

GRIEGO

1° Bachillerato

ΣΟΦΙΑ

TEMA 0

EL ALFABETO GRIEGO

Los primeros escritos epigráficos que disponemos de Grecia se localizan en la isla de Creta y fue su descubridor, el arqueólogo Sir Arthur Evans, quien los dividió en tres grupos: la escritura minoica, el Lineal A y el Lineal B.

La escritura minoica, datada entre el 2000 al 1650 a. C., es una escritura de signos pictográficos, es decir, jeroglífica, que no ha sido aún descifrada.

En torno al S. XVII y hasta el S. XV, surge un tipo de escritura silábica consistente en líneas onduladas irregulares, denominada Lineal A, también aún sin descifrar.

Hacia el S. XVI y hasta el S. XI, se emplea otra variedad parecida al Lineal A, denominada Lineal B, un sistema de escritura también silábico descifrado en 1953 por el arqueólogo británico Michael Ventris. Se trata de una forma de griego. Estos escritos en Lineal B consisten en inventarios, recetas, instrucciones para el trabajo, etc.

Pasados los Siglos Oscuros, en el S. IX los griegos entran en contacto comercial con los fenicios, de quienes toman el alfabeto y lo adaptan en 24 signos, según sus necesidades fonéticas.

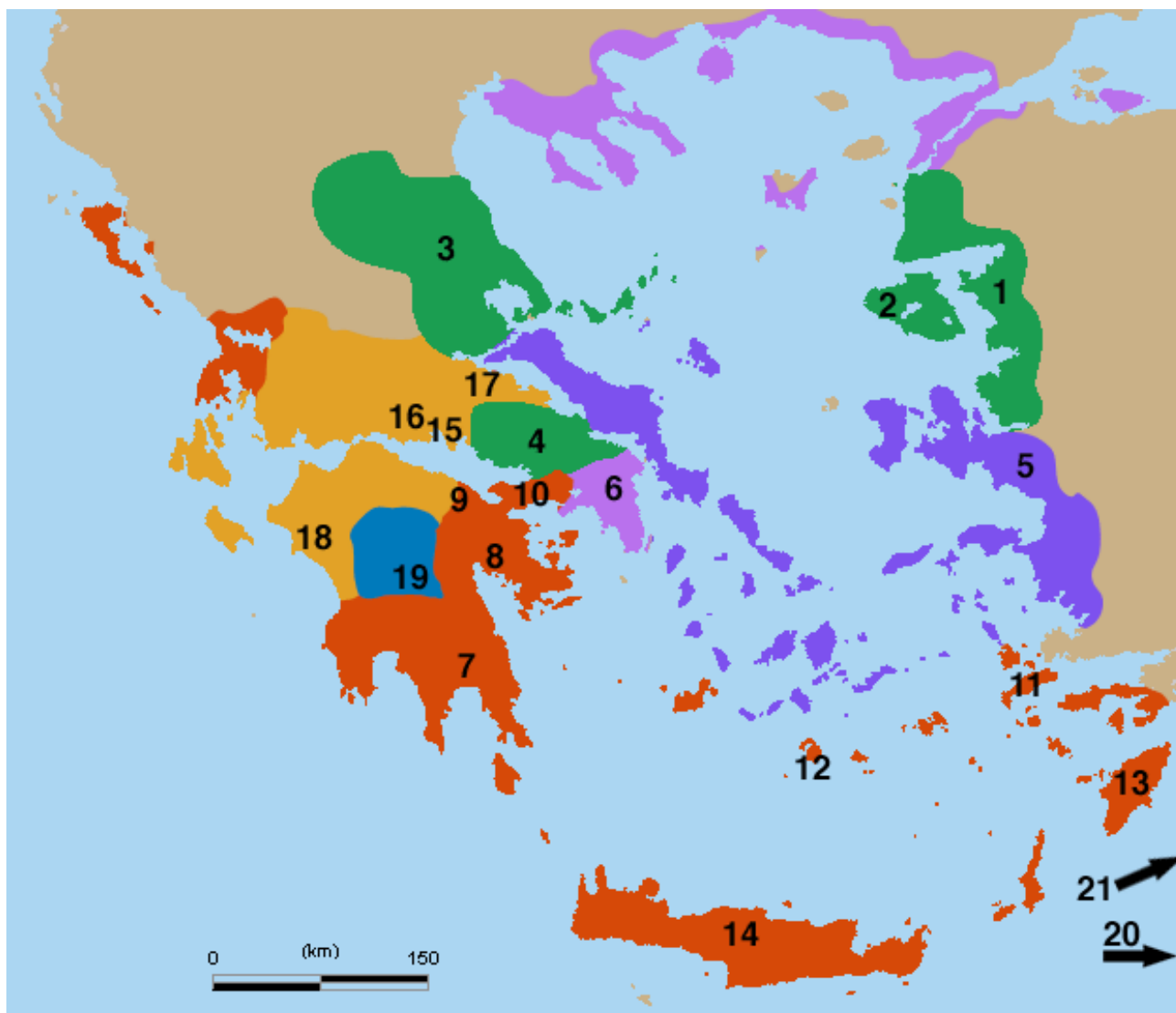
No obstante estos 24 signos finales, algunas regiones griegas adoptaron otros signos a los que dieron valores numéricos o se quedaron en desuso desde el S. VI a. C. Son signos tales como la digamma (Ϝ, ϝ), la stigma (Ϛ, ϛ), la heta (Ϙ, ϙ), la san (Ϟ ϟ), la sho (Ϡ, ϡ), la qoppa (Ϻ, ϻ o también Ϝ) y la sampi (Ϻ, ϻ).

Este hecho abrió las puertas de Grecia a la infinidad de campos de la actividad diaria, dando paso a la literatura, a la ciencia, a las artes, es decir, a la alfabetización y culturización de la sociedad entera.

Desde su adopción hasta el S. IX d. C. los griegos escribieron siempre en mayúsculas y sin separación entre palabras. Tampoco existían los signos ortográficos como los puntos, las comas, las interrogaciones o las tildes. Será en el S. IX d. C. en Bizancio cuando surjan las minúsculas y, a partir de ahí, se añadan el resto de los signos a los escritos.

La dirección en la que está escritos los textos varió en sus orígenes. Puso ser de derecha a izquierda, de izquierda a derecha y en estilo bustrófedon. Finalmente se impone la escritura de izquierda a derecha.

DIALECTOLOGÍA GRIEGA

EÓICO

1. Egeo/asiático
2. Lesbio
3. Tesalio
4. Beocio

JÓNICO-ÁTICO

5. Jónico
6. Ático

DÓRICO

7. Laonio
8. Argolio
9. Corintio
10. Megárico
11. De Cos
12. De Tera y Cirene
13. Rodio
14. Cretense

DIALECTOS DEL NOROESTE

15. Focense
16. Locrio occidental: Ozolio
17. Locrio oriental: Opuntio
18. Eleático

ARCADIO-CHIPRIOTA

19. Arcadio
20. Chipriota
21. Panfilio

2-. a/ Ordena las letras y forma el nombre de diez letras griegas.

DESORDENADAS	ORDENADAS
τ α ο ì	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
β α λ μ α δ	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
π ξ σ ν ι λ ο	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
τ α ξ	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
γ α μ ί σ	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
τ έ δ α λ	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
υ τ α	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
π π α κ α	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
φ ξ λ α	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
κ ι ρ μ ö ν ο	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>

2-. b/ Encuentra las palabras griegas escritas en grafía latina.

Δ	Β	Δ	Ο	Γ	Μ	Α	Ω	Ν	Γ	DOGMA
Ι	Ξ	Ρ	Κ	Ρ	Α	Β	Κ	Ο	Μ	TIRANNOS
Α	Μ	Α	Ρ	Α	Δ	Ρ	Ε	Φ	Ι	POLITICOS
Λ	Τ	Μ	Ε	Φ	Ν	Υ	Α	Λ	Μ	FILOSOFOS
Ε	Ω	Α	Σ	Ι	Φ	Τ	Ν	Ε	Η	DIALECTOS
Κ	Λ	Γ	Ι	Α	Ω	Γ	Ο	Ω	Τ	DRAMA
Τ	Υ	Ρ	Α	Ν	Ν	Ο	Σ	Ν	Ι	GRAFIA
Ο	Π	Η	Ζ	Λ	Τ	Κ	Π	Α	Κ	OCEANOS
Σ	Ο	Κ	Ι	Τ	Ι	Λ	Ο	Π	Ο	LEON
Ν	Φ	Ι	Λ	Ο	Σ	Ο	Φ	Ο	Σ	MIMETICOS

2-. c/ Enlaza las letras griegas minúsculas con su mayúscula correspondiente.

ι	Σ	α	Ο
ξ	Φ	ο	Ψ
φ	Π	ν	Μ
θ	Λ	ζ	Α
π	Ι	τ	Β
λ	Χ	μ	Υ
χ	Ε	β	Ζ
ρ	Ω	ε	Ε
ς	Θ	υ	Ν
ω	Ρ	ψ	Τ

3.- Transcribe las siguientes palabras al alfabeto latino y deduce su significado.

1) ΙΤΑΛΙΑ	17) ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ	33) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
2) ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	18) ΕΞΟΔΟΣ	34) ΖΕΥΣ
3) ΘΕΩΡΗΜΑ	19) ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΣ	35) ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ
4) ΧΡΟΝΟΣ	20) ΨΥΧΙΚΟΣ	36) ΩΚΕΑΝΟΣ
5) ΣΥΜΦΟΝΙΑ	21) ΥΠΕΡΒΟΛΗ	37) ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ
6) ΑΜΑΖΩΝ	22) ΑΘΗΝΑΣ	38) ΑΞΙΩΜΑ
7) ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΣ	23) ΨΕΥΔΟΓΡΑΦΟΣ	39) ΡΕΥΜΑ
8) ΟΞΥΤΟΝΟΣ	24) ΜΕΤΑΦΟΡΑ	40) ΕΠΙΣΤΟΛΗ
9) ΕΓΚΩΜΙΟΝ	25) ΤΡΟΙΑ	41) ΠΛΑΤΩΝ
10) ΛΥΡΑ	26) ΔΗΜΕΤΡΙΟΣ	42) ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ
11) ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ	27) ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ	43) ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
12) ΔΡΑΜΑ	28) ΝΕΚΤΑΡ	44) ΘΕΑΤΡΟΝ
13) ΟΜΟΛΟΓΟΣ	29) ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ	45) ΚΡΙΣΙΣ
14) ΦΑΡΜΑΚΟΝ	30) ΑΡΜΟΝΙΑ	46) ΣΤΟΜΑΧΟΣ
15) ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ	31) ΩΡΑ	47) ΜΙΜΗΤΙΚΟΣ
16) ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ	32) ΣΥΝΤΟΝΙΑ	48) ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

4.- Transcribe las siguientes palabras al alfabeto latino y deduce su significado

1) κατηγορία	17) τοξικός	33) ιερογλυφικός
2) υπόθεσις	18) χολικός	34) φάντασμα
3) τεχνικός	19) φωνητικός	35) ἐπιδημία
4) δεκάλογος	20) χαρακτήρ	36) φυσικός
5) ἀπολογία	21) ζέφυρος	37) ἀναλογία
6) χρονικός	22) ἡγεμονία	38) βάρβαρος
7) θεολογία	23) τύραννος	39) θεωρικόν
8) ξένος	24) ζῶν	40) Ξέρξης
9) Ἀσία	25) βιόλογος	41) ψευδώνυμος
10) φώνημα	26) πολιτικός	42) μαθηματικός
11) συλλαβή	27) ὀφίδιον	43) ὕμνος
12) ἥλιος	28) ἐπίγραμμα	44) Καλυψώ
13) δόγμα	29) κατάλογος	45) δέρμα
14) παράσιτος	30) πνευμονία	46) νεκρόπολις
15) ψωρίασις	31) ῥυθμός	47) παράταξις
16) ῥήτωρ	32) μουσεῖον	48) ζῆλος

_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

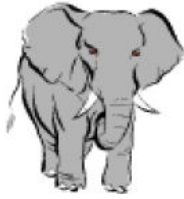

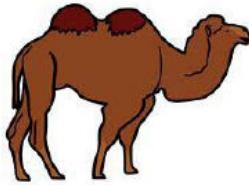
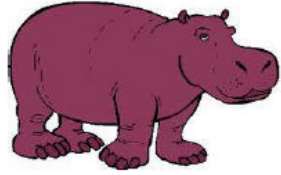

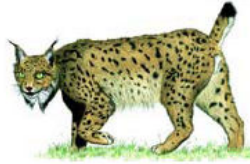

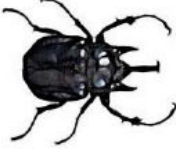

5.- Transcribe las siguientes palabras al alfabeto latino y deduce su significado.

	TRANSCRIPCIÓN	PALABRAS RELACIONADAS ETIMOLÓGICAMENTE	SIGNIFICADO
1. ΘΕΟΣ			
2. ἄνθρωπος			
3. πατήρ			
4. ΘΑΝΑΤΟΣ			
5. ἀθάνατος			
6. μικρός			
7. ΔΕΡΜΑ			
8. ΒΙΟΣ			
9. ἀγρός			
10. ΜΑΚΡΟΣ			
11. ἐλεύθερος			
12. ΚΑΛΟΣ			
13. οἶκος			
14. μέγας			
15. πολύς			
16. ΧΡΟΝΟΣ			
17. ἥλιος			
18. δένδρον			
19. ΚΑΚΟΣ			
20. ΓΥΝΗ			
21. ΜΑΘΗΜΑ			
22. ἵππος			
23. ζῶον			
24. ΑΡΕΤΗ			
25. ΔΙΚΗ			
26. ΣΟΦΙΑ			

6.- Indica qué tipo de acento y de espíritu tienen las siguientes palabras.

1.	μῦθος
2.	ἐπεὶ
3.	ὄνοματι
4.	καὶ
5.	Ὀδυσσέως
6.	ἐταίρους
7.	δρᾶμα
8.	ὀρώσι
9.	ἄντρον
10.	νῆσος
11.	εἰς
12.	ἐθέλει
13.	ἀφικνοῦνται
14.	πλήθος
15.	φόβος
16.	δοῦλος
17.	Ἑλλήνος
18.	ἄνδρες
19.	οὔποτε
20.	πάντες
21.	καλός
22.	ἄσθμα
23.	ῥεῦμα
24.	οἰκέω
25.	οὐ
26.	πραῖγμα
27.	Ζεῦ

7-. Τὰ ζῶα / ANIMALIA. Escribe el nombre de cada animal, en griego y en latín, debajo del dibujo correspondiente.

			
Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.
			
Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.
			
Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.
			
Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.
			
Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.	Ἑλλ. Lat.

Tomado de www.culturaclasica.com

ἀράχνη -ης	λύγξ -γός	tīgrīs -is	ībis -is
δελφίς -ῖνος	ὀκτᾶπους -οδος	taurus -ī	hyaena -ae
δράκων -οντος	πάνθηρ -ηρος	scarabeus -ī	hippopotamus -ī
ἐλέφας -αντος	ρίνόκερως -ωτος	scorpiō -ōnis	elephantus -ī
ἴβις -ιος	σκαράβειος -ου	rhīnocerōs -ōtis	dracō -ōnis
ἵππος ποτάμιος -ου	σκορπίος -ου	pōlypus -ī	delphīnus -ī
κάμηλος -ου	ταῦρος -ου	phōca -ae	cycnus -ī
κροκόδειλος -ου	τίγρις -ιος	panthēra -ae	crocodilus -ī
κύκνος -ου	ῥάνα -ης	lynx -ncis	camēlus -ī
λέων -οντος	φώκη -ης	leō -ōnis	arānea -ae

8.- PERSONAJES MITOLÓGICOS: Busca en esta sopa de letras los nombres de los doce dioses del Olimpo.

1. Ζεύς

5. Ἄρτεμις

9. Ἡφαιστος

2. Ἥρα

6. Ποσειδῶν

10. Ἄρης

3. Ἀθηνᾶ

7. Ἀφροδίτη

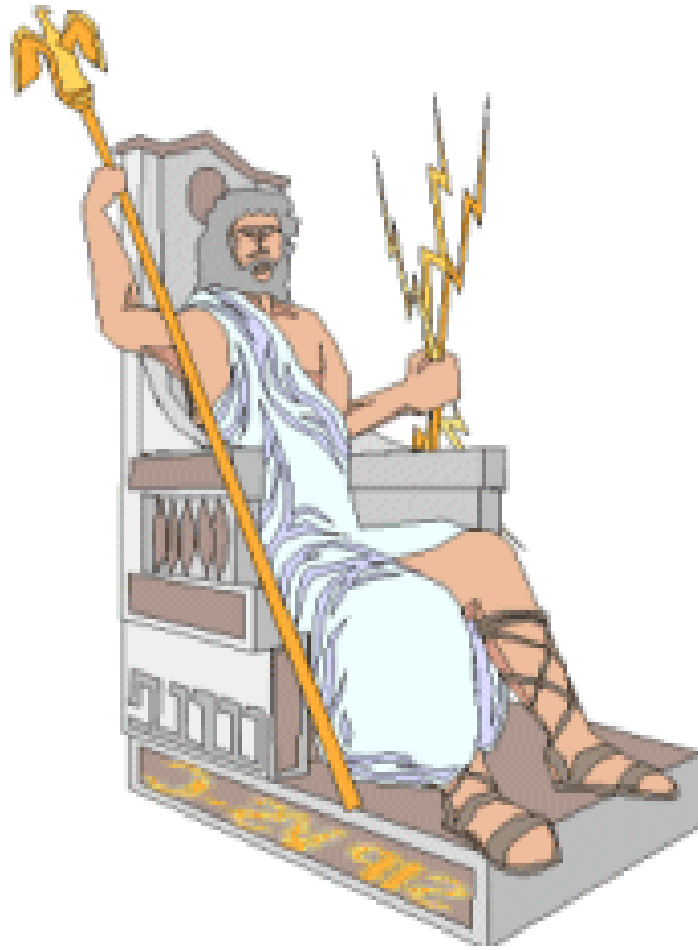
11. Διονύσος

4. Απόλλων

8. Ἑρμῆς

12. Δημήτηρ

Ψ	Ο	Δ	Α	Π	Ο	Λ	Λ	Ω	Ν	Π	Χ
Ω	Λ	Φ	Ρ	Σ	Ο	Ζ	Η	Β	Δ	Ξ	Κ
Η	Ι	Ζ	Τ	Υ	Ρ	Σ	Ψ	Χ	Η	Γ	Μ
Φ	Ν	Ξ	Ε	Ζ	Φ	Θ	Ε	Ρ	Μ	Η	Σ
Α	Τ	Ε	Μ	Υ	Η	Δ	Σ	Ι	Α	Η	Δ
Ι	Μ	Δ	Ι	Τ	Σ	Ρ	Ω	Χ	Δ	Β	Ι
Σ	Ζ	Η	Σ	Σ	Σ	Ψ	Τ	Τ	Τ	Ω	Ο
Τ	Θ	Μ	Τ	Α	Ρ	Η	Σ	Α	Γ	Ψ	Ν
Ο	Ρ	Η	Δ	Χ	Λ	Η	Β	Θ	Λ	Ξ	Υ
Σ	Ζ	Τ	Η	Ρ	Α	Φ	Ο	Η	Τ	Π	Σ
Ρ	Ω	Η	Χ	Φ	Γ	Λ	Μ	Ν	Σ	Ζ	Ο
Α	Φ	Ρ	Ο	Δ	Ι	Τ	Η	Α	Τ	Υ	Σ

TEMA I

ΟΙ ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

DIOSES Y HOMBRES

El término griego ἄνθρωπος hace referencia al hombre, entendido como ser humano, bien hombre (ἀνήρ), bien mujer (γυνή).

En la Antigua Grecia, el hombre (ἄνθρωπος), considerado por todas las culturas anteriores como un objeto a merced de la voluntad de los dioses (θεοί) o de los reyes (τύραννοι), se convierte en la medida (μετρὸν) de todas las cosas, el centro del universo (κόσμος), adquiriendo el valor de individuo, es decir, de un ser único que convive con otros seres de su misma especie. Este concepto viene ya acuñado por Aristóteles al considerarlo ζῷον πολιτικόν, es decir, un “animal político”, pero no ‘político’ en el sentido actual del término, sino en el sentido de “integrante de una πόλις”, una ciudad, esto es, sociable.

A este concepto de “animal sociable” se le añaden infinidad de virtudes como la perfección -el ἄνθρωπος como modelo de perfección formal queda de manifiesto en la escultura, en la pintura y en la arquitectura-, la pureza, la capacidad de raciocinio, algo que lo lleva a la bondad y a la justicia, conceptos que vemos en Platón, quien considera como ideal de hombre griego aquel que es καλὸς καὶ ἀγαθός, es decir, bueno y justo.

También Sófocles en su obra *Antígona* reafirma esta grandeza del ἄνθρωπος diciendo que πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει [muchas son las maravillas, pero no hay nada más maravilloso que el hombre].

El ἄνθρωπος, por lo tanto, se concibe como la mayor de las maravillas y su capacidad para razonar como la mejor de sus cualidades.

Pero los ἄνθρωποι no viven solos en la tierra (γῆ). Con ellos conviven los θεοί inmortales (ἀθάνατοι), con morada en el Olimpo (Ὀλύμπος). Éstos no se encuentran fuera del mundo de los hombres, como en el cristianismo o el judaísmo, sino que forman parte de él, de su naturaleza (φύσις) y de su cosmos (κόσμος). Pero, a pesar de su apariencia humana, no están en el mismo plano dentro del cosmos: el hombre está subordinado a la voluntad de los dioses, quienes determinan los destinos humanos y, en ocasiones, los conflictos entre ellos llegan a ocasionar las guerras (πόλεμοι) humanas, como puede ser la Guerra de Troya. Es más, un acto de soberbia (ὑβρις) de un mortal (θνητός) hacia los dioses puede ocasionar una cadena de desgracias (κακόν) para él y para toda su descendencia, como bien refleja Sófocles en el personaje de Creonte.

Al final de esta escala jerárquica encabezada por los θεοί y continuada por los ἄνθρωποι están los animales (ζῷον).

ΟΙ ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ (α)

Ο Ζεύς θεός είναι. Ο Διονύσος και θεός είναι. Ο Κρόνος και θεός είναι. Ο Ζεύς και ο Διονύσος και ο Κρόνος θεοί είναι. Ο Ζεύς και ο Διονύσος και ο Κρόνος τρεις θεοί είναι. Ο Ζεύς και ο Διονύσος δύο θεοί είναι. Ο Ζεύς εις θεός είναι. Ο Ζεύς θεός καλός είναι. Ο Διονύσος και θεός καλός είναι. Ο Ζεύς και ο Διονύσος δύο θεοί

τρεις: III | δύο: II | εις: I (ό)

5 καλοί είναι. Ο Κρόνος οὐ καλός, ἀλλὰ αἰσχρός είναι.

αἰσχρός ↔ καλός

Ο Διόδωρος ἄνθρωπος είναι. Ο Θεμιστοκλῆς και ἄνθρωπος είναι. Ο Φίλιππος και ἄνθρωπος είναι. Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς και ο Φίλιππος ἄνθρωποι είναι. Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς και ο Φίλιππος τρεις ἄνθρωποι είναι. Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς δύο ἄνθρωποι είναι. Ο Διόδωρος εις ἄνθρωπος

10 είναι. Ο Διόδωρος ἄνθρωπος ἀγαθός είναι. Ο Θεμιστοκλῆς και ἄνθρωπος ἀγαθός είναι. Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς δύο ἄνθρωποι ἀγαθοί είναι. Ο Φίλιππος οὐκ ἀγαθός, ἀλλὰ κακός είναι.

ἀγαθός ↔ κακός

Η Αφροδίτη θεά είναι. Η Αθηνᾶ και θεά είναι. Η Ἥρα και θεά είναι. Η Αφροδίτη και η Αθηνᾶ και η Ἥρα θεαί είναι. Η Αφροδίτη και η Αθηνᾶ και η Ἥρα τρεις θεαί είναι. Η Αφροδίτη και η Αθηνᾶ δύο θεαί είναι. Η Αφροδίτη μία θεά είναι. Η Αφροδίτη θεά καλή είναι. Η Αθηνᾶ και θεά καλή είναι. Η Αφροδίτη και η Αθηνᾶ δύο θεαί καλαί είναι. Η Ἥρα αἰσχροά είναι.

15

μία: I (ή)

Η Φαίδρα ἄνθρωπος είναι. Η Ἑκάβη και ἄνθρωπος είναι. Η Μήδεια και ἄνθρωπος είναι. Η Φαίδρα και η Ἑκάβη και η Μήδεια ἄνθρωποι είναι. Η Φαίδρα και η Ἑκάβη και η Μήδεια τρεις ἄνθρωποι είναι. Η Φαίδρα και η Ἑκάβη δύο ἄνθρωποι είναι. Η Φαίδρα μία ἄνθρωπος είναι. Η Φαίδρα ἀγαθή είναι. Η Ἑκάβη και ἀγαθή είναι. Η Φαίδρα και η Ἑκάβη ἀγαθαί είναι. Η Μήδεια οὐκ ἀγαθή, ἀλλὰ κακή είναι.

20

Ο ἵππος ζῶν είναι. Η χελώνη και ζῶν είναι. Ο βάτραχος και ζῶν είναι. Ο ἵππος και η χελώνη και ο βάτραχος ζῶα είναι. Ο ἵππος και η χελώνη και ο βάτραχος τρία ζῶα είναι. Ο ἵππος και η χελώνη δύο ζῶα είναι. Ο ἵππος ἓν ζῶον είναι. Ο ἵππος ζῶον μακρόν είναι. Η χελώνη ζῶον μικρόν είναι. Ο βάτραχος και ζῶον μικρόν είναι. Η χελώνη και ο βάτραχος δύο ζῶα μικρά είναι.

25

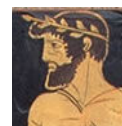
χελώνη:

Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς και ο Φίλιππος τρεις ἄνθρωποι είναι. Η Φαίδρα και η Ἑκάβη και η Μήδεια τρεις ἄνθρωποι είναι. Ο Διόδωρος ἄνθρωπος είναι. Η Φαίδρα ἄνθρωπος είναι. Ο Διόδωρος και η Φαίδρα δύο ἄνθρωποι είναι. Ο Διόδωρος ἀνήρ είναι. Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς και ο Φίλιππος τρεις ἄνδρες

30

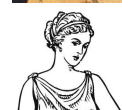
ἀνήρ:

Ο Διόδωρος οὐ γυνή είναι, ἀλλὰ ἀνήρ. Η Φαίδρα οὐκ ἀνήρ, ἀλλὰ γυνή είναι. Ο Διόδωρος και ο Θεμιστοκλῆς και ο Φίλιππος οὐ τρεις γυναῖκες είναι, ἀλλὰ τρεις

35

γυνή:

καὶ ἡ Μῆδεια ἕξ ἄνθρωποι εἰσιν· οἱ μὲν ἄνδρες, αἱ δὲ γυναῖκες.

ἕξ: VI

Ὁ Ζεὺς ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Διονύσος καὶ ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Διόδωρος καὶ ἀνὴρ ἐστίν.

40 Ὁ Φίλιππος καὶ ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διονύσος καὶ ὁ Διόδωρος καὶ ὁ Φίλιππος τέτταρες ἄνδρες εἰσιν· οἱ μὲν θεοί, οἱ δὲ ἄνθρωποι. Ὁ Κρόνος ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ἀνὴρ ἐστίν. Ὁ Κρόνος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς δύο ἄνδρες εἰσιν· ὁ μὲν θεός, ὁ δὲ ἄνθρωπος.

τέτταρες: IV

Ἡ Ἀφροδίτη γυνὴ ἐστίν. Ἡ Ἀθηνᾶ καὶ γυνὴ ἐστίν. Ἡ Φαίδρα καὶ γυνὴ ἐστίν.

45 Ἡ Ἑκάβη καὶ γυνὴ ἐστίν. Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Φαίδρα καὶ ἡ Ἑκάβη τέτταρες γυναῖκες εἰσιν· αἱ μὲν θεαί, αἱ δὲ ἄνθρωποι. Ἡ Ἥρα γυνὴ ἐστίν. Ἡ Μῆδεια καὶ γυνὴ ἐστίν. Ἡ Ἥρα καὶ ἡ Μῆδεια δύο γυναῖκες εἰσιν· ἡ μὲν θεά, ἡ δὲ ἄνθρωπος.

1.- Indica el género de los siguientes sustantivos.

1. ὁ διαλεκτός	9. ὁ Ζεὺς	17. τὸ ζῶον
2. τὸ θέατρον	10. ἡ Τροία	18. ὁ ῥυθμός
3. ἡ λύρα	11. ὁ βιόλογος	19. ἡ δημοκρατία
4. ὁ φιλόσοφος	12. ἡ ἐπιδημία	20. ὁ ὠκέανος
5. ἡ ἄρμονία	13. τὸ ῥόδον	21. ἡ φωνή
6. ὁ χρόνος	14. ὁ ὕμνος	22. ὁ θάνατος
7. ἡ συντονία	15. Ἡ Ἑλένη	23. ἡ ὀρθογραφία
8. τὸ φάρμακον	16. ὁ δεκάλογος	24. τὸ Βυζάντιον

2.- Indica el género y el número de los siguientes sustantivos.

1. τὸ θέατρον	10. ἡ Τροία	19. ὁ ῥυθμός
2. ὁ διαλεκτός	11. τὰ χρωμάτικα	20. τὸ Βυζάντιον
3. αἱ λύραι	12. οἱ βιόλογοι	21. ἡ δημοκρατία
4. οἱ φιλόσοφοι	13. ὁ ὕμνος	22. οἱ ὠκέανοι
5. ἡ ἄρμονία	14. τὰ ῥόδα	23. αἱ φωναί
6. τὰ φάρμακα	15. αἱ συλλαβαί	24. ὁ θάνατος
7. ἡ συντονία	16. οἱ δεκάλογοι	25. τὰ ζῶα
8. τὰ θέατρα	17. Ἡ Ἑλένη	26. ἡ ὀρθογραφία
9. ὁ χρόνος	18. τὸ ζῶον	27. τὸ ῥόδον

3.- Escribe el artículo correspondiente a estos sustantivos.

1. θέατρον, -ου	11. Τροία, -ας	21. ῥυθμός, -οῦ
2. διαλεκτός, -οῦ	12. χρωμάτικον, -ου	22. κατηγορία, -ας
3. λύρα, -ας	13. βιόλογος, -ου	23. ῥόδον, -ου
4. φιλόσοφος, -ου	14. ἐπιδημία, -ας	24. δημοκρατία, -ας
5. ἄρμονία, -ας	15. ὕμνος, -ου	25. ὠκέανος, -ου
6. φάρμακον, -ου	16. πλοῖον, -ου	26. φωνή, -ῆς
7. συντονία, -ας	17. συλλαβή, -ῆς	27. θάνατος, -ου
8. θεός, -οῦ	18. δεκάλογος, -ου	28. ὀρθογραφία, -ας
9. ἄριστος, -ου	19. Ἑλένη, -ης	29. Βυζάντιον, -ου
10. χρόνος, -ου	20. ζῶον, -ου	30. κόσμος, -ου

4.- Indica a qué tema de la 1ª declinación pertenecen estos sustantivos.

1. μορφή, ῆς	11. ἡδονή, -ῆς	21. οἰκία, -ας
2. βασίλισσα, -ης	12. θεά, -ας	22. κρήνη, -ης
3. νεανίας, -ου	13. θάλαττα, -ης	23. Θουκυδίδης, -ου
4. τόλμα, -ης	14. πολίτης, -ου	24. δεξία, -ας
5. χώρα, -ας	15. Σικελία, -ας	25. γῆ, -ῆς
6. Ἀναξάγορας, -ου	16. Εὐρώπη, -ης	26. Ξανθία, -ου
7. Ἀφροδίτη, -ης	17. δεσπότης, -ου	27. ἡμέρα, -ας
8. δόξα, -ης	18. ἡσιχία, -ας	28. ἀρετή, -ῆς
9. ἀθλητής, -οῦ	19. Κρήτη, -ης	29. μαθητής, -οῦ
10. ἀγορά, -ᾶς	20. ποιητής, -οῦ	30. Ἑλένη, -ης

5.- Lee y determina a qué declinación pertenecen los siguientes sustantivos.

1. τὸ θέατρον, -ου	8. ὁ θάνατος, -ου	15. ἡ νικῆ, -ῆς
2. ἡ σκία, -ας	9. ἡ σωτερία, -ας	16. ἡ Μοῦσα, -ης
3. τὸ δῶρον, -ου	10. τὸ δῶρον, -ου	17. τὸ φύλλον, -ου
4. ἡ ἦττα, -ης	11. ὁ ποιητής, -οῦ	18. ἡ τελευτή, -ῆς
5. ὁ ὀφθαλμός, -οῦ	12. τὸ βιβλίον, -ου	19. ἡ ἀνδρεία, -ας
6. ἡ κεφαλή, -ῆς	13. ἡ ἡδονή, -ῆς	20. ὁ κλεπτής, -οῦ
7. ἡ πρῦμνα, -ης	14. ὁ νεανίας, -ου	21. ἡ θύρα, -ας

ΟΙ ΘΕΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ (β)

	Ὁ Ζεὺς ἀθάνατός ἐστιν. Διὰ τί ὁ Ζεὺς ἀθάνατός ἐστιν; Ὁ Ζεὺς ἀθάνατός ἐστι διότι θεός ἐστιν. Ὁ Διόνυσος καὶ ἀθάνατός ἐστιν. Διὰ τί ὁ Διόνυσος ἀθάνατός ἐστιν; Ὁ Διόνυσος καὶ ἀθάνατός ἐστι διότι θεός	Διὰ τί...: ¿Por qué...?
5	ἐστιν. Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατοὶ εἰσίν. Διὰ τί ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατοὶ εἰσίν; Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διόνυσος ἀθάνατοὶ εἰσὶ διότι θεοὶ εἰσιν.	
10	Ὁ Διόδωρος θνητός ἐστιν. Διὰ τί ὁ Διόδωρος θνητός ἐστιν; Ὁ Διόδωρος θνητός ἐστι διότι ἀνὴρ ἐστιν. Ὁ Φίλιππος καὶ θνητός ἐστιν. Διὰ τί ὁ Φίλιππος θνητός ἐστιν; Ὁ Φίλιππος θνητός ἐστι διότι ἀνὴρ ἐστιν. Ὁ Διόδωρος καὶ ὁ Φίλιππος θνητοὶ εἰσιν.	θνητός ⇔ ἀθάνατος
15	Διὰ τί ὁ Διόδωρος καὶ ὁ Φίλιππος θνητοὶ εἰσιν; Ὁ Διόδωρος καὶ ὁ Φίλιππος θνητοὶ εἰσὶ διότι ἄνδρες εἰσιν.	
20	Ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατὴ ἐστιν. Διὰ τί ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατὴ ἐστιν; Ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατὴ ἐστι διότι θεὰ ἐστιν. Ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάνατὴ ἐστιν. Διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάνατὴ ἐστιν; Ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάνατὴ ἐστι διότι θεὰ ἐστιν.	
25	Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάναται εἰσίν. Διὰ τί ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάναται εἰσίν; Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀθάναται εἰσὶ διότι θεαὶ εἰσιν.	
30	Ἡ Φαίδρα θνητός ἐστιν. Διὰ τί ἡ Φαίδρα θνητός ἐστιν; Ἡ Φαίδρα θνητός ἐστι διότι γυνὴ ἐστιν. Ἡ Ἑκάβη καὶ θνητός ἐστιν. Διὰ τί ἡ Ἑκάβη θνητός ἐστιν; Ἡ Ἑκάβη θνητός ἐστι διότι γυνὴ ἐστιν. Ἡ Φαίδρα καὶ ἡ Ἑκάβη θνητοὶ εἰσιν. Διὰ τί ἡ Φαίδρα καὶ ἡ Ἑκάβη θνητοὶ εἰσιν; Ἡ Φαίδρα καὶ ἡ Ἑκάβη θνητοὶ εἰσὶ διότι γυναῖκες εἰσιν.	
35	Διὰ τί ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατοὶ εἰσιν; Ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀθάνατοὶ εἰσὶ διότι θεοὶ εἰσιν. Διὰ τί ὁ Διόδωρος καὶ ἡ Φαίδρα θνητοὶ εἰσιν; Ὁ Διόδωρος καὶ ἡ Φαίδρα θνητοὶ εἰσὶ διότι ἄνθρωποι εἰσιν. Οἱ ἄνθρωποι (οἱ μὲν ἄνδρες, αἱ δὲ γυναῖκες) θνητοὶ εἰσιν. Οἱ μὲν ἄνδρες θνητοὶ εἰσιν, αἱ δὲ γυναῖκες θνητοὶ εἰσιν.	Ἄρα: ¿Acaso...? Ναί: adv. afirmativo
	Ἄρα τὸ ζῶον θνητόν ἐστιν; Ναί, τὸ ζῶον θνητόν ἐστιν. Ἄρα ὁ ἵππος θνητός ἐστιν; Ναί, ὁ ἵππος θνητός ἐστιν. Διὰ τί ὁ ἵππος θνητός ἐστιν; Ὁ ἵππος θνητός ἐστι διότι ζῶον ἐστὶ καὶ τὰ ζῶα	

θνητά εἰσιν.

Ἄρα ἡ χελώνη θνητός ἐστιν; Ναί, ἡ χελώνη θνητός ἐστιν.

40 Διὰ τί ἡ χελώνη θνητός ἐστιν; Ἡ χελώνη θνητή ἐστὶ διότι ζῶον ἐστὶ καὶ τὰ ζῶα θνητά εἰσιν.

Ἄρα ὁ βάτραχος θνητός ἐστιν; Ναί, ὁ βάτραχος θνητός ἐστιν.

Διὰ τί ὁ βάτραχος θνητός ἐστιν; Ὁ βάτραχος θνητός ἐστὶ διότι ζῶον ἐστὶ καὶ τὰ ζῶα θνητά εἰσιν.

45 Ἄρα ὁ ἵππος καὶ ὁ βάτραχος θνητοὶ εἰσιν; Ναί, ὁ ἵππος καὶ ὁ βάτραχος θνητοὶ εἰσιν.

Διὰ τί ὁ ἵππος καὶ ὁ βάτραχος θνητοὶ εἰσιν; Ὁ ἵππος καὶ ὁ βάτραχος θνητοὶ εἰσιν διότι ζῶα εἰσιν καὶ τὰ ζῶα θνητά εἰσιν.

50 Τὸ ζῶον μακρόν θνητόν ἐστιν. Τὸ ζῶον μικρόν καὶ θνητόν ἐστιν. Τὰ ζῶα μακρὰ θνητά ἐστιν. Τὰ ζῶα μικρά καὶ θνητά ἐστιν. Τὰ ζῶα, τὰ μὲν μακρὰ τὰ δὲ μικρὰ θνητά ἐστιν. Ὁ βάτραχος καὶ ζῶον μικρόν ἐστιν. Ἡ χελώνη καὶ ὁ βάτραχος δύο ζῶα μικρά εἰσιν.

Ὁ Ζεὺς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐστὶν. Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐστὶν. Ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ Ὀλύμπῳ εἰσιν.

55 Ὁ Διόδωρος ἐν τῇ γῆ ἐστὶν. Ἡ Φαίδρα καὶ ἐν τῇ γῆ ἐστὶν. Τὰ ζῶα ἐν τῇ γῆ ἐστὶν. Ὁ Διόδωρος καὶ ἡ Φαίδρα καὶ τὰ ζῶα ἐν τῇ γῆ εἰσιν.

Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διόδωρος δύο ἄνδρες εἰσιν· ὁ μὲν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, ὁ δὲ ἐν τῇ γῆ. Ὁ Διονύσος καὶ ὁ Κρόνος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Φίλιππος τέτταρες ἄνδρες εἰσιν· οἱ μὲν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, οἱ δὲ ἐν τῇ γῆ.

60 Ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Φαίδρα δύο γυναῖκες εἰσιν· ἡ μὲν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, ἡ δὲ ἐν τῇ γῆ. Ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἐκάβη καὶ ἡ Μήδεια τέτταρες γυναῖκες εἰσιν· αἱ μὲν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, αἱ δὲ ἐν τῇ γῆ.

Ὁ Διόδωρος καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Φαίδρα καὶ ἡ Ἐκάβη καὶ ἡ Μήδεια ἕξ ἄνθρωποι ἐν τῇ γῆ εἰσιν· οἱ μὲν ἄνδρες, αἱ δὲ γυναῖκες.

65 Ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Διονύσος καὶ ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἥρα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ εἰσιν· οἱ μὲν θεοί, αἱ δὲ θεαί.

Οἱ μὲν θεοὶ ἀθάνατοι ἐν τῷ Ὀλύμπῳ εἰσιν, οἱ δὲ ἄνθρωποι θνητοὶ ἐν τῇ γῆ εἰσιν.

6.- Escribe la forma correcta del verbo εἶμι: ἔστιν / εἶσιν.

1. Ὁ Ζεὺς θνητός οὐκ _____.
2. Αἱ θεαί ἐν τῷ οὐρανῷ _____.
3. Τὰ θεάτρα καλά _____.
4. Ἡ χελώνη ζῶον καλόν _____.
5. Ἡ Φαίδρα καὶ ὁ Διώδορος ἀγαθοί _____.
6. Οἱ ἵπποι ἐν τῇ γῆ _____.
7. Τὸ ζῶον καλόν _____.
8. Ὁ ἀνὴρ ἐν τῷ οὐρανῷ οὐκ _____.
9. Αἱ γυναῖκες ἀγαθαί _____.
10. Ἡ θεά οὐ θνητός ἀλλὰ ἀθάνατή _____.
11. Ἡ Μήδεια καὶ ὁ Φίλιππος ἄνθρωποι _____.
12. Ὁ Ζεὺς ἀθάνατός _____.

7.- Escribe la forma correcta del adjetivo entre paréntesis.

1. Οἱ θεοί _____ (ἀθάνατος, -η, -ον) εἶσιν.
2. Ἡ Ἑκάβη _____ (καλός, -, ή, -όν) ἔστιν.
3. Τὸ ζῶον _____ (θνητός, -όν) ἔστιν.
4. Αἱ γυναῖκες _____ (ἀγαθός, -ή, -όν) εἶσιν.
5. Ὁ Ζεὺς _____ (καλός, -ή, -όν) ἔστιν καὶ ἡ Ἀφροδίτη _____ (καλός, -ή, -όν) ἔστιν.
6. Τὰ θεάτρα _____ (μακρός, -ά, -όν) ἔστιν.
7. Οἱ ἄνδρες _____ (ἀγαθός, -ή, -όν) εἶσιν.
8. Ἡ χελώνη _____ (μικρός, -ά, -όν) ἔστιν.
9. Ὁ Φίλιππος _____ (αἰσχρός, -ά, -όν) ἔστιν.
10. Τὰ ζῶα _____ (μακρός, -ά, -όν) εἶσιν.
11. Αἱ θεαί _____ (κακός, -ή, -όν) εἶσιν.
12. Τὸ θέατρον _____ (καλός, -ή, -όν) ἔστιν.
13. Ὁ ἵππος _____ (ἀγαθός, -ή, -όν) ἔστιν.
14. Ἡ Ἀφροδίτη _____ (καλός, -ή, -όν) ἔστιν.

8.- Cambia el número de las siguientes oraciones.

1. Τό θέατρον μακρόν ἐστιν.
2. Ἡ γυνή καλή ἐστιν.
3. Οἱ ἵπποι ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσιν.
4. Αἱ θεαὶ ἀγαθαί εἰσιν.
5. Τὰ ζῶα μικρά ἐστιν.
6. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀγρῷ ἐστιν.
7. Ἡ γυνή ἀγαθή ἐστιν.
8. Οἱ ἄνδρες ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οὐκ εἰσιν.
9. Οἱ θεοὶ ἀθάνατοὶ εἰσιν.
10. Ἡ θεὰ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἐστιν.
11. Ὁ ἀνὴρ αἰσχρὸς ἐστιν.
12. Αἱ γυναῖκες καλαὶ καὶ ἀγαθαί εἰσιν.
13. Τὰ θέατρα οὐ καλὰ ἐστιν.
14. Ὁ ἀγρὸς ἐστὶ καλός.
15. Ἡ θεὰ αἰσχρά οὐκ ἐστιν.
16. Οἱ ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι εἰσιν.
17. Αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσιν.
18. Οἱ ἀγροὶ οὐ μικροὶ εἰσιν.
19. Ὁ ἀνὴρ ἐν τῇ γῆ ἐστιν.
20. Αἱ θεαὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ εἰσιν.

9.- Escribe correctamente οὐ ο οὐκ.

1. Τὸ θέατρον _____ μακρόν ἀλλὰ μικρόν ἐστιν.
2. Τέτταρες γυναῖκες ἐν τῷ ἀγρῷ _____ εἰσιν.
3. Ὁ ἄνθρωπος _____ ἀγαθὸς ἀλλὰ κακός ἐστιν.
4. Τὰ ζῶα _____ θνητόν ἐστιν.
5. Ἡ Ἀφροδίτη θεὰ αἰσχρά _____ ἐστιν.

10.- Escribe el pronombre personal correspondiente.

1. _____ οὐκ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγρῷ εἶ.
2. _____ ἕξ γυναῖκες καλαί καὶ ἀγαθαί ἐσμέν.
3. _____ ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐστιν.
4. _____ οὐκ ἄνθρωποι ἀλλὰ θεοί ἐστέ.
5. _____ οὐχ ἵππος ἀλλὰ ἄνθρωπός εἰμί.
6. _____ δύο ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐσμέν.
7. _____ οὐκ ἐν τῇ γῇ ἀλλὰ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ εἰσιν.
8. _____ θεὸς οὐκ εἶ.
9. _____ οὐ Διονύσος ἀλλὰ Ζεὺς εἰμί.
10. _____ τέτταρες θεαὶ καλαί καὶ ἀγαθαί εἰσιν.
11. _____ ἄνθρωποι κακοὶ καὶ αἰσχροὶ ἐστέ.
12. _____ ζῶν αἰσχρόν ἐστιν.

11.- Escribe la forma correcta del verbo εἰμί.

1. Τὸ θέατρον μακρόν _____.
2. Αὐτὸς θεὸς καλός _____.
3. Ἐγὼ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οὐκ _____.
4. Τρεῖς ἵπποι ἐν τῷ ἀγρῷ _____.
5. Σὺ οὐκ ἀγαθὴ ἀλλὰ κακὴ _____.
6. Ὑμεῖς ἕξ γυναῖκες καλαί _____.
7. Αὕτη θεὰ καλή _____.
8. Αὐταὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ _____.
9. Ἡμεῖς τρεῖς ἄνδρες _____.
10. Σὺ βάρβαρος κακός _____.
11. Ἐγὼ θεὰ καλή ἀλλὰ κακὴ _____.
12. Ὑμεῖς δύο ἄνθρωποι καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ _____.
13. Αὐτοὶ τέτταρες ἄνδρες ἀθηναῖοι _____.

VOCABULARIO

1. ἀγαθός, -ή, -ον	26. ζῶν, -ου τό
2. ἀγρός, -οῦ ό	27. ἡμεῖς (pron. pers.)
3. ἀθάνατος, -η, -ον	28. θεά, -ᾶς ή
4. Ἀθηνᾶ, -ᾶς ή	29. θέατρον, -ου τό
5. αἰσχροός, ἄ, -όν	30. θεός, -οῦ ό
6. ἀλλά (conj.)	31. θνητός, -όν
7. ἀνήρ, ἀνδρός ό	32. ἵππος, -οῦ ό
8. ἄνθρωπος, -ου ό	33. καί (conj.)
9. ἄρα (adv.)	34. κακός, -ή, -όν
10. αὐτός, -ή, -όν	35. καλός, -ή, -όν
11. Ἀφροδίτη, -ης ή	36. Κρόνος, -ου ό
12. βάτραχος, -ου ό	37. μακρός, -ά, -όν
13. γῆ, γῆς ή	38. μέν (part.)
14. γυνή, γυναῖκος ή	39. Μήδεια, -ας ή
15. δέ (part.)	40. μικρός, -ά, -όν
16. διὰ τί;	41. ναί (adv.)
17. Διονύσος, -ου ό	42. ό, ή, τό (art.)
18. διότι (conj.)	43. Ὀλύμπος, -ου ό
19. δύω	44. οὐ / οὐκ / οὐχ (adv.)
20. ἐγώ (pron. pers.)	45. σύ (pron. pers.)
21. ἡμεῖς (pron. pers.)	46. σφεῖς (pron. pers.)
22. εἰμί	47. τέτταρες, -α
23. εἶς, μία, ἕν	48. τρεῖς, τρία
24. ἕξ	49. ὑμεῖς (pron. pers.)
25. Ζεύς, Διός ό	50. χελώνη, -ης ή

TEMA 2

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

LOS DIOS DEL OLIMPO

Según la mitología (μυθολογία) griega, al principio (ἀρχή) todo estaba regido por el caos (χάος), un lugar confuso y vacío, pero dispuesto para la creación del orden (κόσμος). Del Χάος nacieron la noche y las tinieblas, quienes, a su vez, dieron vida al Éter (Αἰθήρ), que no es más que la atmósfera de la Tierra (Γαῖα), y al día (Ἡμέρα).

El Χάος tuvo dos hijos: la Tierra, Gea (Γαῖα), y el infierno, Τάρταρο (Τάρταρος), de cuya unión nació el deseo amoroso, Eros (Ἔρως).

De Γαῖα surge el Cielo (Οὐρανός), y se unen dando origen a los doce (δώδεκα) Titanes (Τιτᾶνες), una poderosísima raza de θεοί que reinaron durante la legendaria edad de oro. El más joven de éstos, Crono (Κρόνος), lideró a sus hermanos contra su padre (πατήρ) Οὐρανός a instancias de su madre (μητήρ), Γαῖα, y tomó el control de los θεοί hasta que fue derrocado por su hijo Zeus (Ζεύς), fruto de su unión con Rea (Ρεία), dando lugar a la segunda generación de θεοί, los llamados Ὀλυμπικοί.

Los θεοί Ὀλυμπικοί, al igual que los Τιτᾶνες, fueron δώδεκα: seis (ἕξι) θεοί y ἕξι θεαί y viven (οἰκέω) en unas mansiones de cristal situadas en lo más alto del monte (ὄρος) Ὀλύμπος.

Ζεύς es el πατήρ y el rey (βασιλεύς) de todos los θεοί y los ἄνθρωποι y gobierna (βασιλεύω) el οὐρανός y la γή. **Ποσειδῶν** es el βασιλεύς de mares (θαλάττη) y océanos (ὠκεανός). **Ἑρμῆς** es el mensajero (ἄγγελος) de los θεοί. **Ἀπόλλων**, hijo (υἱός) de Ζεύς, es θεός del sol (ἥλιος), de la música (μουσική) y de la poesía (ποίησις). **Ἄρης** es el θεός de la πόλεμος y de las batallas (μαχή). Por último está **Ἥφαιστος**, θεός del fuego (πῦρ).

En cuanto a las ἕξι θεαί, **Ἥρα**, γυνή de Ζεύς, es la θεά de θεοί y de ἄνθρωποι. **Ἀθηνᾶ** es la de sabiduría (σοφία) y de la estrategia (στρατεγία) militar y la patrona de la πόλις de Atenas (Ἀθῆναι). **Ἄρτεμις** es la de la caza (θηρία) y **Δημήτηρ** la de la agricultura (γεωργία). **Ἀφροδίτη** es la θεά del amor (ἔρως) y de la belleza (καλλός). **Ἑστία** es la θεά del hogar (οἶκός u οἰκία).

Establecer cuáles fueron realmente los δώδεκα θεοί Ὀλυμπικοί es impreciso, ya que la tradición no siempre transmite a los mismos θεοί.

La μυθολογία fue utilizada por los griegos (Ἕλληνες) para explicar el ἀρχή del κόσμος, los fenómenos φυσικοί o cualquier hecho carente de una explicación simple. En el S. VI a. C., en cambio, los propios Ἕλληνες comenzaron a desconfiar de estas explicaciones populares y empezaron a analizar la φύσις para encontrar las causas reales de los acontecimientos. Este cambio, denominado comúnmente “paso del μῦθος al λόγος”, originó en Grecia (Ἕλλάς) el nacimiento (γένεσις) de la φιλοσοφία.

ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

5

10

15

Ἐν τῷ Ὀλύμπῳ δώδεκα θεοὶ εἰσιν· ἕξ θεοὶ καὶ ἕξ θεαί. Οἱ μὲν θεοὶ ἄνδρες εἰσι καὶ αἱ δὲ θεαὶ γυναικῆς εἰσιν. Ὁ Ὀλύμπος ἐστὶν ὁ οἶκος τῶν θεῶν.

δώδεκα = ἕξ + ἕξ

Οἱ μὲν ἕξ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου εἰσιν· ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ἥφαιστος. Σφεῖς ἄνδρες εἰσιν.

Αἱ δὲ ἕξ θεαὶ τοῦ Ὀλύμπου εἰσιν· ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἄρτεμις καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἑστία. Σφεῖς γυναικῆς εἰσιν.

οἶκος, -ου:

Οἱ μὲν θεοὶ καὶ αἱ δὲ θεαὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκοῦσιν· Ὁ Ζεὺς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ. Ἡ Ἥρα καὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ. Οἱ ἄνθρωποι (οἱ μὲν ἄνδρες καὶ αἱ δὲ γυναικῆς) οὐκ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἀλλὰ ἐν τῇ γῇ οἰκοῦσιν.

οἰκέω: *vivir, habitar*

Ὁ Ζεὺς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ καὶ ἐστὶν ὁ θεὸς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς πατὴρ καὶ βασιλεὺς τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν. Ὁ Ζεὺς υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρεΐας ἐστὶν. Ὁ Κρόνος, υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ἐστὶν ὁ πατὴρ τοῦ Διὸς.

οὐρανός, -οῦ:

βασιλεύς, -έως:

υἱός, -οῦ: *hijo*

Διός: genit. Ζεὺς

θάλαττα, -ης:

ἄγγελος, -ου: *mensajero*

Ὁ μὲν Ποσειδῶν ὁ θεὸς τῆς θαλάττης καὶ τῶν ζώων τῆς θαλάττης ἐστὶν. Ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐστὶν ὁ ἄγγελος τῶν θεῶν.

Ὁ Ἀπόλλων, ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἐστὶν ὁ θεὸς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ τῆς μουσικῆς καὶ ὁ τῆς ποιήσεως καὶ ὁ τοῦ τῶν Μουσῶν χόρου.

Ὁ Ἄρης ἐστὶν ὁ θεὸς τῶν πολέμων καὶ τῶν μαχῶν καὶ ὁ Ἥφαιστος ὁ τοῦ πυρός.

Ἡ Ἥρα, ἡ τοῦ Διὸς γυνή, καὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκεῖ καὶ ἐστὶν ἡ θεὰ καὶ ἡ μήτηρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἀθηνᾶ ἡ θεὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς στρατηγίας. Αὐτὴ καὶ ἡ θεὰ τῆς τῶν Ἀθηνῶν πόλεως ἐστὶν.

Ἡ μὲν Ἄρτεμις ἡ θεὰ τῆς θήρας ἐστὶν· ἡ δὲ Δημήτηρ ἡ τῆς γεωργίας.

θήρα, -ας:

κάλλος < καλός, -ή, -όν

Ἡ Ἀφροδίτη ἐστὶν ἡ θεὰ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ ἔρου. Ἡ Ἑστία θεὰ τοῦ οἴκου ἐστὶν.

ἄλλος, -η, -ον: *otro*

Ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἄλλοι θεοὶ εἰσιν· ὁ Διονύσος καὶ ὁ Ἄϊδης. Οἶδε δύο θεοὶ καὶ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκοῦσιν. Σφεῖς οὐ γυναικῆς ἀλλὰ ἄνδρες εἰσιν.

1.- Escribe en genitivo los sustantivos entre paréntesis.

1. Οί θεοὶ _____ (ὁ Ὀλύμπος, -ου) δώδεκα εἰσιν.
2. Οἱ ἵπποι _____ (ἡ Ἀφροδίτη, -ης) καλοὶ εἰσιν.
3. Ἡ Ἀθηνᾶ θεὰ _____ (ἡ σοφία, -ας -sing-) ἐστίν.
4. Τὰ ζῶα _____ (ὁ ἄγρος, -οῦ -pl.-) μακρὰ ἐστίν.
5. Ὁ ἵππος _____ (ἡ Ἀθηνά, -ᾶς) ἐν τῷ ἄγρῳ οἰκεῖ.
6. Ὁ Ζεὺς πατήρ _____ (ὁ ἄνθρωπος, -ου -pl.-) ἐστίν.
7. Ὁ οἶκος _____ (ὁ θεός, -οῦ -pl.-) ὁ Ὀλύμπος ἐστίν.
8. Ὁ Ζεὺς πατήρ _____ (ὁ θεός, -οῦ -pl.-) ἐστίν.
9. Ὁ πατήρ _____ (ὁ Φίλιππος, -ου) Διόδωρος ἐστίν.
10. Τὰ ζῶα _____ (ἡ θάλαττα, -ης -pl.-) μικρὰ καὶ μακρὰ ἐστίν.
11. Ὁ πατήρ _____ (ὁ Κρόνος, -ου) Οὐρανός ἐστίν.
12. Ὁ βίος _____ (ὁ θεός, -οῦ -pl.-) ἀγαθός ἐστίν.
13. Αἱ λύραι _____ (ὁ Φίλιππος, -ου) καλαί εἰσιν.
14. Ὁ πατήρ _____ (ἡ Ἀφροδίτη, -ης) Ζεὺς ἐστίν.
15. Τὰ ζῶα _____ (ὁ ἄγρος, -οῦ -pl.-) οἱ ἵπποι ἐστίν.

2.- Analiza las siguientes formas de genitivo.

1. τοῦ ῥυθμοῦ	6. τῆς δημοκρατίας	11. τῶν θεάτρων
2. τῶν βιολόγων	7. τῶν λύρων	12. τοῦ χρόνου
3. τῆς ἐπιδημίας	8. τοῦ φιλοσόφου	13. τῆς ἀρμονίας
4. τοῦ θεάτρου	9. τῆς ὀρθογραφίας	14. τῶν φαρμάκων
5. τῶν ὠκεάνων	10. τοῦ χρωματίκου	15. τοῦ θανάτου

3.- Analiza las siguientes formas nominales.

1. τοῦ χρόνου	6. τὰ ζῶα	11. αἱ κατεγορίαι
2. τὸ χρωμάτικον	7. τῶν φωνῶν	12. τοῦ ῥόδου
3. ἡ ὀρθογραφία	8. ὁ θάνατος	13. τῶν ζώων
4. τῶν συλλαβῶν	9. αἱ φωναί	14. οἱ διαλεκτοί
5. τῆς δημοκρατίας	10. ἡ Τροία	15. τῆς ὀφίδιας

4.- Cambia la estructura del C. N.

1. Ὁ ἵππος τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκεῖ.
2. Τὰ ζῶα τὰ τῆς θαλάττης μικρὰ καὶ μακρὰ ἐστίν.
3. Οἱ τῆς Ἀφροδίτης ἵπποι καλοὶ εἰσιν.
4. Οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου δώδεκα εἰσιν.
5. Τὰ τῶν ἀγρῶν ζῶα ἵπποι ἐστίν.
6. Ὁ οἶκος τῶν θεῶν ὁ Ὀλύμπος ἐστίν.
7. Ὁ πατὴρ τοῦ Φιλίππου Διόδωρος ἐστίν.
8. Ὁ βίος ὁ τῶν θεῶν ἀγαθός ἐστίν.
9. Ἡ λύρα τοῦ Φιλίππου καλή ἐστίν.
10. Ὁ τοῦ Οὐρανοῦ υἱὸς ὁ Κρόνος ἐστίν.

5.- Cambia el número de los siguientes sintagmas.

1. τοῦ θεοῦ: _____.
2. τῶν οἴκων: _____.
3. τῆς σοφίας: _____.
4. τοῦ μακροῦ κόσμου: _____.
5. τοῦ ζώου: _____.
6. τῶν ἀνθρώπων: _____.
7. τῆς θαλάττης: _____.
8. τῶν μικρῶν χώρων: _____.
9. τοῦ υἱοῦ: _____.
10. τῶν ἀγγελῶν: _____.
11. τῆς θεᾶς: _____.
12. τῶν μακρῶν ἵππων: _____.
13. τῶν λύρων καλῶν: _____.
14. τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθοῦ: _____.
15. τῶν θήρων: _____.

6.- Completa las siguientes oraciones.

1. Ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός es nominativo singular. Genitivo plural: _____.
2. Τῆς λύρας μικρᾶς es genitivo singular. Nominativo plural: _____.
3. Ἡ θάλαττα μικρά es nominativo singular. Genitivo singular: _____.
4. Τῶν ἵππων ἀγαθῶν es genitivo plural. Genitivo singular: _____.
5. Αἱ γυναῖκες καλαί es nominativo plural. Nominativo singular: _____.
6. Τοῦ ζώου μικροῦ es genitivo singular. Nominativo plural: _____.
7. Τοῦ θεοῦ αἰσχροῦ es genitivo singular. Nominativo plural: _____.
8. Ὁ ἀνὴρ Ἀθηναῖος es nominativo singular. Nominativo plural: _____.
9. Τῶν θαλάττων μακρῶν es genitivo plural. Genitivo singular: _____.
10. Τῆς μαχῆς αἰσχροῦ es genitivo singular. Nominativo singular: _____.

7.- Completa el siguiente cuadro.

	Persona	Número	Voz	Pronombre	Cambio de número
1. λύομεν					
2. βλέπουσι					
3. πονεῖ					
4. λύετε					
5. βλέπει					
6. πονεῖται					
7. παύεσθε					
8. βλέπονται					
9. λυόμεθα					
10. λέγη					
11. εἰμί					
12. λέγεις					
13. βλέπεται					
14. λύω					
15. βλέπομεν					
16. λύομαι					
17. εἶ					
18. λέγετε					
19. λέγονται					
20. ἐστίν					
21. πονεῖς					
22. λέγομαι					
23. παύη					
24. λύομαι					
25. ἐστε					
26. λέγουσι					
27. βλέπομεθα					
28. παύομεν					
29. βλέπεις					
30. λύεσθε					

VOCABULARIO

1. ἄγγελος, -ου ὁ
2. Ἀθήναι, -ῶν αἰ
3. Ἄιδης, -ου ὁ
4. ἄλλος, η, -ον
5. Ἀπόλλων, -ονος ὁ
6. Ἄρες, -εως ὁ
7. Ἄρτεμις, -ιδος ἡ
8. αὐτός, -ή, -όν
9. βασιλεύς, -έως ὁ
10. γεωργία, -ας ἡ
11. Δημήτηρ, -τρος ἡ
12. δώδεκα
13. Ἑρμῆς, -ου ὁ
14. ἔρος, -ου το
15. Ἑστία, -ας ἡ
16. ἥλιος, -ου ὁ
17. Ἥρα, -ας ἡ
18. Ἥφαιστος, -ου ὁ
19. θάλαττη, -ης ἡ
20. θήρα, -ας ἡ
21. κάλλος, -ους τὸ
22. κόσμος, -ου ὁ
23. Λητώ, -οῦς ἡ
24. μαχή, -ῆς ἡ
25. μήτηρ, -τρος ἡ
26. Μοῦσα, -ης ἡ
27. μουσική, -ῆς ἡ
28. οἰκέω
29. οἶκος, -ου ὁ
30. οὐρανός, -οῦ ὁ
31. πατήρ, -τρος ὁ
32. πόησις, -εως ἡ
33. πόλεμος, -ου ὁ
34. πόλις, -εως ἡ
35. Ποσειδῶν, -όνος ὁ
36. πῦρ, πυρός τὸ
37. σοφία, -ας ἡ
38. στρατεγία, -ας ἡ
39. υἱός, -οῦ ὁ
40. χόρος, -ου ὁ

TEMA 3

Η ΕΛΛΑΣ

GRECIA

La Grecia (Ἑλλάς) clásica estuvo formada por un conjunto de territorios distintos pero unidos por fuertes vínculos. Este territorio podemos dividirlo en τρεῖς grandes regiones (χώρα): la Península Balcánica, las costas de Asia Menor y las islas.

En la **Península Balcánica** está dividida en diferentes χώραι que van desde Tesalia (Θεσσαλία) al norte, custodiando el ὄρος Ὀλύμπος, hasta el Peloponeso (Πελοποννησος) al sur, una particular península unida al continente a través del Istmo de Corinto (Κορίνθος). En esta χώρα continental está situada Atenas (Ἀθῆναι), una muy floreciente πόλις que supo imponer su hegemonía durante décadas. Cerca de Ἀθῆναι encontramos importantes πόλεις, como Maratón (Μαραθῶν), célebre tras las Guerras Médicas, Delfos (Δελφοί), donde estaba situado el oráculo de Ἀπόλλων, o Tebas (Θῆβαι), patria de Edipo.

El Πελοποννησος también está dividido en χώραι y en él se albergan algunos de los grandes escenarios de la historia (ἱστορία) de Ἑλλάς: Esparta (Σπάρτη), célebre por su severa educación social y militar y por su rivalidad con Ἀθῆναι; Olimpia (Ὀλυμπία u Ὀλύμπια), cuna de los Juegos Olímpicos en honor a Ζεύς; Epidaurο (Ἐπίδαυρος), con su magnífico teatro (θέατρον).

La costa de **Asia (Ἀσία) Menor** es la primera gran colonia griega. Dividida en τρεῖς χώραι, Eolia (Αἰόλις), Jonia (Ἰώνια) y Doria (Δώρις), ha sido la gran aportación intelectual a Ἑλλάς con πόλεις como Mileto (Μίλετος), cuna de φιλοσοφοί, matemáticos y arquitectos, Éfeso (Ἔφεσος), célebre por sus edificios monumentales, Pérgamo (Πέργαμος), famosa por su escuela de eruditos en medicina, Halicarnaso (Ἀλικαρνασσός), patria de pensadores. Tampoco debemos olvidar que al norte de esta zona está situada la mítica ciudad de Troya (Τροία).

Y, por último, están las **islas** (νῆσοι). Ἑλλάς cuenta con δύο νῆσοι mayores, Eubea (Εὐβοία), frente a Beocia, y Creta (Κρήτη), al norte de Egipto (Αἴγυπτος), y tres archipiélagos: las Espóradas, con islas como Quiós (Χίος), Rodas (Ρόδος) o Lesbos (Λέσβος), las Cícladas, entre las que destacan Paros (Πάρος), Naxos (Νάξος) y Delos (Δῆλος) y las Jonias, donde se encuentra situada Ítaca (Ἰθάκη), patria del ilustre héroe Odiseo (Ὀδυσσεύς).

Además, a partir de época arcaica, Ἑλλάς empieza expandirse por el Mar Negro, fundando πόλεις como Bizancio (βυζάντιον), por el Mediterráneo, llegando al Sur de Italia, conocida como la Magna Grecia, norte de África, sur de Francia y el Levante español.

Η ΕΛΛΑΣ (α)

Ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ
Εὐρώπῃ ἐστίν. Ἡ Ἰταλία καὶ
ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν. Ἡ Ἰβηρία
καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν. Ἡ
Ἑλλάς καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ
Ἰβηρία ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰσιν.

Ἡ Ἑλλάς χώρα τῆς
Εὐρώπης ἐστίν. Ἡ Ἰταλία καὶ
χώρα τῆς Εὐρώπης ἐστίν. Ἡ
Ἰβηρία χώρα τῆς Εὐρώπης καὶ
ἐστίν. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἰταλία
καὶ ἡ Ἰβηρία τρεῖς χώραι τῆς
Εὐρώπης εἰσιν. Ἡ Εὐρώπη
πολλὰς χώρας ἔχει.

ἔχω: tener

ὄραω:

15 Ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἡμεῖς πολλὰς χώρας ὀρώμεν· τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἰβηρίαν
καὶ τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν βρεττανίαν. Ἡ Ἑλλάς καὶ χώρα τῆς
Εὐρώπης ἐστίν.

Ἡ Ἑλλάς, χώρα τῆς Εὐρώπης, πολλὰς χώρας ἔχει· τὴν Ἀττικὴν, τὴν
Βοιωτίαν, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἐτόλιαν, τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ ἄλλας πολλὰς.

20 Ἡ Ἀττικὴ χώρα ἐστίν καὶ ἐκεῖ Ἀθηναῖοι οἰκοῦσιν. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις αἱ
Ἀθηναί εἰσιν. Ἐκεῖ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ γυναῖκες Ἀθηναῖαι οἰκοῦσιν. Ἡ τῶν
Ἀθηναίων πολιτεία δημοκρατία ἐστίν. Ἐν τῇ δημοκρατίᾳ οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι
ἐλεύθεροί οἰκοῦσιν.

ἐκεῖ (adv.) = ἐν τῇ Ἀττικῇ

πολιτεία, -ας: forma de gobierno
πολίτης, -ου < πόλις
ἐλεύθερος, -α, -ον: libre

Ἡ Βοιωτία καὶ χώρα ἐστίν· ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἐστὶ Θῆβαι, ἡ τῶν Θηβαίων πόλις.

25 Ἐκεῖ ἄνδρες Θηβαῖοι καὶ γυναῖκες Θηβαῖαι οἰκοῦσιν.

Ἡ Φόκις καὶ χώρα ἐστίν· ἐκεῖ Δελφοὶ ἐστίν. Οἱ Δελφοὶ καὶ πόλις ἐστίν. Ἐκεῖ
ἄνθρωποι Δελφοὶ οἰκοῦσιν.

Αἱ Ἀθηναίαι καὶ αἱ Θῆβαι καὶ οἱ Δελφοὶ τρεῖς πόλεις εἰσιν.

30 Ἡ Ἑλλάς ἄλλας χώρας ἔχει· τὸν Ἠπειρόν, τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν Θράκην,
τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Μακεδονίαν καὶ ἄλλας πολλὰς χώρας. Ἡ Ἑλλάς ἄλλας πόλεις
ἔχει· τὴν Μέγαραν, τὸν Μαραθῶνα, τὸν Κολώνον, τὴν Δώδωνην, τὸ Βυζάντιον καὶ
ἄλλας πολλὰς πόλεις.

35 Ὁ Πελοποννήσος πέντε χώρας ἔχει· τὴν Ἀχαΐαν, τὴν Ἀρκαδίαν, τὴν
Μησσηνίαν, τὴν Λακωνίαν καὶ τὴν Ἀργολίδα. Ὁ Πελοποννήσος καὶ πολλὰς πόλεις
ἔχει· τὸν Κορίνθον, τὴν Ὀλύμπιον ἢ τὴν Ὀλυμπίαν, τὸν Ἐπίδαυρον, τὰς Μυκῆνας
καὶ ἄλλας πόλεις. Ἄλλη πόλις τοῦ Πελοποννήσου ἡ Σπάρτη ἐστίν. Ἐκεῖ οἱ
Λακεδαιμόνιοι οἰκοῦσιν.

ἢ: conj. disyuntiva

1.- Diferencia los acusativos singulares de los plurales.

1. τὴν Ἰβηρίαν	9. τὴν σοφίαν
2. τὸν θεόν	10. τὸν ἵππον
3. τὰς λύρας	11. τὸ Βυζάντιον
4. τὸ ζῶον	12. τὴν δημοκρατίαν
5. τὴν χώραν	13. τὰς ἀρμονίας
6. τὸν ἄνθρωπον	14. τὸν βίον
7. τὰς μαχάς	15. τὴν Ἰταλίαν
8. τὸν πόλεμον	16. τὰς θεάς

2.- Completa.

1. Ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός es _____. Acusativo singular: _____.
2. Τὰς χώρας μικράς es _____. Nominativo plural: _____.
3. Τῶν ἵππων ἀγαθῶν es _____. Dativo singular: _____.
4. Τῇ θαλάττῃ μακρᾶ es _____. Acusativo plural: _____.
5. Αἱ γυναῖκες Ἀθηναῖαι es _____. Nominativo singular: _____.
6. Τὸ ζῶον μικρόν es _____. Genitivo singular: _____.
7. Οἱ θεοὶ αἰσχροί es _____. Dativo singular: _____.
8. Ἡ θάλαττῃ μικρά es _____. Dativo singular: _____.
9. Ὁ ἥλιος μακρός es _____. Acusativo plural: _____.
10. Τὴν μαχὴν αἰσχροάν es _____. Dativo singular: _____.
11. Ὁ ἄνθρωπος ἀγαθός es _____. Acusativo singular: _____.
12. Τὴν χώραν ἐλεύθεραν es _____. Acusativo plural: _____.
13. Ἡ θάλαττῃ μικρά es _____. Genitivo singular: _____.
14. Τοῦ ἵππου ἀγαθοῦ es _____. Dativo singular: _____.
15. Ἡ λύρα καλή es _____. Acusativo singular: _____.

Ἡ Ἑλλάς (β)

Ἡ Ἑλλάς καὶ πολλὰς νήσους ἔχει (νήσός ἐστι μικρά ἢ μακρὰ γῆ ἐν τῇ θαλάττῃ).

Ἡ Κρήτη νήσος μεγάλη ἐστίν· ἐν τῇ Κρήτῃ ἐστὶν Κνωσός. Ὁ Κνωσός ἐστὶν ἡ πόλις τοῦ λαβυρίνθου καὶ τοῦ Μινωταύρου.

Ἡ Ἑλλάς ἄλλας νήσους μεγάλας ἔχει· Ρόδον καὶ Λέσβον. Ἡ Ἑλλάς καὶ νήσους μικρὰς ἔχει· Ἰθάκην, Νάξον, Δήλον, Χίον, Σάμον, Πάρον.

μέγας, μεγάλη, μέγα = μακρός

ἄριστος, -η, -ον: superl. ἀγαθὴ

ποιέω: hacer

φιλέω: amar, querer

5

10

Ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τρεῖς χώραι Ἑλληνικαὶ εἰσὶν· Αἰόλις, Ἴωνία καὶ Δώρις. Ἐκεῖ
 15 καὶ πολλὰς πόλεις ἄριστα ὀρώμεν· Ἐφέσον, Μίλετον, Σμύρνην καὶ Ἀλικαρνάσσον.
 Ἄλλη πόλις ἄριστη ἐστὶ Τροία ἢ Ἴλιον.

Ἄριστη πόλις αἱ Ἀθηναίαι εἰσιν. Ἡ τῶν Ἀθηνῶν θεὰ Ἀθηνᾶ ἐστὶν.

Ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ Ἀθηναῖοι οἰκοῦσιν καὶ ἐλεύθεροί εἰσιν διότι ἡ
 δημοκρατία ἐλευθέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ· οἱ οὖν Ἀθηναῖοι τὴν δημοκρατίαν
 20 φιλοῦσιν. Ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ὁ δῆμος τὸ κράτος ἔχει.

Αἱ Ἀθηναὶ πόλις μεγάλη εἰσιν. Καὶ ἐστὶν ἄριστη τῶν πόλεων καὶ οἱ
 Ἀθηναῖοι αὐτὰς μάλα φιλοῦσιν. Αἱ Ἀθηναὶ μεγάλην ἀγορὰν καὶ μέγα θέατρον
 ἔχουσιν. Ἡ Ἀκρόπολις καὶ ὁ Παρθενῶν καὶ ὁ Πειραιεύς ἐν ταῖς Ἀθήναις εἰσιν.

Πολλοὶ ἄνδρες καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἐκεῖ οἰκοῦσιν. Ἐκεῖ ὀρώμεν τοὺς
 25 ἀρίστους φιλοσόφους καὶ τοὺς ἀρίστους πολιτικούς καὶ τοὺς ἀρίστους ποιητὰς καὶ
 τοὺς ἀρίστους τραγωδοὺς καὶ τοὺς ἀρίστους ἱστορικούς καὶ ἄλλους πολλοὺς
 σοφούς.

Οἱ μὲν φιλόσοφοι καὶ οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ τραγωδοὶ καὶ οἱ ἱστορικοὶ πολλὰ
 βιβλία γράφουσιν· οἱ δὲ πολιτικοὶ τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς πολίτας κρατοῦσιν.

Ὁ Διόδωρος ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ, ἀλλὰ αὐτὸς οὐ σοφός ἀλλὰ αὐτουργὸς
 30 Ἀθηναῖος ἐστὶν καὶ ἐν τῷ ἀργῷ πονεῖ.

3.- Una vez leído los textos anteriores, responde a las siguientes preguntas.

1. Ἄρα ἡ Ἰταλία ἐν τῇ Ἀσία ἐστίν;
2. Ἄρα ἡ Ἑλλάς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐστίν;
3. Ποῦ ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἰβερία εἰσιν;
4. Τί ἡ Ἀττική ἐστίν;
5. Τί αἱ Ἀθηναί εἰσιν;
6. Τίς ἐν ταῖς Ἀθήναις οἰκεῖ;
7. Ἄρα Μέγαρα μακρὰ χώρα ἐστίν;
8. Τί ἡ Βοιωτία καὶ ἡ Φόκις εἰσιν;
9. Τί αἱ Θῆβαι καὶ οἱ Δελφοί εἰσιν;
10. Ἄρα αἱ Ἀθηναί μεγάλη νῆσός ἐστίν;
11. Ποῦ ἡ Ἀχαΐα καὶ ἡ Λακονία εἰσιν;
12. Τίς ἐν τῇ Σπάρτῃ οἰκεῖ;
13. Ποῦ ἡ Σπάρτη ἐστίν;
14. Τί νῆσός ἐστίν;
15. Ἄρα Κορίνθος νῆσός ἐστίν;
16. Τί Ἰθάκη ἐστίν;
17. Τίς ἄνθρωπος ἄριστος ἐν τῇ Ἰθάκῃ οἰκεῖ;
18. Ἄρα Ἀθηναί ἀρισταὶ πόλις εἰσιν;
19. Ποῦ ὁ Διόδωρος οἰκεῖ;
20. Τί ὁ Διόδωρος ἐστίν;

4.- Completa la siguiente tabla.

	Ac. pl.	Gen. sing.	Nom. pl.	Dat. sing.	Nom. sing.	Dat. pl.	Ac. sing.	Voc. sing.
1. ἀγορά, -ᾶς ἡ								
2. ἀγρός, -οῦ ὁ								
3. βιβλίον, -ου τὸ								
4. γῆ, -ῆς ἡ								
5. ναύτης, -ου ὁ								
6. δῆμος, -ου ὁ								
7. θάλαττα, -ης ἡ								
8. θέατρον, -ου τὸ								
9. ποιητής, -οῦ ὁ								
10. νῆσος, -ου ἡ								
11. μέγας	M	F	N	F	N	M	M	N

5.- Completa.

1. Οἱ λαβύρινθοι μεγάλοι es _____. Dativo singular: _____.
2. Τὰς νήσους μικράς es _____. Nominativo plural: _____.
3. Τῶν ἀγρῶν μεγάλων es _____. Acusativo plural: _____.
4. Τῇ ἀγορᾷ μακρᾷ es _____. Genitivo singular: _____.
5. Αἱ γυναῖκες Ἀθηναῖαι es _____. Nominativo singular: _____.
6. Τὸ θέατρον μικρὸν es _____. Genitivo plural: _____.
7. Τῆς χώρας μικρᾶς es _____. Dativo singular: _____.
8. Ἡ νῆσος μεγάλη es _____. Dativo plural: _____.
9. Ὁ ναύτης μακρὸς es _____. Genitivo singular: _____.
10. Τὸ βιβλίον μέγα es _____. Acusativo plural: _____.
11. Τοῖς φιλοσόφοις σοφοῖς es _____. Acusativo plural: _____.
12. Τὰς νήσους ἐλεύθερας es _____. Nominativo singular: _____.
13. Τῷ ποιητῇ σοφῷ es _____. Genitivo singular: _____.
14. Τοῦ βιβλίου μεγάλου es _____. Nominativo plural: _____.
15. Ἡ ἀγορὰ καλή es _____. Dativo plural: _____.

6.- Escribe la forma correcta de la negación.

1. Ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸ θέατρον _____ ἐστίν.
2. Ὁ Διόδωρος _____ πονεῖ ἐν τοῖς Δελφοῖς.
3. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλεύθεροι _____ εἰσιν διότι τὴν δημοκρατίαν _____ ἔχουσιν.
4. Ἐγὼ ἐν τοῖς βιβλίοις _____ γράφω.
5. Ἄριστοι Ἀθηναῖοι ἐν τοῖς ἀγροῖς _____ πονοῦσιν.
6. Οἱ Ἀθηναῖοι αἰσχροὶ τὴν δημοκρατίαν _____ φιλοῦσιν.
7. Ὁ Μινώταυρος _____ ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀλλὰ ἐν τῇ Κρήτῃ εἰσιν.
8. Ἡ Μήδεια βιβλίον _____ γράφει.
9. Ὁ Παρθενῶν _____ μικρὸς ἀλλὰ μέγας ἐστίν.
10. Οἱ Βάρβαροι _____ ἐλεύθεροι ἀλλὰ δοῦλοι τοῦ τυράννου εἰσιν.

7.- Cambia la estructura de genitivo y traduce.

1. Ἡμεῖς τὸ βιβλίον τὸ τοῦ ἀνθρώπου Ἀθηναίου ἔχομεν.

2. Αἱ νῆσοι τῆς Εὐρώπης μεγάλαι εἰσιν.

3. Ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βιβλίοις πολλοὺς μύθους γράφω.

4. Τὸ θέατρον τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῇ πόλει ἐστίν.

5. Ὁ λαβύρινθος ὁ τοῦ Μινωταύρου ἐν τῇ Κρήτῃ ἐστίν.

6. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις αἰ Ἀθηναί ἐστίν.

7. Τὰ ζῶα τοῦ ἀγροῦ ἐλεύθερά ἐστίν.

8. Αἱ τῶν Ἀθηνῶν γυναῖκες τὴν δημοκρατίαν φιλοῦσιν.

9. Οἱ ἄνδρες ἐν τῷ τοῦ Ἐπιδάουρου θεάτρῳ εἰσιν.

8.- Escribe el pronombre personal adecuado y traduce.

1. _____ ἐκεῖ οὐκ εἰσιν.
2. _____ τὸν δῆμον Ἀθηναῖον μάλα φιλοῦμεν.
3. _____ ἐν τῷ μεγάλῳ βιβλίῳ γράφεις.
4. _____ ἐν ταῖς Ἀθήναις τὸ θέατρον καὶ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸν Παρθενῶνα ὁρᾶτε.
5. _____ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ οἰκέω.
6. _____ τὰ τοῦ ποιητοῦ βιβλία οὐκ ἔχει.
7. _____ πολλοὺς σοφοὺς ὁρᾶς.
8. _____ ἐν τῷ τῆς Κρήτης λαβυρίνθῳ ἐστε.
9. _____ ἐν τῇ νήσῳ τῇ τῆς Ἰταλίας οἰκοῦμεν.
10. _____ μεγάλους ἢ μικροὺς πολέμους οὐ φιλεῖς.
11. _____ πέντε βιβλία τῶν ποιητῶν Ἀθηναίων ἔχετε.

9.- Completa la siguiente tabla.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz	Pronombre
1. ἐλύετο						
2. ἐβλέπετε						
3. ἔπαυον						
4. ἐδιωκόμεθα						
5. ἐπαύοντο						
6. λέγομαι						
7. πονοῦνται						
8. ἔλεγε						
9. ἦσθα						
10. ἐλύου						
11. λέγη						
12. ἦν						
13. ἐπόνεις						

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz	Pronombre
14. ἐφιλοῦμεν						
15. ἐλύεσθε						
16. λύεσθε						
17. ἐπαύου						
18. βλέπονται						
19. ἐβλέποντο						
20. ἔπαυε						
21. ἐπονοῦμην						
22. παύη						
23. ἐπονοῦμεν						
24. ἦμεν						
25. ἐβλέπεσθε						
26. ἐδίωκε						
27. λύουσι						
28. διώκομεν						
29. ἐδιώκομεν						
30. ἐδιώκομην						
31. παύεις						
32. ἐπονεῖτε						
33. ἐπονεῖτο						
34. πονεῖται						
35. ἐτιμῶμην						
36. εἶ						
37. ἐλέγετε						
38. εἰμί						
39. ἔτιμων						
40. ἐστε						

VOCABULARIO

1. ἀγορά, -ᾶς ἡ	23. μέγας, μεγάλη, μέγα
2. Ἀθηναῖος, -α, -ον	24. Μινώταυρος, -ου ὁ
3. ἄριστος, -η, -ον	25. ναύτης, -ου ὁ
4. Ἀκρόπολις, -εως ἡ	26. νῆσος, -ου ἡ
5. αὐτουργός, -οῦ ὁ	27. Παρθενών, -ῶνος ὁ
6. βιβλίον, -ου τὸ	28. πέντε
7. γράφω	29. ποιέω
8. Δελφός, -ή, -όν	30. ποιητής, -οῦ ὁ
9. δημοκρατία, -ας ἡ	31. πόλις, -εως
10. δῆμος, -ου ὁ	32. πολίτης, -ου ὁ
11. ἐκεῖ (adv.)	33. πολιτικός, -οῦ ὁ
12. ἐλεύθερος, -α, -ον	34. πολύς, πολλή, πολύ
13. ἔχω	35. πονέω
14. ἤ (conj.)	36. ποῦ (adv.)
15. θέατρον, -ου τὸ	37. σοφός, -οῦ ὁ
16. Θηβαῖος, -α, -ον	38. τίς, τί (pron. interr.)
17. ἱστορικός, -οῦ ὁ	39. τραγωδός, -οῦ ὁ
18. κρατέω	40. τύραννος, -ου ὁ
19. κράτος, -εος [-ους] τό	41. φιλέω
20. λαβύρινθος, -ου ὁ	42. φιλόσοφος, -ου ὁ
21. Λακεδαιμόνιος, -α, -ον	43. χώρα, -ας ἡ
22. μάλα (adv.)	

VOCABULARIO DE NOMBRES PROPIOS DE LUGAR

1. Αιόλιδα, -ης ή
2. Ακαρνανία, -ας ή
3. Ακρόπολις, -εως ή
4. Άλικαρνάσος, -ου ό
5. Αργόλις, -ιδος ή
6. Αρκαδία, -ας ή
7. Αττική, -ῆς ή
8. Αχαΐα, -ας ή
9. Βοιωτία, -ας ή
10. Βρετανία, -ας ή
11. Βυζάντιον, -ου τό
12. Γαλατία, -ας ή
13. Γερμανία, -ας ή
14. Δελφοί, -ῶν οί
15. Δήλος, -ου ό
16. Δώδωνη, -ης ή
17. Δώριδα, -ας ή
18. Έλλάς, -άδος ή
19. Έπείρος, -ου ό
20. Έπίδαυρος, -ου ό
21. Εὐρώπη, -ης ή
22. Έφεσος, -ου ό
23. Θεσσαλία, -ας ή
24. Θῆβαί, ῶν αί
25. Θρακη, -ης ή
26. Ίβηρία, -ας ή
27. Ίθάκη, -ης ή
28. Ίλιον, -ου τό
29. Ίταλία, -ας ή
30. Ίώνια, -ας ή
31. Κνώσος, -ου ό
32. Κολώνος, -ου ό
33. Κορίνθος, -ου ό
34. Κρήτη, -ης ή
35. Λακωνία, -ας ή
36. Λέσβος, -ου ό
37. Μακεδονία, -ας ή
38. Μαραθῶν, -όνος ό
39. Μέγαρα, -ας ή
40. Μησσηνία, -ας ή
41. Μίλετος, -ου ό
42. Μινώταυρος, -ου ό
43. Μυκῆναι, -ῶν αί
44. Νάξος, -ου ό
45. Όλύμπια, -ας = Όλυμπία, -ας ή
46. Πειραιεύς, -έως ό
47. Πελοποννήσος, -ου ό
48. Παρθενῶν, -όνος ό
49. Πάρος, -ου ό
50. Ρόδος, -ου ό
51. Σάμος, -ου ό
52. Σμύρνη, -ης ή
53. Σπάρτη, -ης ή
54. Τροία, -ας ή
55. Φόκις, -ιδος ή
56. Χίος, -ου ό
57. Πειραιεύς, -έως ό

ΤΕΜΑ 4

Ο ΤΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΟΙΚΟΣ

LA CASA DE DIODORO

La οἶκος u οἰκία griega se organiza en torno a un patio central. Estaban compuestas de un piso bajo con pequeñas habitaciones y de un piso superior accesible mediante una escalera exterior. Destacan dos habitaciones importantes: el andrón (ἀνδρών), la habitación de los hombres, y el gineceo (γυναικηῖν), la de las mujeres. Los muebles principales consistían en sillas, taburetes, camastros y arcones para las ropas.

Las paredes, muchas veces decoradas con pinturas, estaban construidas de madera, de ladrillos o de argamasa y blanqueadas con cal y eran de tan mala calidad que los ladrones, en vez de forzar las cerraduras para entrar a robar, preferían agujerear las paredes. Los techos eran lisos y los suelos de barro cubiertos de alfombras y cojines.

La claridad de las οἰκίαι procedía de ventanas y claraboyas sin cristales, situadas a una altura tal que protegía la intimidad familiar de la mirada de los viandantes. Además, el patio central también ayudaba a iluminar y ventilar la casa.

Las οἰκίαι no contaban con chimeneas ni braseros debido a la escasez de leña y a la carencia de conductos de ventilación. La comida se preparaba al aire libre, sobre un brasero, ya que hasta el S. IV a. de C. las οἰκίαι no tuvieron cocina.

Como vemos, las οἰκίαι no eran ni cómodas ni agradables, pero eran suficientes para satisfacer las necesidades de unos Ἕλληνες que pasaban parte de su tiempo (χρόνος) pendiente de sus negocios, del cuidado físico, de la actividad política de su πόλις o de las ceremonias a los θεοί. El ἀνὴρ no vivía para su familia. Tenía aspiraciones mayores: su πόλις y eran capaces de llevar una vida modesta, con tal que los edificios públicos y sus ritos a los θεοί contaran de la admiración extranjera.

Por la mañana, el ἀνὴρ se vestía y hacía un pequeño desayuno consistente en pan con aceite, aceitunas, frutos secos y leche; a mediodía tomaban algo ligero: queso, pan, frutas y descansaban. Después iban a los baños y a las barberías. Al atardecer volvían a casa para cenar en familia, la comida más importante del día.

La γυνή salía de casa únicamente para buscar agua a la fuente o para visitar a las amigas. Dedicaba bastante tiempo a su arreglo personal, usaban cremas, perfumes, adornos y joyas.

Diodoro (Διόδωρος) es un campesino (ἀγρογός) Ἀθηναῖος dueño de una pequeña hacienda (κλῆρος) que vive (οἰκέω) en los campos (ἀγρός) con su familia: su mujer (νυμφή) Fedra (Φαίδρα) y sus δύο hijos (τέκνον), Filipo (Φίλιππος) el hijo (υἱός) y Medea (Μήδεια) la hija (θυγατήρ). Φίλιππος y Μήδεια son hermanos (ἀδελφοί). Además, cuenta con la ayuda de algunos esclavos (δοῦλος).

Su κλῆρος está formado por la οἰκία y por un gran jardín (παράδεισος).

Ο ΤΟΥ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΟΙΚΟΣ

Τῷ Διοδώρῳ οἶκος ἐστίν. Ὁ οἶκος
τοῦ Διοδώρου μέγας ἐστίν καὶ οὐκ ἐστίν
ἐν τῇ πόλει ἀλλὰ ἐν τοῖς τῶν Ἀθηναίων
ἀγροῖς.

5

Ἐκεῖ ὀρῶμεν πολλοὺς ἄλλους
οἴκους οὗ πολλοὶ ἄνθρωποι
Ἀθηναῖοι οἰκοῦσιν.

10

Ταῖς Ἀθήναις εἰσὶν πολλοὶ ἀγροῖ οὗ οὐ
μόνον οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες ἀλλὰ καὶ πολλὰ
ζῶα οἰκοῦσιν. Οἱ μὲν ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν
τοῖς ἀγροῖς οἰκοῦσιν· τὰ δὲ ζῶα μόνον ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὐκ ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ἡ οἰκία οὗ ὁ Διόδωρος οἰκεῖ ἐν τοῖς τῶν Ἀθηναίων ἀγροῖς ἐστίν. Ἐν τοῖς τῶν
Ἀθηναίων ἀγροῖς πολλοὺς ἄλλους μεγάλους οἴκους ὀρῶμεν.

15

Ὁ Διόδωρος αὐτουργὸς Ἀθηναῖος ἐστίν. Αὐτουργὸς ἐστίν ἄνθρωπος ὃς ἐν
τῷ ἀγρῷ πονεῖ. Αὐτὸς μέγαν οἶκον ἔχει, καὶ οὐ μόνος οἰκεῖ· ἐν τῷ τοῦ Διοδώρου
οἴκῳ καὶ ἡ μὲν γυνή καὶ οἱ δὲ φίλοι καὶ οἱ δὲ δούλοι οἰκοῦσιν.

20

Τῷ μὲν Διοδώρῳ νύμφη ἐστίν· ἡ μὲν Φαίδρα νύμφη τοῦ Διοδώρου ἐστίν.
Τῇ δὲ Φαίδρᾳ νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ Διόδωρος νυμφίος τῆς Φαίδρας ἐστίν. Ὁ
Διόδωρος καὶ ἡ Φαίδρα δύο ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι εἰσιν· ὁ μὲν Διόδωρος ἀνὴρ
Ἀθηναῖος, ἡ δὲ Φαίδρα γυνή Ἀθηναῖα. Ὁ μὲν Διόδωρος ἐν τῶν Ἀθηναίων οἴκῳ οἰκεῖ.
Ἡ δὲ Φαίδρα ἐν τῶν Ἀθηναίων οἴκῳ οἰκεῖ. Ὁ μὲν Διόδωρος καὶ ἡ δὲ Φαίδρα ἐν τῷ
τῶν Ἀθηναίων οἴκῳ οἰκοῦσιν.

25

Τῷ Διοδώρῳ καὶ τῇ Φαίδρᾳ δύο τέκνα εἰσιν· ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Μήδεια. Ὁ
μὲν Διόδωρος πατὴρ τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Μηδεΐας ἐστίν. Ἡ δὲ Φαίδρα μήτηρ τοῦ
Φιλίππου καὶ τῆς Μηδεΐας ἐστίν. Ὁ μὲν Φίλιππος υἱὸς τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς
Φαίδρας ἐστίν· ἡ δὲ Μήδεια θυγάτηρ τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φαίδρας ἐστίν. Ὁ μὲν
Φίλιππος καὶ ἡ δὲ Μήδεια δύο τέκνα τοῦ Διοδώρου καὶ τῆς Φαίδρας εἰσιν.

30

Τῇ μὲν Μηδεΐᾳ ἀδελφὸς ἐστίν· ὁ μὲν Φίλιππος ἀδελφὸς τῆς Μηδεΐας
ἐστίν. Τῷ δὲ Φιλίππῳ ἀδελφή ἐστίν· ἡ δὲ Μήδεια ἀδελφή τοῦ Φιλίππου ἐστίν. Ὁ
Φίλιππος καὶ ἡ Μήδεια ἀδελφοὶ εἰσιν.

35

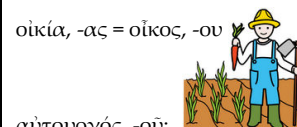
Ὁ μὲν Διόδωρος καὶ ὁ Φίλιππος ἄνδρες εἰσιν· ἡ δὲ Φαίδρα καὶ ἡ Μήδειά
εἰσι γυναῖκες. Οἱ τέτταρες οἰκοῦσιν ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ οὗ πολλοὶ δούλοι καὶ
πολλὰ ζῶα οἰκοῦσιν.

Ἐν τῇ τοῦ Διοδώρου οἰκίᾳ καὶ ἡ δὲ γυνή Φαίδρα καὶ ὁ υἱὸς Φίλιππος καὶ ἡ
θυγάτηρ Μήδεια οἰκοῦσιν. Ἡ τοῦ Διοδώρου οἰκία μέγαν παράδεισον ἔχει. Ἐκεῖ
καὶ μέγας κλῆρος ἐστίν οὗ ὁ Διόδωρος καὶ οἱ δούλοι πολὺν χρόνον πονοῦσιν.

Τῷ Διοδώρῳ οἶκος ἐστίν =
ὁ Διόδωρος οἶκον ἔχει.

οὗ: *en donde*.

μόνον: *sólo, solamente*.

αὐτουργός, -οῦ:

δούλος, -ου:

νύμφη, -ης:

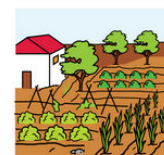
νυμφίος, -ου:

τέκνον, -ου: υἱός + θυγάτηρ

μήτηρ ↔ πατήρ

θυγάτηρ ↔ υἱός

κλῆρος, -ου:

1.- Escribe la forma correcta de πολύς o de μέγας y traduce.

1. Ἐν ταῖς Ἀθήναις _____ (μέγας) θέατρον ὀρῶμεν.
2. Ἐν τῷ _____ (μέγας) παραδείσῳ τῷ τοῦ Διοδώρου πολλὰ ζῶα ἔστιν.
3. Ἡ τῆς Φαίδρας θυγάτηρ _____ (πολύς) βιβλία ἐν τῷ οἴκῳ ἔχει.
4. Ὑμεῖς _____ (μέγας) οἰκίας τῶν Ἀθηνῶν ὀρᾶτε.
5. Ἡ Φαίδρα καὶ ἡ Μήδεια _____ (μέγας) οἶκον ἔχουσιν.
6. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν _____ (πολύς) νόμους ἔχει.
7. Ἐν τοῖς ἀγροῖς _____ (πολύς) καὶ _____ (μέγας) ζῶα ὀρῶμεν.
8. Ὁ ἱστορικός _____ (μέγας) ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων γράφει.
9. _____ (πολύς) Ἀθηναῖαι ἐν τῇ ἀγορᾷ πονοῦσιν.
10. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν _____ (μέγας) πολιτείαν τῆς πόλεως φιλεῖ.

2.- Cambia la estructura de dativo posesivo por la de C. D. o viceversa y traduce.

1. Τοῖς Ἀθηναίοις ἄριστη πολιτεία ἔστιν.
2. Οἱ δοῦλοι ἐλευθερίαν οὐκ ἔχουσιν.
3. Αἱ Ἀθῆναι μέγα θέατρον ἔχουσιν.
4. Τοῖς ἀνθρώποις σοφοῖς φόβος οὐκ ἔστιν.
5. Αἱ Μοῦσαι τὴν σοφίαν ἔχουσιν.
6. Τῷ Διοδώρῳ μέγας κληρὸς ἔστιν.
7. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐλευθερίαν ἔχει.
8. Τῇ θεᾷ καλὴ λύρα ἔστιν.

3.- Completa la siguiente tabla.

	Caso	Número	Género	Artículo	Μέγας	Πολύς
1. αὐτουργῶ						
2. θεοί						
3. νύμφη						
4. ἀνήρ						
5. θήραις						
6. οἴκου						
7. κόσμος						
8. σοφῶν						
9. ναυταῖς						
10. πόλεμον						
11. θαλάττη						
12. οὐρανοῦ						
13. οἰκίας						
14. θέατρον						
15. ἀγοράς						
16. ζῶω						
17. ἀγορᾶς						
18. βιβλία						
19. λαβύρινθοι						
20. ἀγρούς						
21. βιβλίω						
22. χελώναι						
23. βάτραχοις						

4.- Completa.

1. Τῶν φόβων μεγάλων es _____. Nominativo plural: _____.
2. Τῆ οἰκία μακροῦ es _____. Acusativo singular: _____.
3. Τὸ ζῶον μικρόν es _____. Genitivo plural: _____.
4. Τοῖς νυμφίοις σοφοῖς es _____. Nominativo plural: _____.
5. Οἱ κληῖροι μεγάλοι es _____. Genitivo singular: _____.
6. Τοῦ βιβλίου μεγάλου es _____. Dativo plural: _____.
7. Αἱ νύμφαι Θηβαῖαι es _____. Acusativo singular: _____.
8. Τῆς ἀγορᾶς μικρᾶς es _____. Nominativo singular: _____.
9. Ἡ χώρα μεγάλη es _____. Genitivo plural: _____.
10. Ὁ ποιητῆς μακρός es _____. Dativo singular: _____.
11. Τὸ θέατρον μέγα es _____. Acusativo plural: _____.
12. Ὁ παράδεισος καλός es _____. Nominativo plural: _____.
13. Τὰς νήσους μικρᾶς es _____. Dativo plural: _____.
14. Τῶν νήσων ἐλεύθερων es _____. Genitivo singular: _____.
15. Τῷ ναύτη ἀγαθῷ es _____. Acusativo singular: _____.

5.- Escribe el pronombre personal adecuado y traduce.

1. _____ ἐκεῖ οὐκ ἐσμεν.
2. _____ τὸν δῆμον Ἀθηναῖον ὄρα.
3. _____ ἐν τῷ μεγάλῳ βιβλίῳ μάλα γράφω.
4. _____ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ οἰκεῖ.
5. _____ ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκίᾳ οἰκοῦσιν.
6. _____ μέγαν φόβον ἔχω.
7. _____ τὰ τῶν ποιητῶν βιβλία οὐκ ἔχετε.
8. _____ τὴν τοῦ Φιλίππου νύμφην ὀρῶμεν.
9. _____ ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων χώρα εἶ.
10. _____ ἐν τῷ Ἐπιδαύρῳ τὸ θέατρον ὄρα.
11. _____ βιβλίον γράφετε.

6.- Analiza las siguientes formas de futuro.

	Persona	Número	Tiempo	Voz	Pronombre
1. λύσετε					
2. τιμήσουσι					
3. παύσεις					
4. διώξω					
5. βλέψομεν					
6. φιλήσεις					
7. πονήσεσθε					
8. βλέψομαι					
9. τιμησόμεθα					
10. παύση					
11. διώξονται					
12. ἔσται					
13. παυθήσομαι					
14. βλεφθήσεται					
15. τιμηθήση					
16. φιληθήσονται					
19. παύσονται					
20. διωξόμεθα					
21. τιμήσω					
22. φιλήσομεν					
23. βλεφθήσεσθε					
24. ἔσομαι					
25. φιληθήση					
26. λυθήσομαι					
27. παύσονται					
28. ἔσεσθε					
30. διωξόμεθα					

7.- Analiza las siguientes formas de verbales.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz	Pronombre
1. λέγετε						
2. παύσομαι						
3. ἐπονοῦ						
4. διωκόμεθα						
5. διωχθήσεσθε						
6. ἔλυες						
7. φιλήση						
8. λέγει						
9. ἐτίμας						
10. λυθήσεται						
11. ἐλέγομεν						
12. φιληθήσονται						
13. λύεται						
14. ἐβλέπεσθε						
15. διώξονται						
16. ἔσεται						
17. ἐπανόμεθα						
18. λυθήσομαι						
19. παύω						
20. βλέπετε						
21. ἦσμεν						
22. τιμήσετε						
23. εἶ						
24. τιμᾶς						
25. βλέψομεν						

VOCABULARIO

1. ἀδελφή, -ῆς ἡ
2. ἀδελφός, -οῦ ὁ
3. δοῦλος, -ου ὁ
4. θυγάτηρ, -τρος ἡ
5. κληῖρος, -ου ὁ
6. μόνον (adv.)
7. μόνος, -η, -ον
8. νόμος, -ου ὁ
9. νύμφη, -ης ἡ
10. νυμφίος, -ου ὁ
11. οἰκία, -ας ἡ
12. ὅς, ἣ, ὅ (pron. relat.)
13. οὗ (adv. relat.)
14. παράδεισος, -ου ὁ
15. τέκνον, -ου τό
16. φίλος, -ου ὁ
17. φόβος, ου ὁ

TEMA 5

Ο ΕΝ ΤΩΙ ΑΓΡΩΙ ΒΙΟΣ

LA VIDA EN EL CAMPO

El territorio (χώρα) controlado por cada πόλις comprendía no sólo el núcleo urbano (ἄστυ), sino también las tierras de cultivo (ἀγρός) que procuraban sustento a la población.

Este núcleo urbano de la πόλις disponía de dos puntos fundamentales: por una parte, la ACRÓPOLIS (ἀκρόπολις), primeramente con una finalidad defensiva en época micénica y, más adelante, como centro religioso de la πόλις; por otra, el ÁGORA (ἀγορά), una zona a los pies de la ἀκρόπολις en la que se alojaban los edificios públicos y los mercados. Era allí donde se desarrollaba, sin duda alguna, la vida pública de la πόλις.

La región (χώρα) del Ática estaba formada por terrenos que no eran ni de la misma extensión ni de la misma calidad, y que tuvieron que ser utilizados por pueblos enteros que deberían encontrar en ellos la rentabilidad suficiente para satisfacer sus necesidades. Estos campesinos (ἐκτίμοροι) pagaban una renta a cambio de trabajar la tierra y conformaban gran parte de la población del Ática.

Existían también tierras de la propiedad privada recibidas en herencia (κληῖρος), trabajadas por familias que, a su vez, podían contratar esclavos (δοῦλος) para su explotación.

La vida en el campo nunca resultó fácil (ῥάδιος) para los campesinos (αὐτουργοί) Ἀθηναῖοι, sino más bien todo lo contrario: debido a la aridez de algunas tierras (como las situadas en Diacria, al nordeste del Ática) y a un tipo de cultivo basado en arados (ἄροτρον) de madera tirados por bueyes (βόες), el trabajo (πόνος) se hacía extremadamente duro y difícil (χαλεπός).

Cada día (καθ' ἡμέραν) los αὐτουργοί y agricultores (γεωργοί) Ἀθηναῖοι pasaban gran cantidad de tiempo (πολὸν χρόνον) atareados trabajando las γῆ y, cuando éstas daban algún tipo de excedentes, solían ir a la πόλις a vender sus productos y comprar otros que no podían producir por sí mismos.

Los principales productos de las tierras del Ática fueron los cereales -trigo y cebada- y los árboles frutales, pero las características climatológicas de la zona y su geografía las hicieron aptas también para la vid y para el olivo.

Ο ΕΝ ΤΩΙ ΑΓΡΩΙ ΒΙΟΣ

5
10

Ὁ Διόδωρος αὐτουργὸς (ἢ γεωργός) Ἀθηναῖος ἐστίν. Αὐτουργός ἐστίν ἄνθρωπος ὃς ἐν τῷ ἀγρῷ πονεῖ καὶ τὴν γῆν γεωργεῖ. Ὁ οὖν Διόδωρος ἐν τῷ ἀγρῷ οὐ μόνον οἰκεῖ ἀλλὰ καὶ πονεῖ.

γεωργέω ∞ γεωργός, -οῦ

Ὁ δὲ Διόδωρος οὐ μόνος ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ οἰκεῖ ἀλλὰ μετὰ τῆς Φαίδρας καὶ μετὰ τῶν τέκνων τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Μηδείας καὶ μετὰ

μετά + gen: *con*

τῶν δούλων. Ἡ γυνὴ Φαίδρα καὶ τὰ τέκνα ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Μηδεία τε καὶ οἱ δούλοι μετὰ τοῦ Διοδώρου οἰκοῦσιν.

τε = καί

Ὁ αὐτουργὸς Διόδωρος ἐν τῷ ἀγρῷ πονεῖ καὶ ἐκεῖ ὁ βίος οὐ ῥάδιος ἀλλὰ μάλα χαλεπὸς ἐστὶ διότι ὁ πόνος ἐστὶ μακρὸς καὶ πολὺν χρόνον ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν γῆν γεωργεῖ.

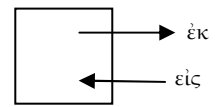
ῥάδιος, -α, -ον: *fácil*

χαλεπός, -ή, -όν ↔ ῥάδιος

15

Ἐν ταῖς Ἀθήναις πάντες οἱ αὐτουργοὶ πολὺν χρόνον ἐν τοῖς ἀγροῖς τὴν γῆν γεωργοῦσιν. Ἄλλοι ἄνδρες οἱ γεωργοὶ οὐκ εἰσὶν (οἱ ἱστορικοὶ καὶ οἱ τραγωδοὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ ποιηταί) ἐν τῇ πόλει οὐ μόνον πονοῦσιν ἀλλὰ καὶ οἰκοῦσιν.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν: *todo*

20

Πάντες οἱ αὐτουργοὶ καθ' ἡμέραν μετὰ τῶν δούλων ἐκ τοῦ οἴκου εἰς τὸν ἀγρὸν βαίνουσιν καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ τὴν γῆν γεωργοῦσιν.

καθ' ἡμέραν: *cada día*

ἐκ-βαίνω

εἰς-βαίνω

25

Ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ Διόδωρος μετὰ τῶν δούλων πονεῖ. Ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ πόνος μακρὸς καὶ χαλεπὸς ἐστίν· αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοὺς μεγάλους λίθους φέρουσιν. Ἀλλὰ ὁ Διόδωρος καὶ οἱ δούλοι ἐκεῖ μόνοι οὐ εἰσὶν· ἐν τῷ ἀγρῷ μετ' αὐτῶν εἰσὶν πολλοὶ βόες οἱ τὸ ἄροτρον ἔλκουσι καὶ τὴν γῆν ἀροτρεύουσιν καὶ οὕτω ἡ γῆ γεωργεῖται.

λίθος, -ου:

τὸ ἄροτρον οἱ βόες

ἔλκω: *arrastrar*

ἀροτρεύω ∞ ἄροτρον

30

Ὁ Διόδωρος καὶ οἱ δούλοι πάντας ἡμέρας τὴν γῆν ἀροτρεύουσι καὶ οἱ βόες τὸ ἄροτρον ἔλκουσιν. Οἱ αὐτουργοὶ τοὺς βοῦς εἰς τὸν ἀγρὸν ἐλαύνουσιν καὶ οὕτω πολὺν χρόνον πονοῦσιν. Ὁ πόνος χαλεπὸς καὶ μακρὸς ἐστίν.

ἐλαύνω:

1.- Traduce las siguientes oraciones teniendo en cuenta el pronombre relativo.

1. Οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν οὐκ ἄνθρωποι ἀλλὰ θεοὶ εἰσιν.
2. Ἐν τῇ τῶν Ἀθηνῶν ἀγορᾷ ὁρᾶτε τὰς γυναῖκας αἱ τοὺς ἀγροὺς τοῦ Διοδώρου γεωργοῦσιν.
3. Τὰ θέατρα ἃ ἐκεῖ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν μικρὰ ἀλλὰ μακρὰ.
4. Ὁ δεσπότης ὅς εἰς τοὺς ἀγροὺς εἰσβαίνει Ἀθηναῖος οὐκ ἐστὶν.
5. Ἐν τῇ νήσῳ ἢ ἐν τῇ θαλάττῃ ἐστὶν πολλαὶ γυναῖκες οἰκοῦσιν.
6. Οἱ αὐτουργοὶ ἔχουσι βίον ὃς οὐ ῥάδιος ἀλλὰ χαλεπός εἰσιν.
7. Αἱ δοῦλαι αἱ τὴν γῆν ἄροτρεύουσιν μεγάλους λίθους ἐκφέρουσιν.
8. Ὁ Διόδωρος μετὰ τῶν βοῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ὃς πολλοὺς λίθους ἔχει εἰσβαίνει.
9. Ἄρα σὺ ὁρᾷς τὸ θέατρον ὃ ἐν ταῖς Θηβαῖς ἐστὶν;
10. Οἱ φιλόσοφοι εἰσιν ἄνθρωποι οἱ τὴν σοφίαν φιλοῦσιν.

2.- Escribe el pronombre relativo en nominativo, según cada caso, y traduce.

1. Τὰ ζῶα _____ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐστὶν μικρὰ ἐστὶν.
2. Σὺ ὁρᾷς τοὺς θεοὺς _____ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ οἰκοῦσιν.
3. Ὁ ἄνθρωπος _____ ἐν τῷ οἴκῳ οἰκεῖ ἕξ τέκνα ἔχει.
4. Ἡ γυνὴ _____ τοὺς δούλους ὁρᾷ ἐν τῇ ἀγορᾷ πονεῖ.
5. Οἱ τραγωδοὶ _____ πολλὰ καὶ ἄριστα βιβλία γράφουσιν ἐν τῇ πόλει οἰκοῦσιν.
6. Αἱ γυναῖκες _____ τὸ ἄροτρον εἰς τὸν ἀγρὸν εἰσφέρουσιν τὴν γῆν οὐ γεωργοῦσιν.
7. Αἱ δοῦλαι φέρουσιν εἰς τὸν ἀγρὸν τὸ ἄροτρον _____ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστὶν.
8. Αὐτοὶ ὁρῶσι τὰ τέκνα _____ τὸν παράδεισον γεωργοῦσιν.
9. Τοῖς ποιηταῖς _____ πολλὰ βιβλία γράφουσιν μέγας οἶκος ἐστὶν.

3.- Traduce estas oraciones teniendo en cuenta el caso del pronombre relativo.

1. Ἡ νῆσος ἐν ἣ πολλοὶ ἄνθρωποι οἰκοῦσιν Κρήτη ἐστίν.
2. Οἱ δούλοι μετὰ ὧν ὁ δεσπότης ἐν τοῖς ἀγροῖς πονεῖ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐστίν.
3. Ἡ γῆ ἣν οἱ δούλοι ἀροτρεύουσιν μεγάλους λίθους ἔχει.
4. Τὰ θέατρα εἰς ἃ ἡμεῖς βαίνομεν οὐκ εἰσι μικρὰ ἀλλὰ μακρὰ.
5. Ἐν ταῖς νήσοις ἅς ἐν τῇ θαλάττῃ ὁρᾶτε πολλαὶ γυναῖκες οἰκοῦσιν.
6. Ὁ βίος ὃν οἱ αὐτουργοὶ οἰκοῦσιν οὐ ῥάδιος ἀλλὰ χαλεπός ἐστίν.
7. Αἱ νῆσοι εἰς ἅς ἡμεῖς μετὰ τῶν δούλων εἰσβαίνομεν μεγάλαι εἰσιν.
8. Ὁ ἀγρός εἰς ὃν ὁ Διόδωρος μετὰ τῶν βοῶν εἰσβαίνει πολλοὺς λίθους ἔχει.
9. Σὺ ὁρᾷς τὴν ἀγορὰν ἐν ἣ πολλοὶ δούλοι μάλᾳ πονοῦσιν.
10. Ἡ πόλις ἐν ἣ ἄνθρωποι ἐλεύθεροὶ οἰκοῦσιν αἱ Ἀθῆναι εἰσιν.

4.- Coloca el artículo que concuerde con cada sustantivo.

1. _____ Φίλιππος	8. _____ κακόν	15. _____ ἄνθρωπον
2. _____ λόγων	9. _____ βίοις	16. _____ νύμφη
3. _____ Ἀθήνας	10. _____ ἄνθρωπον	17. _____ πόνος
4. _____ ἄροτροις	11. _____ ἡλίου	18. _____ ἀνθρώπους
5. _____ ἀγρός	12. _____ Ἰλιάδην	19. _____ κλήρου
6. _____ δένδρω	13. _____ ζῶν	20. _____ ἀγρῶν
7. _____ δούλαι	14. _____ ἀγρούς	21. _____ Φιλίππου

5.- Escribe la terminación de cada sustantivo según el artículo.

1. τῶν Ἀθηναί_____	8. τὰ ζῶ_____	15. τὰς Λακεδαιμονί_____
2. ἡ θέ_____	9. τῷ βί_____	16. ὁ ἀγρ_____
3. τὰς γεωργί_____	10. τοῦ παραδείσ_____	17. τὸν δούλ_____
4. τὸ ἄροτρο_____	11. τοῖς πόν_____	18. τῶν τέκν_____
5. αἱ νῆσ_____	12. αἱ Ἀθην_____	19. οἱ οἶκ_____
6. τῇ νύμφ_____	13. τὸν Φίλιππ_____	20. τοὺς ἀδελφ_____
7. τοὺς ἀνθρώπ_____	14. τῷ ἀρότρο_____	21. τῆς ἡμέρ_____

6.- Escribe la forma correcta de *πολύς* o de *μέγας* y traduce.

1. Τοὺς ἀγροὺς _____ (πολύς) ἡμέρας γεωργοῦμεν.
2. Οἱ γεωργοὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν _____ (μέγας) λίθους ἐκφέρουσιν.
3. Τῷ δήμῳ _____ (πολύς) νόμοι εἰσιν.
4. Αἱ γυναῖκες Ἀθηναῖαι _____ (μέγας) οἰκίας ὀρῶσιν.
5. Τὰ τοῦ Διοδώρου τέκνα μετὰ _____ (πολύς) δούλων τὴν γῆν ἀροτρεύουσιν.
6. Ὁ τῶν Μουσῶν _____ (μέγας) χόρος οὐ τοῦ Διὸς ἀλλὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐστίν.
7. Καθ' ἡμέραν οἱ γεωργοὶ _____ (πολύς) χρόνον τοὺς ἀγροὺς γεωργοῦσιν.
8. Τῷ κλήρῳ τῷ τοῦ Διοδώρου _____ (μέγας) βόες ἐστίν.
9. Ἐν τοῖς _____ (μέγας) ἀγροῖς _____ (πολύς) Ἀθηναῖοι ἀροτρεύουσιν.
10. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων _____ (πολύς) νόμους ἔχει.

7.- Escribe el caso correcto según la preposición y traduce.

1. Ἐκ _____ (ἡ οἰκία) μεγάλα θέατρα ὀρῶμεν.
2. Ὁ Διόδωρος μετὰ _____ (ὁ δούλος -pl.-) ἐν _____ (ὁ ἀγρός) πονεῖ.
3. Οἱ βόες τὸ ἄροτρον κατὰ _____ (ἡ ἡμέρα) ἔλκουσιν.
4. Τὰ τέκνα εἰς _____ (ὁ παράδεισος) βαίνει.
5. Ὁ ναύτης εἰς _____ (αἱ Ἀθῆναι) ἐκ _____ (ὁ ἀγρός -pl.-) βαίνει.
6. Ἐν _____ (αἱ Ἀθῆναι) οὔτε ὀλιγαρχία οὔτε τυραννία ἀλλὰ δημοκρατία ἐστίν ἡ πολιτεία.
7. Οἱ ἄνθρωποι σοφοὶ ἐν _____ (τὸ βιβλίον -pl.-) γράφουσιν.
8. Ὁ πατὴρ ἐν _____ (ἡ Κρήτη) μετὰ _____ (τὸ τέκνον -pl.-) ἐστίν.

8.- Cambia la estructura de dativo posesivo por la de C. D. o viceversa y traduce.

1. Τοῖς ἀγοῖς πολλοὶ λίθοι εἰσιν.
2. Ὁ Διόδωρος καὶ ἡ Φαίδρα δύο τέκνα ἔχουσιν.
3. Τῷ αὐτουργῷ μέγα ἄροτρον ἐστίν.
4. Τῇ Κρήτῃ μέγας λαβύρινθος ἐστίν.
5. Τοῖς ἀνθρώποις Ἀθηναίοις τυραννία οὐκ ἐστίν.
6. Ὁ δῆμος Ἀθηναῖος πολλοὺς νόμους ἔχει.
7. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν τὴν ἐλευθερίαν ἔχει.

9.- Atrapa a la intrusa

1. τῶν τοῦ τό τῆς _____
2. ταῖς τῇ τὰς τῷ (2) _____
3. ὁ τὰ τῇ τήν _____
4. οἱ τὰ τῷ τῶν (2) _____
5. ἡ τὰς ταῖς τὰ _____
6. αἱ τό τῶν τούς _____
7. τούς τὰ τό τῶν (2) _____
8. τήν τόν τοῦ τὰ _____
9. τῷ οἱ ταῖς τῇ _____
10. τό τὰ τοῖς ταῖς (2) _____

10.- Completa la siguiente tabla.

	Caso	Número	Género	Artículo	Μέγας	Πολύς
1. αὐτουργοῦ						
2. ἄροτρα						
3. νύμφην						
4. λίθους						
5. ἡμέρα						
6. οἴκῳ						
7. σοφίας						
8. θάλατται						
9. τύραννον						
10. πολέμων						
11. θαλάττης						
12. μουσικαῖς						
13. οἰκίαν						
14. ἡμέρα						
15. ἀγορᾶς						
16. ζῶν						
17. ἀγοράς						
18. βιβλίου						
19. λαβύρινθος						
20. λίθοι						
21. τέκνοις						
22. ἀρότρου						
23. βιβλίους						
24. ἡμέρων						
25. πόνῳ						

11.- Completa.

1. Τῶν ἀρότρων μεγάλων es _____. Nominativo plural: _____.
2. Ὁ λίθος μικρός es _____. Genitivo plural: _____.
3. Ταῖς ἡμέραις ἄλλαις es _____. Acusativo plural: _____.
4. Τοὺς κλήρους μεγάλους es _____. Genitivo singular: _____.
5. Τοῦ βιβλίου μεγάλου es _____. Dativo plural: _____.
6. Τῶν νήσων ἐλευθέρων es _____. Genitivo singular: _____.
7. Τῆς ἀγορᾶς μικρᾶς es _____. Nominativo singular: _____.
8. Ἡ χώρα μεγάλη es _____. Genitivo plural: _____.
9. Τῇ οἰκίᾳ μακρᾷ es _____. Acusativo singular: _____.
10. Τῷ ναύτῃ ἀγαθῷ es _____. Acusativo singular: _____.
11. Ὁ ποιητῆς μακρός es _____. Dativo singular: _____.
12. Τὸ θέατρον μέγα es _____. Acusativo plural: _____.
13. Αἱ νύμφαι Θηβαῖαι es _____. Acusativo singular: _____.
14. Ὁ παράδεισος καλός es _____. Nominativo plural: _____.
15. Τὰς νήσους μικρᾶς es _____. Dativo plural: _____.

12.- Escribe el pronombre personal adecuado y traduce.

1. _____ τὴν γῆν καθ' ἡμέραν ἀροτρεύουσιν.
2. _____ ἐν τῷ οὐρανῷ τὸν ἥλιον ὀρῶ.
3. _____ τὴν γεωργίαν ἐφίλησας.
4. _____ πολλοὺς λίθους ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐκφέρομεν.
5. _____ μέγαν φόβον ἔχει.
6. _____ ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων χώρα ἐστε.
7. _____ ἐν ταῖς Ἀθήναις μέγαν κλῆρον ἔχουσιν.
8. _____ τοὺς τῶν δησπότην δούλους ὀρᾷ.
9. _____ ἐν τῇ γῇ τὸ ἀροτρον ἔλκω.
10. _____ τὴν τοῦ Φιλίππου νύμφην ὀρῶμεν.
11. _____ τὴν πόλιν ἐκράτησαν
12. _____ πόνον μάλα χαλεπὸν πονεῖ.

13.- Completa la siguiente tabla analizando los aoristos.

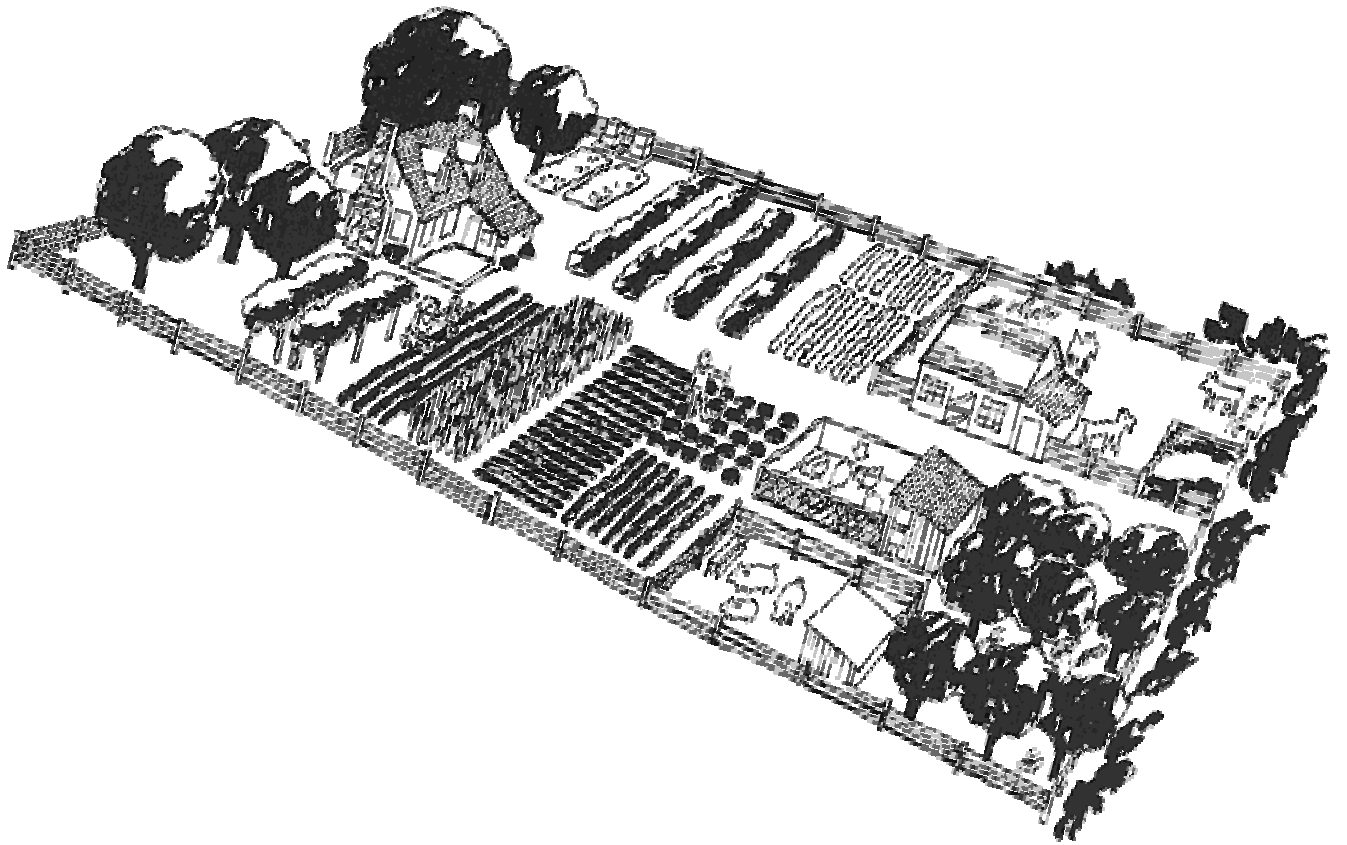
	Persona	Número	Tiempo	Voz	Pronombre
1. ἔπαυσας					
2. ἐτιμήσαν					
3. ἐφιλήσε					
4. ἐτιμήθης					
5. ἐλύσατε					
6. ἔβλεψαμεν					
7. ἐδώξαντο					
8. ἐπονήσασθε					
9. ἐλύσατο					
10. ἐβλεψάμην					
11. ἐπαύθην					
12. ἐτιμησάμεθα					
13. ἐπαύσω					
14. ἐφιλήθησαν					
15. ἐλύθητε					
16. ἐβλέφθη					
17. ἐδώχθημεν					
18. ἐπαύσαντο					
19. ἐβλεψάμεθα					
20. ἐπαύσατο					
21. ἐφιλήσαμεν					
22. ἐφιλήθης					
23. ἔλυσε					
24. ἐφιλήσα					
25. ἐλύθησαν					
26. ἐβλέφθητε					
27. ἐτιμήσω					
28. ἐλυσάμην					
29. ἐπονήσασθε					
30. ἐβλέψω					

14.- Analiza las siguientes formas verbales.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz	Pronombre
1. τιμᾶτε						
2. λύω						
3. διώκει						
4. λυθήσονται						
5. διωχθησόμεθα						
6. παύεις						
7. ἔλυε						
8. ἐδιωξάμεθα						
9. πονεῖ						
10. ἐλύθητε						
11. ἐπαυσάμην						
12. ἐπονήσω						
13. ἐβλεψάμην						
14. λέγετε						
15. τιμήσεσθε						
16. ἐτιμήθησαν						
17. λέγει						
18. ἐτίμων						
19. εἶ						
20. ἔσεται						
21. ἐπαυσάμεθα						
22. βλέπεσθε						
23. φιλεῖ						
24. ἐλέγομεν						
25. ἐδιώχθημεν						
26. λέγετε						
27. παύω						
28. ἦσμεν						
29. ἐβλέπεσθε						
30. ἐφιλήθησαν						

VOCABULARIO

1. ἀροτρεύω	16. ἐκφέρω
2. ἄροτρον, -ου τό	17. καθ' ἡμέραν
3. βαίνω	18. λίθος, -ου ό
4. βίος, -ου ό	19. μάλα (adv.)
5. βοῦς, βοός ό, ή	20. μετά (prep. gen)
6. γεωργός, -οῦ ό	21. ὅς, ή, ὅ (pron. relat.)
7. γεωργέω	22. οὖν (conj.)
8. δούλη, -ης ή	23. οὕτω (adv.)
9. εἰς (prep. acus.)	24. πᾶς, τᾶσα, πᾶν
10. εἰσβαίνω	25. πόνος, -ου ό
11. εἰσφέρω	26. ῥάδιος, -α,-ον
12. ἐλαύνω	27. τέκνον, -ου τό
13. ἔλκω	28. φέρω
14. ἐκ (prep. gen)	29. χαλεπός, -ή, -όν
15. ἐκβαίνω	

ΤΕΜΑ 6

Ο ΕΝ ΤΩΙ ΑΓΡΩΙ ΠΟΝΟΣ

EL TRABAJO EN EL CAMPO

La πόλις de Ἀθῆναι gozaba de un clima mediterráneo templado, muy agradable durante todo el año. Durante la primavera y el otoño el tiempo era suave con algunas lluvias. Los veranos, al igual que en el sur de la Península Ibérica, solían ser muy calurosos y secos. Los inviernos eran suaves con algún período de bajas temperaturas, incluso bajo cero.

Los griegos se vestían con una prenda llamada χιτών, una especie de camisa de lana o lino larga hasta las rodillas o hasta los pies, sin mangas y sujeta a la cintura con cinturón. Encima llevaban el ἱμάτιον, una especie de capa de una sola pieza envuelta al cuerpo. El calzado consistía en una especie de sandalias (σάνδαλον o σανδάλιον) hechas con una suela sostenida en los tobillos por unas cintas de cuero.

Si hacía buen tiempo los αὐτουργοί solían vestirse con una especie de tela anudada a la cintura y el torso desnudo. Si hacía frío se abrigan con ropa de lana.

Estamos ahora en verano y Diodoro trabaja el campo junto a su hijo Filipo y a sus esclavos en un caluroso día sin nubes (νεφέλη) que les den un poco de respiro. Tras una dura jornada de trabajo empujando el arado a través del (διά) campo y plantando (σπείρω) semillas (σπέρμα) que cogen (λαμβάνω) de los sacos (σάκκος), recogiendo (δρέπω) aceitunas (ἐλαία) y plantando (φυτεύω) árboles (δένδρον), nuestros amigos atenienses se sienten fatigados (κατατρίβω) y cansados (κάμνω) y deciden refugiarse bajo (ὑπό) la sombra (σκία) de un árbol. Allí descansan (καθίζω) un poco (ὀλίγον χρόνον) hasta que Diodoro los llama (καλέω) de nuevo (αὐθις) al trabajo. *Venid aquí* (ἔλθετε δεῦρο), les dice Diodoro, y éstos, al oírlo (ἀκούω), acuden (προσχωρέω, ἔρχομαι) rápidamente (ταχέως) al trabajo a ayudar (συλλαμβάνω + ac., βοηθέω + dat.) a su señor.

Diodoro posee una vasta extensión de tierra (κλήρος) dividida en dos mitades (ἡμίσεις): una para la γεωργία de cereales como el trigo (σίτος) y otra para los δένδρα tales como el olivo (ἐλαία) o las vides (ἄμπελος).

Mientras (ἐν ᾧ) todos trabajan, un esclavo es enviado (πέμπω) por Diodoro a la οἶκος a traer (εἰσφέρω) otro σάκκος más con σπέρματα de σίτος. Al llegar (ἤκω, ἀφικνέομαι) a la οἶκος, abre (ἀνοίγω) la puerta (θύρα), entra y busca (ζητέω) el σάκκος, pero ve muchos iguales y debe abrirlos para encontrar el σάκκος en el que están (ἔννεμι) las σπέρματα de σίτος. Cuando lo encuentra (εὕρισκω), resulta que es el más grande (μέγιστος) de todos, pero él, que es un δοῦλος fuerte (ἰσχυρός) y valeroso (ἀνδρεῖος) no se hace ningún problema. Lo coge, sale de la οἶκος y regresa al ἀγρός.

Ο ΕΝ ΤΩΙ ΑΓΡΩΙ ΠΟΝΟΣ

Ὁ ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστὶν καὶ αἱ νεφέλαι ἐν τῷ οὐρανῷ σκίαν ὀλίγην παρέχουσιν. Ἐν δὲ τῷ ἀγρῷ ἐστὶν δένδρον μακρὸν ὃ σκίαν παρέχει. Ὁ οὖν δεσπότης καὶ οἱ δοῦλοι πρὸς ἐκεῖνον δένδρον βαδίζουσιν καὶ ὑπ' αὐτῷ δι' ὀλίγου καθίζουσιν, ἢ γὰρ θερμὴ πολλή ἐστὶν τε καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ πολὺν χρόνον πονοῦσιν. Μετ' ὀλίγον ὁ Διόδωρος ἀπὸ
5 τοῦ δένδρου εἰς τὸν ἀγρὸν αὐθις βαδίζει καὶ ἐκεῖ πονεῖ.

Ὁ οὖν Διόδωρος, ὃς δεσπότης Ἀθηναῖος ἐστὶν, ὑπὸ τῷ δένδρῳ τοὺς δούλους βλέπει καὶ αὐτοὺς καλεῖ· *ᾧ δοῦλοι, ἔλθετε δεῦρο καὶ πονεῖτε*, λέγει ὁ Διόδωρος. Οἱ δὲ δοῦλοι τοῦ δεσπότητος ἀκούουσιν καὶ ἀπὸ τοῦ δένδρου βαίνουσιν πρὸς τὸν δεσπότην.

Οἱ οὖν δοῦλοι πρὸς τὸν αὐτῶν δεσπότην σπεύδουσιν καὶ αὐθις συλλαμβάνουσι καὶ
10 μάλα πονοῦσιν· οἱ μὲν τὸ ἄροτρον λαμβάνουσι καὶ τοὺς λίθους μεγάλους τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ αἶρουσιν· οὕτως ἡ γῆ ἄροτρεύεται· οἱ δὲ τοὺς σάκκους λαμβάνουσι καὶ τὰ σπέρματα ἐν τῷ ἀγρῷ σπείρουσιν· οὕτως ἡ γῆ σπείρεται.

Ὁ ἀγρὸς τοῦ Διοδώρου μέγας ἐστὶν. Ὁ δὲ Φίλιππος, ὁ τοῦ Διοδώρου υἱός, παῖς μέγας τε καὶ ἀνδρείος, ἐν τῷ ἀγρῷ πονεῖ ἀλλὰ οὐ τὴν γῆν γεωργεῖ ἀλλὰ τὰ δένδρα φυτεύει.

15 Ὁ ἀγρὸς μακρὸς ἐστὶν. ὁ μὲν Διόδωρος τὴν γῆν γεωργεῖ, ὁ δὲ Φίλιππος φυτεύει τὰ δένδρα. Ἐκεῖ μάλα πονοῦσι καθ' ἡμέραν μετὰ πολλῶν δούλων. Πολὺν χρόνον ὑπὸ τῷ ἡλίῳ πονοῦσιν ὁ πατήρ καὶ ὁ παῖς καὶ οἱ δοῦλοι.

Ὁ ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστὶν καὶ ὀλίγαι νεφέλαι εἰσιν. Οἱ ἄνδρες ὑπὸ τῷ δένδρῳ καθεύδουσιν. Μετὰ δ' ὀλίγον ὁ Διόδωρος ἀπὸ τοῦ δένδρου ἀποβαίνει καὶ εἰς τὸν ἀγρὸν
20 εἰσβαίνει. Ὡς δὲ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐστὶν, ὁ δεσπότης τοῖς δούλοις λέγει· *ἔλθετε δεῦρο, ᾧ δοῦλοι, σπεύδετε, ὁ πόνος μακρὸς ἐστὶν. Ἐλθετε δεῦρο ταχέως. Σπεύδετε*.

Ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν δεσπότην ἤκει· *καὶ τί ἐστὶν, ᾧ δέσποτα; φησὶν, διὰ τί με καλεῖς;*

Ὁ Διόδωρος· *ιδού, φησὶν, οἱ βόες οὐ βαδίζουσιν ἀλλὰ μένουσιν. Μὰ τὸν Δία, ᾧ*
25 *Θεμιστοκλῆς, ἔλαυνε τοὺς βοῦς. Συλλάμβανε μέ.*

Ὁ Θεμιστοκλῆς ἔρχεται πρὸς τὸν Διόδωρον καὶ οὕτω οἱ βόες βαδίζουσιν.

Ὁ οὖν δούλος ἐρωτᾷ· *ποῦ ἐστὶ ὁ σάκκος τῶν σπερμάτων τοῦ σίτου;*

Ἐν τῷ οἴκῳ, φησὶν ὁ δεσπότης, ἐστὶν οὗτος σάκκος. Εἷσφερε αὐτὸν ταχέως εἰς τὸν
ἀγρὸν, ᾧ δούλε, ἡμεῖς δὲ γὰρ τὴν γῆν ἀροτρεύομεν, σὺ δὲ τὰ σπέρματα σπείρεις, ἀποκρίνεται
30 ὁ Διόδωρος.

Ὁ οὖν δούλος ἔρχεται ταχέως διὰ τὸν ἀγρὸν οἰκαδε. Τέλος πρὸς τὸν οἶκον ἀφικνεῖται.

Ὡς οὖν αὐτὸς πρὸς τὸν οἶκον ἀφικνεῖται, τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀνοίγει καὶ εἰσβαίνει. Ἐκεῖ πολλοὺς σάκκους ὄρα καὶ ζητεῖ τὸν σάκκον μετὰ τῶν σπερμάτων τοῦ σίτου. Εὐρίσκει
35 δὲ μέγιστον σάκκον ὃν ἀνοίγει καὶ τὰ τοῦ σίτου σπέρματα ἔνεστιν.

Μετὰ οὖν τοῦτο ὁ δούλος λαμβάνει τὸν σάκκον καὶ ἐκ τοῦ οἴκου ἐκβαίνει πρὸς τὸν ἀγρὸν οὗ ὁ δεσπότης καὶ οἱ ἄλλοι δοῦλοι πονοῦσιν ὑπὸ τῷ ἡλίῳ.

1.- Coloca el artículo que concuerde con cada sustantivo.

1. _____ κυθάραις	7. _____ Βυζάντιον	13. _____ Λακεδαιμονίας
2. _____ οἴκοι	8. _____ στρατεγῶν	14. _____ θαλάττη
3. _____ Λακεδαιμονίον	9. _____ πολέμου	15. _____ ζῶα
4. _____ φιλόσοφος	10. _____ ἀρχῶν	16. _____ θέαν
5. _____ ἀρχή	11. _____ πολέμοις	17. _____ Ἀθηναῖοι
6. _____ δημοκρατίας	12. _____ ἀλήθεια	18. _____ δίκη

2.- Coloca el sustantivo que concuerde con cada artículo.

1. ὁ κακ_____	7. τὴν δημοκρατί_____	13. τοῦ πολέμ_____
2. ἡ Ἰλιάδ_____	8. τῷ Φιλίππ_____	14. τῆ ἀληθεί_____
3. τὸ ζῶ_____	9. τὸν στρατεγ_____	15. τῆς θαλάττ_____
4. τοῖς ἀγρ_____	10. τῶν πολέμ_____	16. οἱ ῥαψοδ_____
5. τῶν ἀνθρώπ_____	11. οἱ τύρανν_____	17. τοὺς ἀνθρώπ_____
6. αἱ δίκ_____	12. τῆς ἀρχ_____	18. ὁ κλῆρ_____

3.- Indica nominativo y, vocativo y genitivo singulares y dativo plural de estos lexemas de la 3ª declinación:

1. γυπ- (ὁ)	10. παιδ- (ὁ)
2. τραῦματ- (τό)	11. τέττιγ- (ὁ)
3. σαρκ- (ή)	12. φλέβ- (ή)
4. Ἄραβ- (ὁ ή)	13. πνεῦματ- (τό)
5. πυραμίδ- (ή)	14. κόρυθ- (ή)
6. σῶματ- (τό)	15. ἀσπίδ- (ή)
7. κῆρυκ- (ὁ)	16. Αἰθίοπ- (ὁ ή)
8. ὄρνιθ- (ὁ)	17. νύκτ- (ὁ)
9. στόματ- (τό)	18. αἷματ- (τό)

4.- Forma los casos que se te piden de cada uno de estos sustantivos:

	Ανάλιςις	Αρτίκulo	Μέγας	Πολύς
1. γυπές				
2. ἔριςι				
3. τραύματα				
4. σαρξί				
5. Ἄραβες				

6. πυραμῖς				
7. κήρυκων				
8. ὄρνιν				
9. κόρυθας				
10. στόματος				
11. τέττιξ				
12. φλεψί				
13. πνεύματα				
14. ὄρνιθι				
15. Ἄραβα				
16. τραύματος				
17. κόρυθι				
18. ἀσπίδας				
19. Αἰθίοπος				
20. κόρακα				

5.- Escribe la forma correcta del artículo.

1. _____ πυραμίδας	18. _____ αἷμασι
2. _____ αἷμα	19. _____ σαρκών
3. _____ φλεβί	20. _____ σαρξ
4. _____ τραύματα	21. _____ ἀσπίδα
5. _____ σαρκάς	22. _____ κόρυθος
6. _____ γυπών	23. _____ Αἰθίοψι
7. _____ κήρυκος	24. _____ πυραμίδι
8. _____ Αἰθίοπες	25. _____ τέττιξ
9. _____ τέττιγι	26. _____ στόματα
10. _____ στόμασι	27. _____ πυραμίσι
11. _____ Ἀράβων	28. _____ τραύματος
12. _____ πυραμίδες	29. _____ φλέβες
13. _____ κόρυσι	30. _____ Ἀράβες
14. _____ σαρκί	
15. _____ ἀσπίδες	
16. _____ κήρυκας	
17. _____ γυπί	

6.- Traduce las siguientes oraciones

1. Μὰ τὸν Δία, Φίλιππε, ἔλθε δεῦρο καὶ τοὺς βοῦς ἔλαυνε.
2. Τοῖς αὐτουργοῖς πολὺς πόνος ἐστίν.
3. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ὀλίγον χρόνον τὰ δένδρα δρέπουσιν.
4. Οἱ θεοὶ οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκοῦσι δώδεκα εἰσιν.
5. Αἱ νεφέλαι αἱ ἐν τῷ οὐρανῷ ὀλίγον σκίαν παρέχουσιν.
6. Αἱ μὲν πολλοὺς σάκκους λαμβάνουσιν, αἱ δὲ ολίγους.
7. Οἱ γεωργοὶ οἱ τοῦ Διοδώρου ἀπὸ τῶν δένδρων ἀποχωροῦσιν.
8. Τὰ ζῶα τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς μικρὰ καὶ μεγάλα ἐστίν.
9. Πολλαὶ ἐλαίαι εἰσιν ἐν τοῖς δένδροις τοῖς ἐν τῷ ἀγρῷ.

7.- Escribe la forma correcta del imperativo y del vocativo y traduce.

1. Ὁ Φίλιππος καλεῖ: _____ (ὁ δούλος), ἔλθετε δεῦρο.
2. _____ (ὁ δούλος ^{pl.}), _____ (λαμβάνω) τὰ σπέρματα καὶ _____ (σπείρω).
3. Ὡ πάτερ, _____ (βλέπω) πρὸς τοὺς δούλους οἱ ὑπῶ τοῖς δένδροις καθίζουσιν.
4. _____ (ὁ Διόδωρος), _____ (φυτεύω) τὰ σπέρματα καὶ _____ (φέρω) τὸ ἄροτρον εἰς τὸν ἀγρόν.
5. Ὁ Διόδωρος λέγει: _____ (θεός ^{pl.}), _____ (ἀκούω) ἐμοῦ.
6. _____ (ὁ δούλος), _____ (σπεύδω) καὶ _____ (ἐκφέρω) τοὺς βοῦς ἐκ τοῦ οἴκου.
7. _____ (βαδίζω) ταχέως, _____ (ὁ υἱός), ἡ μήτηρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστίν.
8. _____ (ὁ δούλος ^{pl.}), _____ (φέρω) τὰ σπέρματα τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ.
9. Ὁ Διόδωρος μάλα κάμνει καὶ λέγει: _____ (ὁ Φίλιππος), _____ (ἐισβαίνω) εἰς τὸν οἶκον καὶ _____ (καλέω) τὴν μητέρα.
10. _____ (ὁ Διόδωρος), _____ (λαμβάνω) τοὺς σάκκους ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ _____ (φέρω) πρὸς τὸν οἶκον.

8.- Escribe la forma correcta de la negación y traduce.

1. Τὰ σπέρματα ἐν τῷ ἀγρῷ _____ εἰσιν.
2. Ὡ δέσποτα, _____ ἀνοιγε τὴν θύραν τοῦ οἴκου.
3. Πολλὰ ζῶα ἐν τῇ σκία _____ ὀρῶμεν.
4. Ὡ δούλοι, _____ καθίζετε ὑπὸ τῷ δένδρῳ, ὁ γὰρ πόνος μακρός ἐστιν.
5. Ὡ Φίλιππε, _____ ζήτει τὸν σάκκον τῶν ἐλαίων.
6. Ὑμεῖς _____ σπεύδετε, ἀλλὰ βραδέως βαδίετε.
7. Ἐγὼ τὸ ἄροτρον _____ εὕρισκω.

9.- Sustituye los sustantivos subrayados por la forma correcta de αὐτός y traduce.

1. Οἱ δούλοι τὸν δεσπότην ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀρῶσιν.
2. Ὁ λίθος ἐμποδίζει τοὺς βοῦς τοῦ Φιλίππου.
3. Ὁ ἥλιος ολίγην σκίαν παρέχει.
4. Ἡ γυνὴ λέγει πολλὰ τῇ Φαίδρα.
5. Ὁ Διόδωρος πολλὰ ζῶα ἔχει.
6. Αἱ γυναῖκες τὰς δούλας καλοῦσιν.
7. Ὡ δούλοι ἀνδρεῖοι, φέρετε τοὺς λίθους ἐκ τοῦ ἀγροῦ.
8. Ὁ Ζεὺς πολλὰ λέγει ταῖς θεαῖς.
9. Οἱ δούλοι πολὸν σῖτον δρέπουσιν.
10. Ὁ αὐτουργὸς τὸ ἄροτρον ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐκφέρει.

10.- Traduce las siguientes oraciones teniendo en cuenta el pronombre relativo.

1. Οἱ δούλοι μετὰ ὧν ἐν τοῖς ἀγροῖς πονῶ μάλα ἀνδρεῖοι εἰσιν.
2. Τὸ ζῶον ὃ ἔχει ἵππος ἐστίν.
3. Αἱ νεφέλαι ἃς ἐν τῷ οὐρανῷ ὄρωμεν οὐχ ἱκαναί εἰσιν.
4. Οἱ ἄνδρες οἷς ἀεὶ βοηθοῦμεν σπεύδουσιν πρὸς τὸν οἶκον.
5. Ὁ Φίλιππος καθίζει ὑπὸ τῷ δένδρῳ ὃ ἐκεῖ ὄρατε.
6. Ἡ οἰκία ἐν ἣ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐν μέσῳ τῷ ἀγρῷ ἐστίν.
7. Ἐλθέ δεῦρο, ὦ δούλε, καὶ βλέπε πρὸς τὴν πόλιν ἐκ ἧς ἐκβαίνεις.

11.- Escribe el régimen correcto para cada preposición y traduce

1. Ὑπὸ _____ (τὸ δένδρον) μεγάλην σκίαν ἔχομεν.
2. Ὁ Διόδωρος ἀπὸ _____ (ὁ ἀγρός -pl-) πρὸς _____ (αἱ Ἀθηναί) πονεῖ.
3. Ὁ βασιλεὺς διὰ _____ (ἡ νῆσος) βαδίζει.
4. Ὁ παῖς μετὰ _____ (ὁ δούλος -pl-) ἔρχεται.
5. Οἱ ναῦται ἀπὸ _____ (αἱ Ἀθηναί) εἰς _____ (ὁ ἀγρός -pl-) προσχωροῦσιν.
6. Ἐπὶ _____ (τὸ δένδρον -pl-) πολλὰ ἐλαῖα εἰσιν.
7. Μετὰ _____ (ὁ πόλεμος -pl-) ἀεὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ οἰκοῦμεν.
8. Οἱ βόες τὸ ἄροτρον διὰ _____ (ὁ ἀγρός) ἔλκουσιν.
9. Ὁ ναύτης ἐκ _____ (αἱ Ἀθηναί) ἀφίκνεται.
10. Ὡ πάτερ, κάθιζε ὑπὸ _____ (τὸ δένδρον -pl-) παρὰ _____ (ὁ δούλος -pl-).

12.- Completa.

παῖς, παιδός (ό) | τραῦμα, -ατος (τό) | σάρξ, σαρκός (ή) | πυραμίς, -ίδος (ή) | ὄρνις, -ιθος (ό) | στόμα, -τος (τό)

1. Τῶν παιδῶν ἐλευθέρων es _____. Genitivo singular: _____.
2. Ὁ λίθος μέγας es _____. Vocativo plural: _____.
3. Ταῖς πυραμίσι ἄλλαις es _____. Acusativo plural: _____.
4. Τῆς σαρκός μεγάλης es _____. Nominativo singular: _____.
5. Τῇ σκίᾳ ἰκανῇ es _____. Acusativo singular: _____.
6. Τῶν τραυμάτων μεγάλων es _____. Nominativo plural: _____.
7. Αἱ πυράμιδες καλαί es _____. Vocativo singular: _____.
8. Ἡ δούλη Θηβαῖα es _____. Vocativo plural: _____.
9. Ὁ παῖς καλός es _____. Nominativo plural: _____.
10. Τὰς πυραμίδας μικράς es _____. Dativo plural: _____.
11. Τοὺς ὀρνίθους μεγάλους es _____. Genitivo singular: _____.
12. Τοῦ στόματος μεγάλου es _____. Dativo plural: _____.
13. Τῷ παιδί ἀγαθῷ es _____. Acusativo singular: _____.
14. Ὁ ὄρνις μακρός es _____. Dativo singular: _____.
15. Τὸ στόμα μέγα es _____. Vocativo plural: _____.

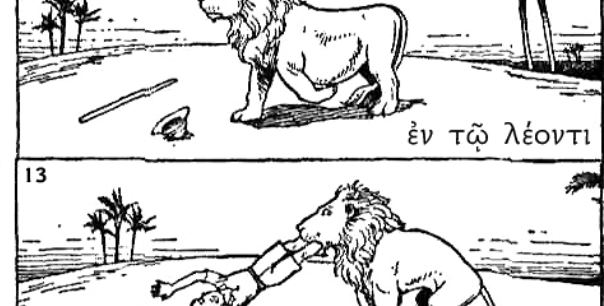
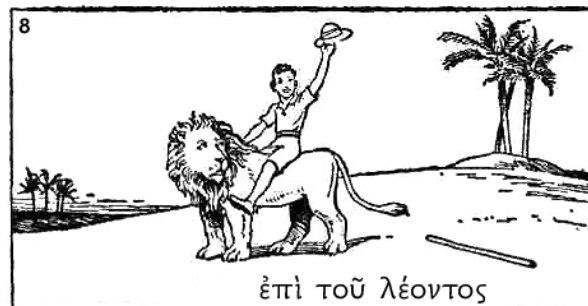
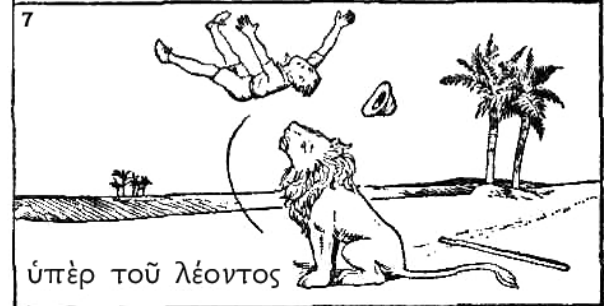
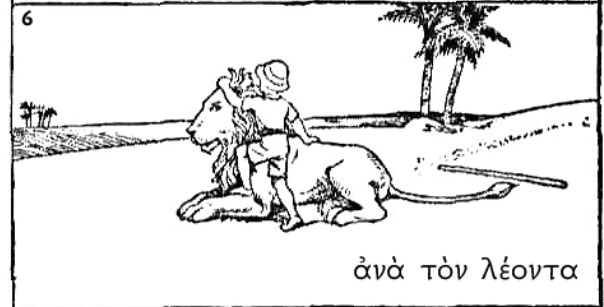
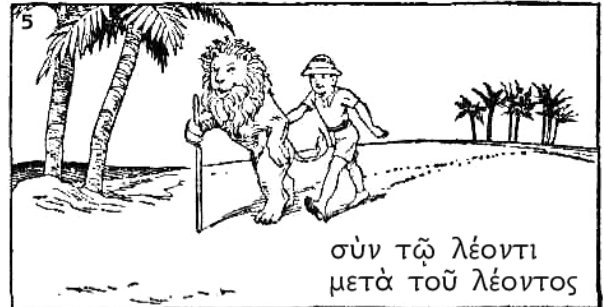
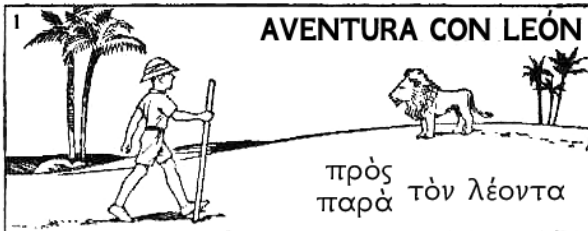
14.- Completa la siguiente tabla analizando los perfectos y los imperativos.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz
1. πέπαυκε					
2. τετιμήμεθα					
3. δεδιώγμαι					
4. λέλυσθε					
5. ἐλέλυντο					
6. ἐλελύκεσαν					
7. ἐβεβλέμμεθα					
8. ἐπέπαυσο					
9. ἔβεβλεψο					
10. ἐπεπαυκεις					
11. παύε					
12. διώκετε					
13. τιμᾶ					
14. φιλεῖ					
15. λελύκατε					
16. τιμᾶτε					
17. πέπαυσαι					
18. βλέπετε					
19. τετιμήκαμεν					
20. δίωκε					
21. βέβλεπται					
22. πεπαύκατε					
23. πεπαύνται					
24. φιλεῖτε					
25. λέλυσαι					
26. ἐπεπονήκειτε					

15.- Analiza las siguientes formas verbales.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz
1. λέλυκας					
2. πονεῖ					
3. τιμᾶ					
4. ἐβλέπεσθε					
5. πεφιλήμεθα					
6. βλέπε					
7. ἔλυον					
8. πονήσω					
9. διώξομεν					
10. φιλεῖ					
11. παύω					
12. παύετε					
13. ἦσμεν					
14. ἐφιλήθησαν					
15. εἶ					
16. λελύκαμεν					
17. ἐδιωξάμεθα					
18. λέγεσθε					
19. λέγε					
20. ἐβλέψατο					
21. τιμῶμεν					
22. λύομαι					
23. διώκε					
24. τιμήσει					
25. πεπαύκασι					
26. ἐτίμων					
27. ἐλέγομεν					
28. ἐδιώχθηνμεν					
29. παύε					
30. λέγεις					

USOS Y VALORES DE LAS PREPOSICIONES

VOCABULARIO

1. αἰί (adv.)
2. αἶρω
3. ἀκούω
4. ἄμπελος, -οῦ ὄ
5. ἀνδρεῖος, -α, -ον
6. ἀπό (prep. + gen.)
7. ἀποκρίνω (med.)
8. ἀποχωρέω
9. αὖθις (adv.)
10. βαδίζω
11. βλέπω
12. βοηθέω
13. βραδέως
14. δένδρον, -ου τό
15. δεῦρο (adv.)
16. διά (+ acusativo)
17. δι' ὀλίγου
18. δρέπω
19. ἐλαῖα, -ας ἡ
20. ἔλθετε (aoristo de ἔρχομαι)
21. ἐμέ / με (acus.) > ἐγώ
22. ἐμοί / μοι (dat.) > ἐγώ
23. ἐμποδίζω
24. ἐν τούτῳ
25. ἐν ᾧ
26. ἔνειμι
27. ἐπὶ (prep. + dat.)
28. ἐρωτάω
29. ἔρχομαι
30. ἔτι (adv.)
31. εὐρίσκω
32. ζητέω
33. ἦκω
34. ἦμισυς, εἰα, -υ
35. θέρμη, -ης ἡ
36. ἰδού
37. ἰκανός, -ή, -όν
38. καθίζω
39. καλέω
40. κάμνω
41. κατατρίβω
42. κελεύω
43. λαμβάνω
44. λέγω
45. μὰ τὸν Δία (locuc.)
46. με / ἐμέ (acus.) > ἐγώ
47. μέγιστος, -η, -ον
48. μένω
49. μετ' ὀλίγον
50. μετά (prep. acus.)
51. μή (adv.)
52. μοι / ἐμοί (dat.) > ἐγώ
53. νεφέλη, -ης ἡ
54. ὀλίγος, -η, -ον
55. ὅτι (conj.)
56. οὗτος, αὕτη, τοῦτο
57. οὐχ (adv.)
58. παῖς, παιδός ὁ / ἡ
59. παρὰ (prep. + dat.)
60. παρέχω
61. πέμπω
62. ποῦ (adv.)
63. προοχωρέω
64. προσφέρω
65. σάκκος, -ου ὄ
66. σέ / σε (acus.) > σύ
67. σῖτος, -ου ὄ
68. σκία, -ας ἡ
69. σοί / σοι (dat.) > σύ
70. σπείρω
71. σπέρμα, -τος τό
72. σπεύδω
73. συλλαμβάνω
74. ταχέως (adv.)
75. τέλος (adv.)
76. ὑπὸ (prep. + dat)
77. φημί
78. φυτεύω
79. χωρέω
80. ὡς (conj.)

ΤΕΜΑ 7

Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

LA VIDA DE LAS MUJERES

En **Ἀθῆναι** las γυναῖκες no poseían derechos ni jurídicos ni políticos y pasaban toda la vida bajo la autoridad del πατήρ, del ἀδελφός mayor si era huérfana, del νυμφίος si se casaba o del υἱός si enviudaba.

Entre los quince y dieciocho años se casaban en un mamatrimonio concertado en el que no tenía nada que opinar. Su familia aportaba una dote a su nueva familia, por lo general dinero, pero que no era propiedad del νυμφίος, ya que cuando la γυνή moría sin υἱοί o en caso de divorcio, la dote debía ser devuelta.

Según testimonios transmitidos por Demóstenes o Plutarco, el divorcio estaba permitido y podía ser a iniciativa de cualquiera de los miembros del matrimonio.

El papel de la γυνή en la οἰκία era la fidelidad al νυμφίος, dar herederos a los bienes de la familia y educarlos. Si el νυμφίος sorprendía a su νυμφή en adulterio, tenía el pleno derecho de matar al amante y a devolver a la νυμφή a su πατήρ.

Las γυναῖκες de mejor posición social tenían la tarea de llevar adelante el οἶκος y pasaban el día en el γυναικητῆν rodeadas de sus δοῦλαι. Únicamente salían del οἶκος para cumplir con los actos religiosos. Las γυναῖκες de peor posición social ayudaban a la economía familiar vendiendo en el ἀγορᾶ productos agrícola o artesanal: aceitunas, frutas y hortalizas, vino, tejidos, cerámica etc.

Las γυναῖκες extranjeras (μετοίκος) llegadas a Ἀθῆναι solían trabajar como prostitutas (πόρναι) en los burdeles del Pireo o de Ἀθῆναι. Si, además tenían algo de educación, podían llegar a ser compañeras (ἑταῖραι) casi oficiales de los ἄνδρες de negocios y de los πολιτικοί Ἀθηναῖοι, como la célebre Aspasia.

En **Σπάρτη** las γυναῖκες se sitúan más o menos en igualdad con los ἄνδρες. Todas estaban sometidas al Estado y su cometido era la reproducción de soldados ἰσχυροί y disciplinados. La πόλις de Σπάρτη contaba con un sistema educativo público y obligatorio para todos. La formación de las γυναῖκες estaba centrada en el entrenamiento físico (carrera a pie y la lucha, lanzamiento de disco y jabalina y equitación) para dar firmeza al cuerpo y poder parir a υἱοί ἰσχυροί y en la μουσική, es decir, el baile, la ποίησις y el canto. Esta formación acababa a los dieciocho años, edad a la que se casaban.

El matrimonio se producía cuando el νυμφίος tenía alrededor de treinta años y su νυμφή sobre los dieciocho y eran ellas las que ejercían una forma de control sobre su matrimonio, tanto es así que podían tener un amante, de manera que el υἱός que naciera pudiera heredar dos lotes de tierra (κληρος) en lugar de uno.

Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐν ᾧ ἐν μὲν τοῖς ἀγροῖς οἱ ἄνδρες τὴν γῆν ἀροτρεύουσιν καὶ τὰ δένδρα φυτεύουσιν τε καὶ ὀρέπουσιν, ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ ἐστὶν ἡ Φαίδρα ἢ μετὰ τῶν δούλων πονεῖ. Ἡ Φαίδρα γυνὴ τοῦ Διωδόρου καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Φιλίππου ἐστίν. Μετὰ τῆς Φαίδρας ἐστὶ Μήδεια, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διωδόρου καὶ ἀδελφὴ τοῦ Φιλίππου ἐστίν. Ὁ μὲν Διωδóρος δεσπότης ἐστίν, ἡ δὲ Φαίδρα ἐστὶν ἡ δέσποινα.

Ἐν δὲ τῇ οἰκίᾳ καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ αἱ δούλαι καθ' ἡμέραν πονοῦσιν.

Ἐν τῇ τῆς Φαίδρας οἰκίᾳ πολλαὶ δούλαι εἰσὶν αἱ καθ' ἡμέραν τῇ δεσποίνῃ βοηθοῦσιν· αἱ μὲν πρὸς τὴν κρήνην προσέρχονται καὶ τὸ ὕδωρ οἴκαδε φέρουσιν, αἱ δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ δεῖπνον παρασκευάζουσιν.

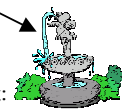
15 Δύο οὖν δούλαι ἀλλήλαις διαλέγονται καὶ ἔλθωμεν πρὸς τὴν κρήνην, ἡ μὲν Μυρρίνη φησὶν, καὶ τὰς μεγάλας ὑδρίας τοῦ ὕδατος πληρῶμεν καὶ προσφέρωμεν. *Ναί*, ἡ δὲ Μέλιττα ἀποκρίνεται, ἔλθωμεν ταχέως.

Διὰ τὴν πόλιν αἱ δύο δούλαι πρὸς τὴν κρήνην ἔρχονται καὶ ὡς ἤκουσιν ἄλλας πολλὰς δούλας ὀρῶσιν. *Χαίρετε, ᾧ φίλοι, φησὶν Μέλιττα, ἄρα τὰς ὑδρίας 20 πληροῦτε; Αἱ δούλαι ἀποκρίνονται· Χαῖρε, ᾧ Μέλιττα· χαῖρε καὶ σύ, ᾧ Μυρρίνη. Ναί, τὰς ὑδρίας πληροῦμεν· ἐξ ἑωθινοῦ γὰρ πάρεσμεν. Ἔλθετε δεῦρο μεθ' ἡμῶν πρὸς τὴν κρήνην καὶ διαλεγώμεθα ἀλλήλαις. Αἱ δύο δούλαι ταχέως πρὸς τὴν κρήνην σπεύδουσιν καὶ τὰς αὐτῶν ὑδρίας πληροῦσιν ὕδατος. Ὡς αἱ ὑδρίαὶ πληροῦνται, χαίρετε, φασὶν ἡ Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα, πρὸς τὴν οἰκίαν βαδίζωμεν ταχέως διότι αἱ ἄλλαι δούλαι τὸ 25 δεῖπνον τῷ δεσπότη παρασκευάζουσιν καὶ τοῦ ὕδατος δεῖ. Ἡμεῖς αὐταῖς βοηθῶμεν. Αἱ ἄλλαι δούλαι λέγουσιν· Χαίρετε, ᾧ φίλοι, ἡμεῖς ἐκεῖ μένομεν καὶ διαλεγόμεθα. Αὔριον ὑμᾶς ὀρήσομεν.*

Μετ' ὀλίγον πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφικνοῦνται καὶ τὴν θύραν ἀνοίγουσιν καὶ εἰσβαίνουσιν. *Πάρεσμεν, ἡ Μυρρίνη καὶ ἡ Μέλιττα φασὶν, αἱ ὑδρίαὶ πληροῦνται καὶ 30 πολὺ ὕδωρ φέρομεν. Τὸ οὖν δεῖπνον τῷ δεσπότη παρασκευάζωμεν, ἔλθετε δεῦρο καὶ ἡμῖν βοηθεῖτε πρὶν ἡ δέσποινα ἀφικνεῖται. Οὕτως τὸ δεῖπνον παρασκευάζεται.*

Μετ' ὀλίγον ἡ Φαίδρα μετὰ τῆς θυγατρὸς ἀφικνεῖται καὶ πάσας τὰς δούλας ὀρῶσιν καὶ τι ποιεῖτε, ᾧ δούλαι; ἡ δέσποινα ἐρωτᾷ. *Τὸ δεῖπνον παρασκευάζομεν πρὶν ἀφικνεῖται ὁ δεσπότης, αἱ δούλαι ἀποκρίνονται.*

ὕδωρ, ὕδατος

κρήνη, -ης:
οἴκαδε = πρὸς τὸν οἶκον
δειπνον, -ου:

ὕδρια, -ας:

πληρῶω: llenar

ἐξ ἑωθινοῦ: desde temprano
πάρεσμεν > παρ-εἰμί

δέω: ser necesario (+gen.)

αὔριον: mañana

πρὶν: antes de que

1.- Escribe la forma correcta del vocativo y traduce.

1. _____ (ὁ δοῦλος), σπείρει τὰ σπέρματα.
2. Ἡ Μήδεια καλεῖ _____ (ἡ δούλη), ἔλθετε δεῦρο.
3. _____ (ὁ ἵππος), ἐκβαίνετε ἐκ τῆς οἰκίας.
4. Ὁ Διόδωρος μάλα κάμνει καὶ λέγει _____ (ὁ Φίλιππος), εἰσβαίνε οἴκαδε.
5. _____ (ὁ Φαίδρα), λάμβανε τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν κρήνων.
6. Βαδίζετε ταχέως, _____ (ὁ υἱός), οἱ δοῦλοι ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰσιν.
7. _____ (ὁ Φίλιππος), βλέπε ὑπὸ τοῖς δένδροις.
8. _____ (ὁ αὐτουργός), φυτεύετε τὰ σπέρματα καὶ φέρετε τὸ ἄροτρον οἴκαδε.
9. Ὁ Διόδωρος καὶ ὁ Φίλιππος _____ (θέος), φασίν, ἀκούετε ἡμῶν.
10. _____ (ὁ δοῦλος), ἄνοιγε τὴν θύραν.
11. Ἡ δέσποινα αὐταῖς λέγει _____ (ἡ δούλη) καλεῖτε τὴν μητέρα.
12. _____ (ὁ Διόδωρος), εἰσφερε τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς κρήνης.

2- Escribe la forma correcta del imperativo y traduce.

1. Ὁ Φίλιππος λέγει ᾧ δοῦλοι, _____ (φυτεύω) τὰ δένδρα.
2. _____ (πληρώω) τοῦ ὕδατος τὴν ὑδρίαν, ᾧ υἱοί.
3. Ὡ αὐτουργέ, _____ (σπείρω) τὰ σπέρματα.
4. Ὡ πάτερ, _____ (ὁράω) τοὺς δούλους ἐπὶ τῇ σκίᾳ.
5. _____ (σπεύδω), ᾧ δούλαι.
6. Ὡ θυγατρές, _____ (παρασκευάζω) τὸ δεῖπνον πρὶν ὁ πάτηρ ἀφίκνεται.
7. Ὁ Μυρρίνη λέγει ᾧ θεα, _____ (ἀκούω) αὐτῆς.
8. Ὡ δοῦλε, _____ (καλέω) τὴν δέσποιναν πρὶν ὁ ἥλιος καταδύνει.
9. _____ (λαμβάνω) τοὺς σάκκους ἐκ τοῦ οἴκου, ᾧ γεωργοί.
10. Ὁ Διόδωρος μάλα κάμνει καὶ λέγει ᾧ Φίλιππε, _____ (ὁράω) τοὺς ἵππους.

3.- Escribe la forma correcta de la negación y traduce.

1. Αἱ δοῦλαι ἐκ τοῦ ἀγροῦ _____ ἐκβαίνουσιν.
2. Ὡ δέσποινα, _____ πλήρου τὰς ὑδρίας τοῦ ὕδατος.
3. Οἱ αὐτουργοί _____ πάρεισιν.
4. Ὡ δοῦλαι, _____ παρασκευάζετε τὸ δεῖπνον.
5. Ὡ Φίλιππε, _____ οἴκαδε σπεύδε.
6. Ὑμεῖς _____ πλήρουτε τὴν ὑδρίαν ἐν τῇ κρήνῃ.
7. Ἄρα σὺ τὴν ὑδρίαν _____ ὀρᾷς;

4.- Enuncia los siguientes lexemas nasales:

1. δαίμον- (ὁ)	6. χελιδόν- (ἡ)
2. γέροντ- (ὁ)	7. ποιμέν- (ὁ)
3. ἀκτί- (ὁ)	8. χιόν- (ἡ)
4. μήν- (ἡ)	9. λέοντ- (ὁ ἢ)
5. ἄρχωντ- (ὁ)	10. ῥίν- (ὁ)

5.- Enuncia los siguientes lexemas nominales:

1. δράκοντ- (ὁ)	10. ἀγών- (ὁ)
2. φλέβ- (ἡ)	11. μέλιτ- (τό)
3. Ἑλλην- (ὁ)	12. δελφῖν- (ὁ)
4. ὄνοματ- (τό)	13. ἐλπίδ- (ὁ)
5. χιτών- (ὁ)	14. λιμέν- (ὁ)
6. γλαύκ- (ἡ)	15. αἶγ- (ἡ)
7. γίγαντ- (ὁ)	16. νύκτ- (ἡ)
8. κόρακ- (ὁ)	17. ἐλέφαντ- (ὁ)
9. χάριτ- (ἡ)	18. γυπ- (ὁ)

6.- Completa el siguiente cuadro:

	Análisis	Artículo	ἡμέτερος	ἐκεῖνος	οὗτος
1. δελφῖνας					
2. λιμένι					
3. μήνες					
4. χελιδόνος					
5. λέοντα					
6. δελφίς					
7. λιμένων					
8. ἀγώνας					
9. λεοῦσι					
10. χιόν					
11. ἀκτίσι					
12. ἀγώνων					
13. ἐλέφαντες					
14. γίγαν					
15. μήνας					
16. λιμέσι					
17. χελιδόνι					
18. λεόντων					
19. ποιμένος					
20. λιμέν					

7.- Indica si los siguientes pronombres son interrogativos o indefinidos.

1. τινές	5. τίνας	9. τινά	13. τίς
2. τί	6. τίνι	10. τίσι	14. τινί
3. τισί	7. τινῶν	11. τινάς	15. τι
4. τινός	8. τίνες	12. τις	16. τίνος

8-. Coloca el interrogativo o indefinido que concuerde con cada sustantivo.

1. _____ Φίλιππος (2)	7. _____ ἄνθρωπον (2)	13. _____ γυπί (3)
2. _____ λιμένα (3)	8. _____ ἡλίου (2)	14. _____ παιδάς (3)
3. _____ δένδρω (2n)	9. _____ χιτώσι (3)	15. _____ ἀνθρώπου (2)
4. _____ δελφίνος (3)	10. _____ ζῶον (2n)	16. _____ δρακόντι (3)
5. _____ αἴγας (3)	11. _____ ἀκτίνες (3)	17. _____ ἀγρῶν (2)
6. _____ ῥινί (3)	12. _____ ἄνθρωποι (2)	18. _____ μήνι (3)

9-. Escribe la desinencia a cada sustantivo.

1. τινῶν Ἀθηναί_____ (2, 1)	7. τινὰ δράγματ_____ (3n)	13. τινὰ λιμέν_____ (3)
2. τίς γύπ_____ (3)	8. τίνι βί_____ (2)	14. τίνες οἶκ_____ (2)
3. τινὰς τιμ_____ (1)	9. τίνα ἄνθρωπ_____ (2)	15. τίς σάρκ_____ (3)
4. τίνες Ἑλλήν_____ (3)	10. τινὶ δένδρ_____ (2n)	16. τίνων Ἀράβ_____ (3)
5. τινὸς λόγ_____ (2)	11. τίς Λακεδαιμονί_____ (1, 2)	17. τινὶ πόλεμ_____ (2)
6. τίς ἀκτιν_____ (3)	12. τίνος γυπ_____ (3)	18. τινὰς δελφῖν_____ (3)

10-. Traduce las siguientes oraciones.

1. Τινὲς αὐτουργοὶ τοὺς ἀγροὺς τοὺς τοῦ Διωδόρου ἐγεωργήσαν.
2. Τί ὁ Διώδορος ἐν τῷ τοῦ Φιλίππου οἴκῳ ἔβλεψε;
3. Ἐγὼ οὐ γινώσκω τίνος τὰ βιβλία ἐστίν.
4. Τρεῖς ναυταὶ τινὰς δελφῖνας ἐν τῇ θαλάττῃ ὠρήσαν.
5. Τίς τὰς τοῦ Αἰγύπτου πυραμίδας οὐ γινώσκει;
6. Πρὸς τίνα χώραν ὑμεῖς προσβαίνετε;
7. Δία τί ὁ Φίλιππος τὰς Ἑλληνας χώρας φιλεῖ;
8. Οἱ Ἀθηναῖοι οὐ γινώσκουσιν ἐν τίνι πλοίῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι πλέουσιν.
9. Οἱ δοῦλοι οἱ τοῦ Δικαιοπόλιδος ἐρωτῶσι διὰ τί οἱ Ἕλληνες οὐκ ἐνίκησαν.

11.- Completa.

ποιμήν, -ένος (ὁ) | τραῦμα, -ατος (τό) | νύξ, νυκτός (ή) | γίγας, -ντος (ὁ) | ἐλπίς, -ίδος (ὁ) | δελφίς, -ίνος (ὁ)

1. Τῷ ποιμένι ἀγαθῷ es _____. Nominativo singular: _____.
2. Τὸ τραῦμα μέγα es _____. Acusativo plural: _____.
3. Τῆς νυκτός καλῆς es _____. Nominativo singular: _____.
4. Ὁ ἐλπίς μακρός es _____. Dativo singular: _____.
5. Τὸ στόμα μέγα es _____. Vocativo singular: _____.
6. Οἱ γιγάντες αἰσχροί es _____. Vocativo singular: _____.
7. Τῶν ἐλπίδων μεγάλων es _____. Acusativo singular: _____.
8. Τοῖς δελφίσι ἄλλοις es _____. Acusativo singular: _____.
9. Ὁ γίγας μέγας es _____. Vocativo plural: _____.
10. Ὁ ποιμήν καλός es _____. Dativo singular: _____.
11. Τὰς νυκτὰς αὐτὰς es _____. Dativo plural: _____.
12. Τοὺς δελφίνας μεγάλους es _____. Genitivo singular: _____.
13. Τῶν τραυμάτων μεγάλων es _____. Acusativo singular: _____.
14. Ὁ ἐλπίς Θηβαῖος es _____. Vocativo singular: _____.
15. Τοῦ τραύματος μεγάλου es _____. Dativo plural: _____.

12.- Analiza las siguientes formas de subjuntivo.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz
1. παύησθε					
2. λύωσι					
3. λύω					
4. βλέπόμεθα					
5. πονῆται					
6. παύητε					
7. λύωμεν					
8. παύωμαι					
9. βλέπεται					
10. λύης					

13.- Analiza las siguientes formas verbales.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz
1. τιμάω					
2. πονήσω					
3. λελύκατε					
4. διώκωμεν					
5. εἰμί					
6. ἐπέπαυμην					
7. βλέπώμεθα					
8. διώκης					
9. ἐπεπονήκεισαν					
10. ἐφιλήθησαν					
11. λέγεσθε					
12. τετίμηκε					
13. φιλοῦμεν					
14. διώκε					
15. τιμήσει					
16. τιμᾶτε					
17. πέπαυκα					
18. λύθησθε					
19. ἐτιμήσαντο					
20. βλέψω					
21. τιμᾶ					
22. ἔλυον					
23. ἐπονήθη					
24. παύω					
25. λύη					
26. ἐδιώξασθε					
27. ἔλυου					
28. ἐδιώχθημεν					
29. τιμῶμεθα					

VOCABULARIO

1. ἀλλήλους, -ας, -α
2. αὖριον (adv.)
3. δεῖπνον, -ου τό
4. δέω
5. ἐξ έωθινοῦ (loc.)
6. κρήνη, -ης ή
7. οἴκαδε (adv.)
8. παρασκευάζω
9. πάρειμι
10. πληρόω
11. πρίν (conj.)
12. ύδρία, -ας ή

TEMA 8

Ο ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ ΜΥΘΟΣ

LA LEYENDA DE TROYA

Por orden de Ζεύς, la ninfa Tetis (Θέτις) se casó con un mortal, el βασιλεύς Peleo (Πηλεΰς), de donde nació el héroe Aquiles (Ἀχιλλεύς). Todos los θεοί fueron invitados a la boda, excepto Eris (Ἔρις), la θεά Discordia. Ésta, tras enterarse de la boda, se presentó de improviso y lanzó sobre la mesa en la que comían los θεοί una manzana de oro con un escrito que rezaba ΚΑΛΛΙΣΤΗΙ ('para la más hermosa'). La manzana fue reclamada por Ἥρα, Ἀθηνᾶ y Ἀφροδίτη. Zeus decidió que fuese el príncipe troyano Paris (Πάρις) quien decidiese cuál de las τρεῖς θεαί debería ser la merecedora de la manzana.

Las θεαί pretendieron sobornar a Πάρις: Ἀθηνᾶ le ofreció σοφία y destreza en las μαχαί; Ἥρα le ofreció el control de toda Ἀσία; Ἀφροδίτη le ofreció el ἔρος de la γυνή κάλλιστη del κόσμος. Πάρις le entregó la manzana a Ἀφροδίτη.

La γυνή κάλλιστη del κόσμος era Helena (Ἑλένη), νυμφή de Menelao (Μενέλαος), βασιλεύς de Σπάρτη. En un viaje de Πάρις a Σπάρτη, éste se enamora de Ἑλένη y la sedujo llevándosela a Τροία.

Esto desató la ira de Μενέλαος, quien se alió con los demás βασιλεῖς de Ἑλλάς y armó una flota de barcos (πλοῖον) contra Τροία. La πόλις inexpugnable, calificada por el aedo (ᾄοιδός) Homero (Ὅμηρος) como la 'bien amurallada', fue sitiada durante δέκα años hasta que Ὀδυσσεύς ideó la construcción de un gran ἵππος de madera, como ofrenda para Ἀθηνᾶ. Los troyanos (Τρωικοί) aceptaron la ofrenda y condujeron (εἰσάγω) el ἵππος a la πόλις. Una vez dentro, por la noche, los Ἕλληνες salieron del ἵππος y destruyeron la πόλις.

Durante siglos se pensó que las gestas cantadas por Ὅμηρος, sus protagonistas y la propia πόλις de Τροία, eran producto de la imaginación de los Ἕλληνες, pero en el S. XIX, Heinrich Schliemann, un arqueólogo alemán, partió a Ἑλλάς con el fin de localizar los lugares mencionados en los cantos (ῥαψωδία) homéricos, basándose únicamente en referencias textuales descritas en la Ιλιάς y en la Οδύσσεια). Tras varios años de excavaciones y casi arruinado, excavó en Turquía la colina de Hissarlik y descubrió los restos de τέτταρες πόλεις, pertenecientes a τέτταρες estadios temporales distintos y con claras señas de haber sido quemadas y saqueadas.

Τροία y sus tesoros habían dejado de ser uno de los μῦθοι más misteriosos de la literatura para convertirse en realidad.

Ο ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ ΜΥΘΟΣ

Ἐν δὲ ᾧ οἱ ἄνδρες ἐν τῷ
ἀγρῷ πονοῦσιν καὶ αἱ γυναῖκες τὸ
δεῖπνον παρασκευάζουσιν, οἱ δὲ
παῖδες ἐν τῇ οἰκίᾳ παίζουνσιν
μετ' ἀλλήλων.

Ὡς οἱ παῖδες τὴν μητέρα
ὀρῶσιν, ἄγε, ᾧ μήτηρ, φασίν, ἔλθε
δεῦρο καὶ τινὰ μῦθον ἡμῖν λέγε.

Τίνα μῦθον ἐγὼ ὑμῖν λέγω;
ἢ μήτηρ ἐρωτᾷ.

5
10
Λέγε ἡμῖν τὸν μῦθον τοῦ μεγάλου ἵππου ὃν οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ πόλει τῇ Τροίᾳ
εἰσάγουσιν, ἀποκρίνονται δὲ οἱ παῖδες.

Ἔοδε γὰρ μῦθος, φησὶν ἢ μήτηρ, μάλα καλὸς ἐστὶν καὶ ἐκεῖ αἱ ἱστορίαι τῶν
πολλῶν ἀνδρῶν ἀνδρείων γράφονται.

15 Ἐν τίνι βιβλίῳ τὰς ἱστορίας ἀναγιγνώσκειν δυνάμεθα; οἱ παῖδες ἐρωτῶσιν.

Ὁ Ὀμήρος ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰς ἱστορίας ἔγραψε, ἀποκρίνεται δὲ ἢ μήτηρ.

Τίς ὁ Ὀμήρος ἐστίν, ᾧ μήτηρ; ἐρωτῶσιν οἱ παῖδες.

20 Ὁ Ὀμήρος, φησὶν ἢ μήτηρ, αἰοιδὸς Ἕλληνας ἐστίν· ἄριστος αἰοιδὸς ἐστίν ὁ
Ὀμήρος, ὃς δύο βιβλία γνωτότατα ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἔγραψε· τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν
Ὀδύσειαν. Ἐν τῇ Ἰλιάδι ὁ Ὀμήρος περὶ τοῦ πολέμου τῆς Τροίας ἔγραψε, ἐν ᾧ οἱ Ἀχαιοὶ
ἐπὶ τοὺς Τρωικοὺς πολεμίζουσιν.

Τίνες οἱ Ἀχαιοὶ εἰσιν, ᾧ μήτηρ; οἱ παῖδες ἐρωτῶσιν.

Οἱ Ἀχαιοὶ εἰσιν οἱ Ἕλληνες, ἢ μήτηρ ἀποκρίνεται, καὶ ἐν πολλαῖς πόλεσι
Ἕλλησι καὶ ἐν πολλαῖς νήσοις οἰκοῦσιν. Οἱ Τρωικοὶ ἐν τῇ Τροίᾳ οἰκοῦσιν.

25 Διὰ τί οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοὺς Τρωικοὺς πολεμίζουσιν; ἐρωτῶσιν οἱ παῖδες.

Οἱ γὰρ Ἕλληνες, ἢ μήτηρ φησὶν, ἐπὶ τοὺς Τρωικοὺς πολεμίζουσιν διότι ὁ
Πάρις ὁ τοῦ Πριάμου, τοῦ τῆς Τροίας βασιλέως, πολλοῖς πλοίοις ἔπλευσε πρὸς τὴν
Σπάρτην. Ἐκεῖ οὖν ὁ Μενέλαος, ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως τῆς Σπάρτης, ἐν τῷ αὐτοῦ
βασιλείῳ τὸν Πάριδα ξενοῖ. Τῷ δὲ Μενελάῳ τῷ βασιλεῖ ἢ γυνὴ ἐστίν· Ἑλένη, ἢ
30 καλλίστη τῶν πασῶν γυναικῶν τῆς γῆς. Οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον χρὴ τὸν
Μενέλαον ἔρχεσθαι πρὸς τὴν Κρήτην οὗ ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, οἰκεῖ. Ὡς ὁ δὲ
Μενέλαος ἐν τῇ Κρήτῃ ἦν, ὁ Πάρις καὶ ἡ Ἑλένη εἰς τὴν Τροίαν σὺν τοῖς πλοίοις
πλέουσιν.

Ὡ μήτηρ, οἱ παῖδες λέγουσιν, οὗτος μῦθος ἡμῖν μάλιστα εὐφραίνει. Τί δὲ ὁ

35 Μενέλαος ἐποίησε ὡς ἔγνω τὴν Ἑλένην μετὰ τοῦ Πάριδος ἀποφεύγειν;

παῖς, παιδός

εἰσάγω:

ἱστορία, -ας

ἀναγιγνώσκω:

δύναμαι: poder

αἰοιδός, -οῦ: aedo

ἄριστος: superl. ἀγαθός

γνωτός: conocido

περὶ: a cerca de

ἐπί: contra

πολεμίζω:

τὸ πλοῖον πλεῖ:

βασιλείον, -ου:

ξενόω: hospedar

ὕστερον: después

χρῆ = δεῖ

εὐφραίνω: gustar

ἔγνω: aor. γιγνώσκω

ἀποφεύγω: huír

1.- Completa con la forma correcta de πᾶς, πᾶσα, πᾶν:

1. _____ οἱ ἄνθρωποι τὸν Ὅμηρον γινώσκουσιν.
2. Ἐν _____ τοῖς πλοίοις τις κυβερνήτης ἐστίν.
3. Τίς _____ τὰς ἐλαίας ἔλαβεν;
4. Αὐτὸς ἐστίν κάλλιστος ἐκ _____ τῶν μύθων.
5. _____ αἱ γυναῖκες Ἑλλήνες ἐν τῇ οἰκίᾳ πονοῦσιν.
6. Οἱ Ἀχαιοὶ _____ τοὺς Τρωικοὺς ἀποθνήσκειν ἐβούλοντο.
7. _____ τὰ βιβλία τοῦ Ὁμήρου μάλα γνωτὰ ἐστίν.
8. Ἐν _____ ταῖς πόλεσι Ἑλλήσι ἀγορᾶ ἐστίν.
9. Διὰ τί ὑμεῖς _____ τὰ βιβλία τοῦ Ὁμήρου οὐ λέγετε;
10. _____ οἱ παῖδες ἐν ταῖς οἰκίαις παίζουσιν.

2.- Completa con la forma correcta del adjetivo:

1. Ἐν _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) τοῖς βιβλίοις τοῦ Ὁμήρου _____ (πολύς, πολλή, πολύ) θεοὶ εἰσιν.
2. Ἐκ τῆς Τροίας _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) ἡμεῖς ἐπλεύσαμεν ἐν ἡμετέρῳ _____ (μέγας, μεγάλη, μέγα) πλοίῳ.
3. Ἐν _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) τοῖς πολέμοις _____ (πολύς, πολλή, πολύ) ἄνθρωποι ἐπὶ ἀλλήλους πολεμίζουσιν.
4. Ἐν _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) τῇ Ἑλλάδι _____ (μέγας, μεγάλη, μέγα) πόλεις ὀρῶμεν.
5. Ἐν τῷ _____ (μέγας, μεγάλη, μέγα) παραδείσῳ τοῦ Διοδώρου _____ (πολύς, πολλή, πολύ) ζῶα ἐστίν.
6. _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) αἱ τῆς Φαίδρας θυγάτρες _____ (πολύς, πολλή, πολύ) ὑδρίας ἐν ταῖς κρήναις πληροῦσιν.
7. _____ (πολύς, πολλή, πολύ) ἄνθρωποι σοφοὶ _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων οὐ γινώσκουσιν.
8. _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν _____ (μέγας, μεγάλη, μέγα) μύθους τοῦ Ὁμέρου ἀναγινώσκει.
9. Ἡμεῖς ὀρῶμεν _____ (πᾶς, πᾶσα, πᾶν) ὑμᾶς ἐν τῷ _____ (μέγας, μεγάλη, μέγα) πλοίῳ.

3.- Forma el nominativo, vocativo y genitivo singulares de estos lexemas:

1. ἀέρ- (ὄ)
2. θυγάτερ- (ή)
3. θήρ- (ὄ)
4. ἕαρ- (τό)
5. ἄλ- (ή)
6. γαστέρ- (ή)
7. πατέρ- (ὄ)
8. νέκταρ- (τό)
9. φωρ- (ὄ)
10. ἀνέρ- (ὄ)
11. πῦρ- (τό)
12. μητέρ- (ή)
13. αἰθέρ- (ὄ)
14. Δημήτερ- (ή)

4.- Completa la siguiente tabla:

	Ανάλιςις	Αρτίκulo	ἐμός	αὐτός	τίς
1. Δημήτρι					
2. θυγάτερ					
3. φωράς					
4. ἀνδράσι					
5. πῦρα					
6. ἀλί					
7. γαστέρα					
8. ἀέρων					
9. μητρος					
10. ἀνδρες					
11. πατέρα					
12. Δημήτερ					
13. ἄλς					
14. φωρῶν					
15. ἀέρσι					
16. φώρ					
17. μήτερ					
18. ἀλός					
19. θήρας					

5.- Dados los siguientes lexemas, forma los casos que se piden:

	Nom. sing	Voc. sing.	
1. δράκοντ- (ό)			Ac. pl.:
2. φλέβ- (ή)			Dat. pl.:
3. αἰθέρ- (ό)			Nom. pl.:
4. μήν- (ό)			Gen. sing.:
5. γλαυκ- (ή)			Voc. pl.:
6. ἐλέφαντ- (ό)			Ac. sing.:
7. αἶματ- (τό)			Gen. pl.:
8. Αἰθίοπ- (ό)			Dat. pl.:
9. ἄλ- (ή)			Dat. pl.:
10. κόλακ- (ό)			Dat. sing.:
11. μητέρ- (ή)			Gen. pl.:
12. δράκοντ- (ό)			Dat. pl.:
13. χιόν- (ή)			Gen. sing.:
14. πῦρ- (τό)			Ac. pl.:
15. χιτών- (ό)			Dat. pl.:
16. σῶματ- (τό)			Voc. pl.:
17. χάριτ- (ή)			Ac. sing.:
18. γίγαντ- (ό)			Ac. sing.:
19. εἰκόν- (ή)			Nom. pl.:
20. ὄνοματ- (τό)			Ac. sing.:
21. πόδ- (ό)			Dat. sing.:
22. Ἕλλην- (ό)			Gen. sing.:
23. ἀνέρ- (ό)			Ac. sing.:
24. δελφίν- (ό)			Dat. pl.:
25. ἄγων- (ό)			Gen. pl.:

6.- Analiza las siguientes formas de infinitivo.

	Modo	Tiempo	Voz
1. εἶναι			
2. διώξασθαι			
3. τιμᾶν			
4. λυθῆναι			
5. τιμήσειν			
6. παῦσαι			
7. τιμᾶσθαι			
8. παύσασθαι			
9. βλεφθήσεσθαι			
10. λέγειν			
11. διωχθῆναι			
12. τιμῆσαι			
13. ἔσεσθαι			
14. λύεσθαι			
15. βλέψασθαι			
16. διώξειν			
17. παυθῆναι			
18. λελύσθαι			
19. βλέψασθαι			
20. λέγεσθαι			

7.- Cambia la construcción subordinada sustantiva por la de infinitivo o viceversa.

1. Οἱ Ἕλληνες νομίζουσιν ὅτι ὁ Ὅμηρος σοφός ἐστίν.
2. Σὺ γινώσκεις ὅτι οὗτος ἀνὴρ τὴν ἀλήθειαν ἀεὶ λέγει.
3. Ὁ Δικαιόπολις ἐνόμιζε τὸν Φίλιππον πρὸς τὸ ἄστυ προσβαίνειν.
4. Ἡ γυνὴ κελεύει ὅτι οἱ ἄνδρες Τρωικοὶ πολεμίζουσιν.

5. Ὁ πατήρ λέγει ἐκεῖνας γυναῖκας ἐν τῷ πλοίῳ πλεῖν.
6. Ὁ Ἀριστοτέλης ἔλεγε τρεῖς πολιτείας τοῖς ἀνθρώποις εἶναι.
7. Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Διώδορος γινώσκουσιν ὅτι οὐ δύνανται αὐτὸν λίθον αἶρειν.
8. Οἱ Ἕλληνες ἀποκρίνονται τὸν Φίλιππον εἰς τὸν Σαλαμίνα σπεύδειν.
9. Ἡ Μυρρίνη ὀρᾷ τὸν παῖδα ἐν τῷ ἀγρῷ πολεμίζειν.
10. Οὐ χρῆ λέγειν τοὺς βαρβάρους κακοὺς εἶναι.

8.- Analiza sintácticamente y traduce las siguientes oraciones.

1. Οἱ τοῦ Δικαιοπόλιδος φίλοι ἐνόμισαν τὸν πατέρα νεκρὸν εἶναι.
2. Οἱ Ἕλληνες οὐ δύνανται τοὺς βαρβάρους νικᾶν.
3. Δεῖ τὸν Δικαιοπόλιδα ἐλαύνειν τοῦς βοῦς.
4. Οἱ τοῦ Δικαιοπόλιδος βόες οὐ δύνανται εἰς τὸν ἀγρὸν ἐλαύνεσθαι.
5. Ὁ Σωκράτης ἔλεγε τὸν ἄνθρωπον δύνασθαι σοφὸν γίγνεσθαι.
6. Χρῆ τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν νόμους γινώσκειν.
7. Ὁ Δικαιοπόλις κελεύει ὑπὸ τῷ δένδρῳ καθίζειν.
8. Ἡ Μυρρίνη οὐ γινώσκει τὴν Μήδειαν ἐν τῷ ἀγρῷ οὐκ εἶναι.

9.- Analiza las siguientes formas de optativo.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz
1. λύσοιτε					
2. παύσαισθε					
3. λέγοιντο					
4. λελύκοιμεν					
5. λυθήσοιντο					
6. λύσαις					
7. λέγοιτε					
8. παύσοιτο					
9. παυθεῖτε					
10. βλέψοιμι					
11. παύοισθε					
12. διώκοιο					
13. λύσαιμι					
14. πεπαύκοιεν					
15. βλεφθήσοιντο					
16. λέγοις					
17. παυθησοίμεθα					
18. βλεφθεῖτε					
19. λελύκοις					
20. διώξοι					
21. παύσαιτε					
22. βλέποι					
23. παύοιμι					
24. βλεφθειῆς					
25. πονεῖται					
26. λέγοις					
27. βλέποιτο					
28. λύσαις					
29. πεπαύκοιμι					
30. βλέψαισθε					

10.- Analiza las siguientes formas verbales.

	Persona	Número	Tiempo	Modo	Voz
1. ἤμεν					
2. λυθῆναι					
3. τετιμήκοιεν					
4. ἔσεσθε					
5. λύητε					
6. ἐτιμήσαντο					
7. ἤσμεν					
8. λέγε					
9. βλέπειν					
10. πεπαύκασι					
11. λυώμεθα					
12. λέλυκας					
13. παύοις					
14. βλέψω					
15. τιμᾶν					
16. λύοιο					
17. ἐπαύοντο					
18. ἐπονήθη					
19. παύειν					
20. λέγοιεν					
21. ἐδιώξασθε					
22. παύετε					
23. τιμῶμεθα					
24. λέγεις					
25. ἐτιμήσαντο					
26. τιμηθήσασθαι					
27. ἐλέγομεν					
28. τετίμημαι					
29. τιμῶμεθα					
30. ἐδιώχθημεν					

VOCABULARIO

1. ἀναγιγνώσκω
2. αἰδός, -οῦ ὁ
3. ἀποφεύγω
4. ἄριστος, -η, -ον
5. βασιλεῖος, -ου ὁ
6. γιγνώσκω
7. γνωτός, -ή, -όν
8. δύναμαι
9. εἰσάγω
10. ἐπί (prep. acus.)
11. εὐφραίνω
12. ἡμέρα, -ας ἡ
13. ἱστορία, -ας ἡ
14. κάλλιστος, -η, -ον
15. κελεύω
16. μῦθος, -οῦ ὁ
17. νομίζω
18. παῖς, παιδός ὁ
19. περί (prep. gen.)
20. πλέω
21. πλοῖον, -ου τό
22. πολεμίζω
23. σύν (prep. dat.)
24. ὕστερον (adv.)
25. χροή (verbo impers.)
26. ξενόω

TEMA 9

1.- Indica a qué tema de la 3ª declinación pertenece estos lexemas y da su enunciado:

1. ἔθνοσ- (τό)	6. τέλος- (τό)
2. ὄροσ- (τό)	7. Ἀριστοτέλεσ- (ό)
3. τριήρεσ- (ή)	8. κρέασ- (τό)
4. ἔτοσ- (τό)	9. ἀληθεσ- (ό)
5. πληθοσ- (τό)	10. κέρασ- (τό)

2.- Forma los casos que se te piden de cada uno de estos sustantivos:

	Ανάλισις	Αρτίκulo	οὗτοσ	τίσ
1. τριήρει				
2. τείχουσ				
3. ἔτοσ				
4. ἔθνοσ				
5. ἔθνη				
6. ἀληθη				
7. κέρα				
8. τείχεσι				
9. ὄρων				
10. κέρα				
11. πληθει				
12. κάλλη				
13. τριήρεισ				
14. κέρωσ				
15. κρεῶν				
16. ἔθνοουσ				
17. κέρασι				
18. τεῖχοσ				
19. ὄρη				
20. κρέωσ				

3.- Dados los siguientes lexemas, forma los casos que se piden:

	Nom. sing	Voc. sing.	
1. ἄλ- (ή)			Dat. pl.:
2. κόλακ- (ό)			Dat. sing.:
3. πάθοσ- (τό)			Dat. pl.:
4. δελφίν- (ό)			Dat. pl.:
5. Σωκράτεσ- (ό)			Ac. sing.:
6. πῦρ- (τό)			Ac. pl.:
7. μητέρ- (ή)			Gen. pl.:
8. γῆρασ- (τό)			Ac. pl.:
9. φλέβ- (ή)			Dat. pl.:
10. αἰθέρ- (ό)			Nom. pl.:
11. δράκοντ- (ό)			Dat. pl.:
12. μέλοσ- (τό)			Gen. sing.:
13. μήν- (ό)			Gen. sing.:
14. γλαυκ- (ή)			Voc. pl.:
15. ἐλέφαντ- (ό)			Ac. sing.:
16. Ἡρακλέσ- (ό)			Gen. sing.:
17. ἔτοσ- (τό)			Ac. sing.:
18. Αἰθίοπ- (ό)			Dat. pl.:
19. ἀνέρ- (ό)			Ac. sing.:
20. τριήρεσ- (ή)			Voc. pl.:
21. ἀγών- (ό)			Gen. pl.:
22. γίγαντ- (ό)			Ac. sing.:
23. τεῖχοσ- (τό)			Nom. pl.:
24. ὀνοματ- (τό)			Ac. sing.:
25. κάλλοσ- (τό)			Dat. sing.:

4.- Analiza las siguientes formas verbales:

παύω, γελάω, τρέχω (δραμ-), γράφω, ἀφικνέομαι (ἀφικ-), μανθάνω (μαθ-) νομίζω, ἀμαρτάνω (ἀμαρτ-), λείπω (λιπ-)

	PERSONA	NÚMERO	TIEMPO	MODOS	VOZ
1. μανθάνοιμην					
2. γεληθησόμεθα					
3. δράμεσθαι					
4. ἐλείπεσθε					
5. ἐλίπεσθε					
6. ἤφικεται					
7. μάθοιτε					
8. ἐδράμομεν					
9. ἐπαύθης					
10. ἤμαρτανε					
11. ἐμάθετε					
12. ἀφίκεσθαι					
13. λειποίμεθα					
14. ἐγράφθητε					
15. ἀφίκνεσθαι					
16. γελάς					
17. δραμεῖν					
18. τρέχειν					
19. λείποιμην					
20. ἐπεπαύκειτε					
21. μαθεῖν					
22. ἀφίκνεσθαι					
23. λίποιεν					
24. νομίση					
25. ἤμαρτε					
26. λίποιντο					
27. γράψαιμι					
28. ἐτρέχεσθε					
29. ἤφικνοῦ					
30. ἔλιπον					

5.- Analiza las siguientes formas verbales.

τρέχω (δραμ-), διώκω, μανθάνω (μαθ-), τιμάω, ἀμαρτάνω (ἀμαρτ-), λείπω (λιπ-) παύω, ποιέω, πυρεύω ἀφικνέομαι (ἀφικ-), πέμπω,

	PERSONA	NÚMERO	TIEMPO	MODOS	VOZ
1. πέμποιτε					
2. παύειν					
3. λίποιεν					
4. ποιήσαιτο					
5. πέμψομι					
6. τετιμήκοιμεν					
7. πέμψομαι					
8. πυρευσάμεθα					
9. πυρεύσειν					
10. μάθοιντο					
11. τιμώμεθα					
12. ἐπυρεύομεν					
13. πέπανοιμην					
14. ἀμαρτάνοιεν					
15. τρέχητε					
16. ἀφίκοιμην					
17. πεπανοίμεθα					
18. ἐδράμετε					
19. πέπανμαι					
20. διώξοισθε					
21. ἔλιπον					
22. τρέχω					
23. διωκοίμεθα					
24. πυρεύωμεν					
25. ἀφικεῖν					
26. διώκοιεν					
27. λείπομαι					
28. διώκησθε					
29. ἐμάθομεν					
30. πυρεύσονται					

TEMA 10

Ο ΘΗΣΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ

Ο ΘΗΣΕΥΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ (α)

Ὁ Μίνως οἰκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ βασιλεὺς δέ ἐστι τῆς νήσου. καὶ ἐν τῇ τοῦ Μίνως οἰκίᾳ ἐστὶν ὁ λαβύρινθος· ἐκεῖ δ' οἰκεῖ ὁ Μινώταυρος, θηρίον τι δεινόν, τὸ μὲν ἥμισυ ἄνθρωπος, τὸ δ' ἥμισυ ταῦρος. ὁ δὲ Μινώταυρος ἐσθίει ἄνθρώπους. ὁ οὖν Μίνως ἀναγκάζει τοὺς Ἀθηναίους ἑπτὰ τε νεανίας πέμπειν καὶ ἑπτὰ παρθένους κατ' ἔτος πρὸς τὴν Κρήτην καὶ παρέχει αὐτοὺς τῷ Μινωταύρῳ ἐσθίειν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις βασιλεύει ὁ Αἰγεύς· ἔστι δὲ αὐτῷ παῖς τις ὀνόματι Θησεύς. ὁ δὲ ἐπεὶ πρῶτον ἠβᾶ, τοὺς ἑταίρους οἰκτίρει καὶ βούλεται βοηθεῖν αὐτοῖς. προσχωρεῖ οὖν τῷ πατρὶ καί, «πάππα φίλε,» φησὶν, «τούς ἑταίρους οἰκτίρω καὶ βούλομαι σῶζειν. πέμπε με οὖν μετὰ τῶν ἑταίρων πρὸς τὴν Κρήτην.» ὁ δ' Αἰγεύς μάλιστα φοβεῖται ἀλλ' ὅμως πείθεται αὐτῷ

1.- Traduce el fragmento.

2.- Localiza los infinitivos que aparecen en el texto y agrúpalos según sean concertados o no concertados.

3.- Preposiciones:

a| ¿Qué casos griegos pueden ser regidos por una preposición?

b| Localiza los sintagmas introducidos por preposición y clasifícalos según su régimen.

Acusativo

Genitivo

Dativo

c| ¿Qué función desempeña en griego un sintagma introducido por una preposición?

4.- **Morfología:** Analiza morfológicamente las siguientes formas

1. Κρήτη
2. Νήσου
3. Λαβύρινθος
4. Τι
5. Ανθρώπους
6. Αναγκάζει
7. Πέμπειν
8. Αθήναις
9. Βασιλεύει
10. Αὐτῷ
11. Ὄνόματι

12. Ἡβᾶ
13. Βούλεται
14. Πατρί
15. Πάππα
16. Σῶζειν
17. Πέμπε
18. Μέ
19. Κρήτην
20. Ἐταίρων

5.- Atrapa a la intrusa: En los siguientes grupos de sustantivos hay una forma que nada tiene que ver con las demás. Señala cuál es e indica por qué.

ἄνθρωπος, -ου ὁ | Κρήτη, -ης ἡ | νήσος, ἡ | βασιλεύς, -έως ὁ | πατήρ, πατρός ὁ | ζῶν, -ου τό
ἀνήρ, ἀνδρός ὁ | ἄλς, ἀλός ἡ | δόξα, -ης ἡ | γύψ, γυπός ὁ | βίος, -ου ὁ | πράγμα, -ματος τό | ἀγών, -ώνος ὁ

1. ἄνθρωπον, ἀνδράς, ζῶα, νήσους _____
2. βίος, γυπός, πατήρ, πράγμα (2) _____
3. πατέρ, ἀγών, δόξα, ἄνθρωπος (2) _____
4. νήσοις, πράγματων, βίος, δόξαι _____
5. Κρήτη, ἄνθρωποι, γυπί, βίοις _____
6. ζῶου, βασιλέως, δόξας, ἀλός _____
7. ἀλί, βίοι, γυπές, δόξαι _____
8. νήσοι, δόξαι, ἀγώνες, ἄνθρωποι _____
9. ἄνθρωπε, ἀνδρές, ἀνέρο, ἀγών _____
10. Κρήτην, πράγματα, βίων, ἀνδράσι _____
11. βασιλεῦ, ζῶα, πατήρ, βίοι _____
12. βασιλέα, πράγματα, δόξα, ἀγώνα _____
13. βασιλεῖ, βίω, ἀνδρί, ἀλί _____
14. νήσον, βίον, ἄνθρωπον, πατέρα _____
15. βασιλέως, βίου, δόξων, ἀγών _____

6.- Enuncia los siguientes sustantivos en semivocal y en diptongo de la 3ª declinación.

19. ἰερεῦ- (ὅ)	26. ὕβρι- (ή) -var.-
20. ἄστυ- (τό) -var.-	27. σῦ- (ὅ) -inv.-
21. ὄφι- (ὅ) -var.-	28. Ἀχιλλεύ- (ὅ)
22. γραφεύ- (ὅ)	29. πράξι- (ή) -var.-
23. βότρυ- (ὅ) -inv.-	30. ἵππεύ- (ὅ)
24. γρᾶυ- (ή)	31. βού- (ὅ)
25. μῦ- (ὅ) -inv.-	32. πέλεκυ- (ὅ) -var.-

7.- Analiza estos sustantivos.

1. ἰερεῦ	
2. σῦες	
3. Ἀχιλλεῖ	
4. βουσί	
5. γραφέα	
6. πραξέων	
7. ὄφιν	
8. πέλεκυς	
9. γραφέας	
10. ἵππεῖς	
11. σῦι	

12. ἄστη	
13. ὕβρεσι	
14. γρᾶες	
15. ὄφι	
16. βούς	
17. πράξι	
18. Ἀχιλλέα	
19. ἄστυ	
20. πέλεκυ	

8.- Etimología. Busca en el texto las palabras griegas etimológicamente relacionadas con las siguientes palabras españolas. Explica el significado de éstas con respecto al de aquellas.

Indonesia | economía | antropomorfo | tauromaquia
 heptasílabo | pediatra | prototipo | patriarca | agorafobia

9.- Sintaxis: Analiza estos fragmentos del texto.

Ὁ Μίνως οἰκεῖ ἐν τῇ Κρήτῃ· βασιλεὺς δέ ἐστι τῆς νήσου. καὶ ἐν τῇ τοῦ Μίνως οἰκία
ἐστὶν ὁ λαβύρινθος· ἐκεῖ δ' οἰκεῖ ὁ Μινώταυρος, θηρίον τι δεινόν.

ὁ δὲ Μινώταυρος ἐσθίει ἀνθρώπους. ὁ οὖν Μίνως ἀναγκάζει τοὺς Ἀθηναίους ἑπτὰ
τε νεανίας πέμπειν καὶ ἑπτὰ παρθένους κατ' ἔτος πρὸς τὴν Κρήτην.

πάππα φίλε,» φησὶν, «τοὺς ἑταίρους οἰκτίρω καὶ βούλομαι σῶζειν. πέμπε με οὖν
μετὰ τῶν ἑταίρων πρὸς τὴν Κρήτην.»

εία . ευ
λείν . καλός . λείπον
κοινωνία . λείπον
μακροθυμία . μέριμνα . μ
παιδαγωγός . παραγγελία
ουσία . πενθεύειν . πλεονεξί
νάγειν . προσλαμβάν
σχάνδαλον

GLOSSARIO

A

ἀγαθός, -ή, -ον (T. 1)
 ἄγγελος, -ου ὁ (T. 2)
 ἀγορά, -ᾶς ἡ (T. 3)
 ἀγρός, -οῦ ὁ (T. 1)
 ἀδελφή, -ῆς ἡ (T. 4)
 ἀδελφός, -οῦ ὁ (T. 4)
 ἀεὶ (adv.) (T. 6)
 ἀθάνατος, -η, -ον (T. 1)
 Ἀθηνᾶ, -ᾶς ἡ (T. 1)
 Ἀθήναι, -ῶν αἶ (T. 2)
 Ἀθηναῖος, -α, -ον (T. 3)
 Ἰδης, -ου ὁ (T. 2)
 Αἰόλιδα, -ης ἡ (T. 3)
 αἶρω (T. 6)
 αἰσχρός, ἄ, -όν (T. 1)
 Ἀκαρνανία, -ας ἡ (T. 3)
 ἀκούω (T. 6)
 Ἀκρόπολις, -εως ἡ (T. 3)
 Ἀλικαρνάσσοι, -ου ὁ (T. 3)
 ἀλλά (conj.) (T. 1)
 ἀλλήλους, -ας, -α (T. 7)
 ἄλλος, η, -ον (T. 2)
 ἄμπελος, -οῦ ὁ (T. 6)
 ἀναγιγνώσκω (T. 8)
 ἀνδρεῖος, -α, -ον (T. 6)

ἀνὴρ, ἀνδρός ὁ (T. 1)
 ἄνθρωπος, -ου ὁ (T. 1)
 ἀοιδός, -οῦ ὁ (T. 8)
 ἀπὸ (prep. + gen.) (T. 6)
 ἀποκρίνω (med.) (T. 6)
 Ἀπόλλων, -ονος ὁ (T. 2)
 ἀποφεύγω (T. 8)
 ἀποχωρέω (T. 6)
 ἄρα (adv.) (T. 1)
 Ἀργόλις, -ιδος ἡ (T. 3)
 Ἄρες, -εως ὁ (T. 2)
 ἄριστος, -η, -ον (T. 3)
 Ἀρκαδία, -ας ἡ (T. 3)
 Ἄρτεμις, -ιδος ἡ (T. 2)
 ἀροτρεύω (T. 5)
 ἄροτρον, -ου τό (T. 5)
 Ἀττική, -ῆς ἡ (T. 3)
 αὖθις (adv.) (T. 6)
 αὖριον (adv.) (T. 7)
 αὕτη (T. 6)
 αὐτουργός, -οῦ ὁ (T. 3)
 αὐτός, -ή, -όν (T. 1)
 ἀφικνέομαι (T. 6)
 Ἀφροδίτη, -ης ἡ (T. 1)
 Ἀχαΐα, -ας ἡ (T. 3)

B

βαδίζω (T. 6)
 βαίνω (T. 5)
 βασιλεῖος, -ου ὁ (T. 8)
 βασιλεύς, -έως ὁ (T. 2)
 βάτραχος, -ου ὁ (T. 1)
 βιβλίον, -ου τὸ (T. 3)
 βίος, -ου ὁ (T. 5)

βλέπω (T. 6)
 βοηθέω (T. 6)
 Βοιωτία, -ας ἡ (T. 3)
 βοῦς, βοός ὁ, ἡ (T. 5)
 βραδέως (T. 6)
 Βρεττανία, -ας ἡ (T. 3)
 Βυζάντιον, -ου τὸ (T. 3)

Γ

Γαλατία, -ας ή (T. 3)
 Γερμανία, -ας ή (T. 3)
 γεωργέω (T. 5)
 γεωργία, -ας ή (T. 2)
 γεωργός, -οῦ ό (T. 5)

γῆ, γῆς ή (T. 1)
 γιγνώσκω (T. 8)
 γνωτός, -ή, -όν (T. 8)
 γράφω (T. 3)
 γυνή, γυναικός ή (T. 1)

Δ

δέ (part.) (T. 1)
 δεῖπνον, -ου τό (T. 7)
 Δελφοί, -ῶν οί (T. 3)
 Δελφός, -ή, -όν (T. 3)
 δένδρον, -ου τό (T. 6)
 δεῦρο (adv.) (T. 6)
 δέω (T. 7)
 Δήλος, -ου ό (T. 3)
 Δημήτηρ, -τρος ή (T. 2)
 δημοκρατία, -ας ή (T. 3)
 δῆμος, -ου ό (T. 3)
 δέσποινα, -ης ή (T. 7)
 δεσπότης, -ου ό (T. 4)

διά (+ acusativo) (T. 6)
 διὰ τί; (T. 1)
 δι' ὀλίγου (T. 6)
 Διονύσος, -ου ό (T. 1)
 διότι (conj.) (T. 1)
 δούλη, -ης ή (T. 5)
 δοῦλος, -ου ό (T. 4)
 δρέπω (T. 6)
 δύναμαι (T. 8)
 δύω (T. 1)
 δώδεκα (T. 2)
 Δώδωνα, -ης ή (T. 3)
 Δωριδα, -ας ή (T. 3)

Ε

ἐγώ (pron. pers.) (T. 1)
 εἰμί (T. 1)
 εἷς (T. 1)
 εἰς (prep. acus.) (T. 5)
 εἰσάγω (T. 8)
 εἰσβαίνω (T. 5)
 εἰσφέρω (T. 5)
 ἐκ (prep. gen) (T. 5)
 ἐκβαίνω (T. 5)
 ἐκεῖ (adv.) (T. 3)
 ἐκφέρω (T. 5)
 ἐλαῖα, -ας ή (T. 6)
 ἐλαύνω (T. 5)

ἐλθετε (aoristo de ἔρχομαι) (T. 6)
 ἔλκω (T. 5)
 Ἐλλας, -άδος ή (T. 3)
 ἐμέ (acus.) > ἐγώ (T. 6)
 ἐμοί (dat.) > ἐγώ (T. 6)
 ἐμποδίζω (T. 6)
 ἐν (prep. dat.) (T. 1)
 ἔν (T. 1)
 ἔνειμι (T. 6)
 ἐν τούτῳ (T. 6)
 ἐν ᾧ (T. 6)
 ἔξ (T. 1)
 ἐξ ἐωθινοῦ (loc.) (T. 7)

Ἐπίειρος, -ου ὁ (T. 3)
 ἐπί (prep. acus.) (T. 8)
 ἐπὶ (prep. + dat.) (T. 6)
 Ἐπίδαυρος, -ου ὁ (T. 3)
 Ἐρμῆς, -ου ὁ (T. 2)
 ἔρος, -ου το (T. 2)
 ἔρχομαι (T. 6)
 ἐρωτάω (T. 6)

Ζεύς, Διὸς ὁ (T. 1)
 ζητέω (T. 6)

ἡ (art.) (T. 1)
 ἣ (pron. relat.) (T. 4)
 ἧ (conj. disy.) (T. 3)
 ἡμεῖς (pron. pers.) (T. 1)
 ἦκω (T. 6)
 ἦλιος, -ου ὁ (T. 2)

θάλαττη, -ης ἡ (T. 2)
 θεά, -ᾶς ἡ (T. 1)
 θέατρον, -ου τό (T. 1)
 θεός, -οῦ ὁ (T. 1)
 θέρμη, -ης ἡ (T. 6)
 Θεσσαλία, -ας ἡ (T. 3)

Ἰβηρία, -ας ἡ (T. 3)
 ἰδού (T. 6)
 Ἰθάκη, -ης ἡ (T. 3)
 Ἴλιον, -ου τό (T. 3)

Ἔστια, -ας ἡ (T. 2)
 ἔτι (adv.) (T. 6)
 εὐρίσκω (T. 6)
 Εὐρώπη, -ης ἡ (T. 3)
 εὐφραίνω (T. 8)
 Ἐφεσος, -ου ὁ (T. 3)
 ἔχω (T. 3)

Z

ζῶον, -ου τό (T. 1)

H

ἡμεῖς (pron. pers.) (T. 1)
 ἡμέρα, -ας ἡ (T. 8)
 ἦμισυς, εἰα, -υ (T. 6)
 Ἥρα, -ας ἡ (T. 2)
 Ἥφαιστος, -ου ὁ (T. 2)

Θ

θνητός, -όν (T. 1)
 Θῆβαί, ὦν αἶ (T. 3)
 Θηβαῖος, -α, -ον (T. 3)
 θήρα, -ας ἡ (T. 2)
 Θρακη, -ης ἡ (T. 3)
 θυγάτηρ, -τρος ἡ (T. 4)

I

ίκανός, -ή, -όν (T. 6)
 ἵππος, -οῦ ὁ (T. 1)
 ἱστορία, -ας ἡ (T. 8)
 ἱστορικός, -οῦ ὁ (T. 3)

ισχυρός, -ά, -όν (T. 6)
 Ἰταλία, -ας ἡ (T. 3)

καθ' ἡμέραν (T. 5)
 καθίζω (T. 6)
 καί (conj. cop.) (T. 1)
 κακός, -ή, -όν (T. 1)
 καλέω (T. 6)
 κάλλιστος, -η, -ον (T. 8)
 κάλλος, -ους τὸ (T. 2)
 καλός, -ή, -όν (T. 1)
 κάμνω (T. 6)
 κατά (prep. ac.) (T. 5)
 κατατρέβω (T. 6)
 κελεύω (T. 6)

λαβύρινθος, -ου ὁ (T. 3)
 Λακεδαιμόνιος, -α, -ον (T. 3)
 Λακωνία, -ας ἡ (T. 3)
 λαμβάνω (T. 6)

ς

Μακεδονία, -ας ἡ (T. 3)
 μακρός, -ά, -όν (T. 1)
 μάλα (adv.) (T. 3)
 Μαραθῶν, -όνος ὁ (T. 3)
 μὰ τὸν Δία (locus.) (T. 6)
 μαχή, -ῆς ἡ (T. 2)
 Μέγαρα, -ας ἡ (T. 3)
 με / ἐμέ (acus.) > ἐγώ (T. 6)
 μέν (part.) (T. 1)
 μέγας, μεγάλη, μέγα (T. 3)
 μέγιστος, -η, -ον (T. 6)
 μένω (T. 6)

Ἴωνια, -ας ἡ (T. 3)

K

κληῆρος, -ου ὁ (T. 4)
 Κνώσσος, -ου ὁ (T. 3)
 Κολώνος, -ου ὁ (T. 3)
 Κορίνθος, -ου ὁ (T. 3)
 κόσμος, -ου ὁ (T. 2)
 κρατέω (T. 3)
 κράτος, -εος [-ους] τὸ (T. 3)
 κρήνη, -ης ἡ (T. 7)
 Κρήτη, -ης ἡ (T. 3)
 Κρόνος, -ου ὁ (T. 1)

Λ

λέγω (T. 6)
 Λέσβος, -ου ὁ (T. 3)
 Λητώ, -οῦς ἡ (T. 2)
 λίθος, -ου ὁ (T. 5)

M

μετά (prep. acus.) (T. 6)
 μετά (prep. gen) (T. 5)
 μετ' ὀλίγον (T. 6)
 μή (adv.) (T. 6)
 Μήδεια, -ας ἡ (T. 1)
 Μησσηνία, -ας ἡ (T. 3)
 μήτηρ, -τρός ἡ (T. 2)
 μία (T. 1)
 μικρός, -ά, -όν (T. 1)
 Μίλετος, -ου ὁ (T. 3)
 Μινώταυρος, -ου ὁ (T. 3)
 μοι (dat.) > ἐγώ (T. 6)

μόνον (adv.) (T. 4)
 μόνος, -η, -ον (T. 4)
 Μοῦσα, -ης ἡ (T. 2)

ναί (adv.) (T. 1)
 Νάξος, -ου ὅ (T. 3)
 ναύτης, -ου ὅ (T. 3)
 νεφέλη, -ης ἡ (T. 6)
 νῆσος, -ου ἡ (T. 3)

ξενόω (T. 8)

ὁ (art.) (T. 1)
 οἶκαδε (adv.) (T. 7)
 οἰκέω (T. 2)
 οἰκία, -ας ἡ (T. 4)
 οἶκος, -ου ὅ (T. 2)
 ὀλίγος, -η, -ον (T. 6)
 Ὀλύμπια, -ας (T. 3)
 Ὀλυμπία, -ας ἡ (T. 3)
 Ὀλύμπιος, -ου ὅ (T. 1)
 ὅ (pron. relat.) (T. 4)
 ὅς (pron. relat.) (T. 4)

παῖς, παιδός ὁ / ἡ (T. 6)
 πᾶν (T. 5)
 παρὰ (prep. + dat.) (T. 6)
 παρὰδεισος, -ου ὅ (T. 4)
 πάριμι (T. 7)
 παρασκευάζω (T. 7)
 παρέχω (T. 6)

μουσική, -ῆς ἡ (T. 2)
 μῦθος, -οῦ ὅ (T. 8)
 Μυκῆναι, -ῶν αἰ (T. 3)

N

νομίζω (T. 8)
 νόμος, -ου ὅ (T. 4)
 νύμφη, -ης ἡ (T. 4)
 νυμφίος, -ου ὅ (T. 4)

Ξ

O

ὅτι (conj.) (T. 6)
 οὐ (adv.) (T. 1)
 οὐ̄ (adv. relat.) (T. 4)
 οὐκ (adv.) (T. 1)
 οὐρανός, -οῦ ὅ (T. 2)
 οὕτω (adv.) (T. 5)
 οὐχ (adv.) (T. 1)
 οὖν (conj.) (T. 5)
 οὔτος (T. 6)
 οὐχ (adv.) (T. 6)

Π

Παρθενών, -ῶνος ὅ (T. 3)
 Πάρος, -ου ὅ (T. 3)
 πᾶς (T. 5)
 πᾶσα (T. 5)
 πατήρ, -τρός ὅ (T. 2)
 Πειραιεύς, -έως ὅ (T. 3)
 Πελοποννήσος, -ου ὅ (T. 3)

πέμπω (T. 6)
 πέντε (T. 3)
 περί (prep. gen.) (T. 8)
 πλέω (T. 8)
 πληρόω (T. 7)
 πλοῖον, -ου τό (T. 8)
 ποιέω (T. 3)
 ποιητής, -οῦ ό (T. 3)
 πόησις, -εως ή (T. 2)
 πολεμίζω (T. 8)
 πόλεμος, -ου ό (T. 2)
 πόλις, -εως ή (T. 2)

ράδιος, -α, -ον (T. 5)

σάκκος, -ου ό (T. 6)
 Σάμος, -ου ό (T. 3)
 σέ /σε (acus.) > σύ (T. 6)
 σῆτος, -ου ό (T. 6)
 σκία, -ας ή (T. 6)
 Σμύρνη, -ης ή (T. 3)
 σοί / σοι (dat.) > σύ (T. 6)
 σοφία, -ας ή (T. 2)
 σοφός, -οῦ ό (T. 3)

ταχέως (adv.) (T. 6)
 τέκνον, -ου τό (T. 4)
 τέλος (adv.) (T. 6)
 τέτταρες, -α (T. 1)
 τί (pron. interr.) (T. 3)
 τίς (pron. interr.) (T. 3)

πολίτης, -ου ό (T. 3)
 πολιτικός, -οῦ ό (T. 3)
 πολύς, πολλή, πολύ (T. 3)
 πονέω (T. 3)
 πόνος, -ου ό (T. 5)
 Ποσειδῶν, -όνος ό (T. 2)
 ποῦ (adv.) (T. 3)
 πρίν (conj.) (T. 7)
 προσφέρω (T. 6)
 προσχωρέω (T. 6)
 πῦρ, πυρός τὸ (T. 2)

P

Ρόδος, -ου ό (T. 3)

Σ

Σπάρτη, -ης ή (T. 3)
 σπείρω (T. 6)
 σπέρμα, -τος τό (T. 6)
 σπεύδω (T. 6)
 στρατεγία, -ας ή (T. 2)
 σύ (pron. pers.) (T. 1)
 συλλαμβάνω (T. 6)
 σύν (prep. dat.) (T. 8)
 σφεῖς (pron. pers.) (T. 1)

T

τό (art.) (T. 1)
 τοῦτο (T. 6)
 τραγωδός, -οῦ ό (T. 3)
 τρεῖς, τρία (T. 1)
 Τροία, -ας ή (T. 3)
 τύραννος, -ου ό (T. 3)

ύδρία, -ας ή (T. 7)
 υίός, -οῦ ό (T. 2)
 ύμείς (pron. pers.) (T. 1)

φέρω (T. 5)
 φημί (T. 6)
 φιλέω (T. 3)
 φίλος, -ου ό (T. 4)
 φιλόσοφος, -ου ό (T. 3)

χαῖρε (T. 7)
 χαλεπός, -ή, -όν (T. 5)
 χελώνη, -ης ή (T. 1)
 Χίος, -ου ό (T. 3)

ψυχή, -ῆς (T. 2)

ώκεανός, -οῦ (T. 2)
 ώς (conj.) (T. 6)

Υ

ύπό (prep. + dat) (T. 6)
 ύστερον (adv.) (T. 8)

Φ

φόβος, ου ό (T. 4)
 Φόκις, -ιδος ή (T. 3)
 φύσις, -εως (T. 1)
 φυτεύω (T. 6)

Χ

χόρος, -ου ό (T. 2)
 χρη (verbo impers.) (T. 8)
 χώρα, -ας ή (T. 3)
 χωρέω (T. 6)

Ψ

Ω